

జీవిత చరిత్ర

ప్రసిద్ధ విజ్ఞానులు

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కౌతిక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాఢీ

గురు గోరమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠప్రభాకర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు త్రిలింగ స్వామి

గురు లాహిరీ మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు హాయి బాలా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రకేశవర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్చుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020010006918

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

ప్రసిద్ధ విజ్ఞానులు

సారా కె. బోల్టన్

అనువాదం :

వేమరాజు భానుమూర్తి

ఓరియంట్ లాబ్స్

బొంబాయి - కలకత్తా - మదరాసు - న్యూఢిల్లీ

విషయసూచిక

1.	గెలీలియో గెలీలి	...	1
2.	సర్ ఐజక్ న్యూటన్	...	40
3.	మైకేల్ ఫారాడే	...	61
4.	లూయీ పాశ్చర్	...	72
5.	సర్ అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్	...	91

1. గెలీలియో గెలీలీ

మానవజాతి మహనీయచరిత్రలో ఆరోజు నిజంగా చిరస్మరణీయమైంది. ఆరోజుననే కళాకారులలో సాటిలేనిమేటి అనిపించుకున్న ఒక మహాశయ్యుడు అస్తమించాడు. ఆరోజుననే తన ప్రతిభా విశేషంచేత విజ్ఞాన ప్రపంచాన్ని తేజోవంతంచేసిన మరొక మహనీయుడు అవతరించాడు. ఎంత విచిత్రం! ఆరోజు 1564 ఫిబ్రవరి 18-వ తేదీ. ఆరోజుననే మైకేల్ ఏంజలో బూనావతీ రోమ్ నగరంలో కళ్లుమూశాడు. ఆరోజుననే గెలీలియోగెలీలీ పైసా నగరంలో తొలిసారిగా కళ్లుతెరిచాడు. ఆరోజున కళారంగంలో కాదుచీకట్లు క్రమ్ముకొనగా, వైజ్ఞానిక రంగంలో కొత్తవెలుగు కనబడింది.

ఈమాటలు నావికాపు. గెలీలియో జీవితచరిత్రను అత్యుత్తమంగా రచించిన కారల్ వాన్ గెబ్లర్ వి. గెలీలియో జీవితాన్ని గురించి వెలువడిన రచనలన్నింటిలోకీ, నాటికీ, నేటికీ ఇదే నిస్సందేహంగా అగ్రగణ్యమైంది. అయితే గెలీలియో ఫిబ్రవరి 15-వ తేదీనే పుట్టాడనే వాదకూడా కొందరు లేకపోలేదు.

గెలీలియో అన్నదమ్ములు అయిదుగురు. అందరిలోకి ఇతడే పెద్దవాడు. తండ్రిపేరు విన్సెంజో గెలీలీ. తల్లిపేరు క్లారియా అమానటీ. ఇద్దరూ కులీన కుటుంబాలకు చెందినవారే. తల్లివంకవారంతా పూర్వంనుంచీ బాగా పేరు ప్రతిష్టలున్న వారు. తండ్రి విన్సెంజో సంగీతప్రియుడు. సంగీతవిద్వాంసుడు.

శాస్త్రమర్మం తెలిసినవాడు. కొడుక్కి వీణవాయింపడమూ, పిల్లనగ్రోవిని శ్రావ్యంగా ఊదడమూ స్వయంగా నేర్పాడు. విన్నెంజో కులానికి గొప్పవాడేకాని కూటికిమాత్రం పేదవాడే. రెక్కాడితేనే కాని డొక్కలు నిండేవికావు. సంగీతంవల్ల కడుపునిండదని అనుభవంలో తెలుసుకోగలిగాడు. కనుక తన కొడుకైనా సరిగమల చెంతకు పోకుండా ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకుని అన్నవస్త్రాలకు లోటులేకుండా జీవించాలని ఆశించాడు. అందులో అసహజమేముంది? అందుకని ఆరోజులలో నాలుగుడబ్బులు వెనక వేసుకోడానికి వీలుగా లాభసాటిగా ఉన్న బట్టలవ్యాపారం చేయవలసిందని ప్రోత్సహించాడు. తండ్రి విన్నెంజో ఇలా ఆలోచించేవాడు. కాని గెలీలియో ఆలోచన ఇంకోవిధంగా ఉంది. ఈ అబ్బాయికేమో సంగీత మంటే మక్కువ ఎక్కువ. అచిరకాలంలోనే అందులో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. దీనికి తోడు బొమ్మలు గీయడ మన్నా, కవితవ్వం కట్టడమన్నా, మరలు మరమ్మతు చేయడ మన్నా చెవికోసుకునే వాడు. ఈ విధంగా ఒకటి రెండేళ్లు గడిచేసరికి తండ్రిగారి ఆలోచనకీ, తనయునివైఖరికీ ఎక్కడా పొత్తులేదని తేలిపోయింది. అబ్బ ఆశయమేమో ధనార్జన, అబ్బాయి ఆదర్శమేమో జ్ఞానార్జన.

“సరే! వీడి ధోరణి చూస్తే వ్యాపారానికి బొత్తిగా పనికివచ్చేటట్టులేదు. మనం అశ్రద్ధచేస్తే అటూ చదువూ అబ్బక ఇటు వ్యాపారమూ అంటక రెండింటికీ చెడ్డ రేవడు అయిపోతాడేమో! పోసీలే మనకు వీలున్నంతవరకు వెను దీయక ఎలాగో అలాగ చదివించిచూద్దాం. ఆపైన వాని అదృష్టం” అనుకున్నాడు తండ్రి. సరే అంతవరకు బాగానే

ఉంది. అయితే ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఈ అబ్బాయిని చదివించడం ఎలా? ఇలాగ మధన పడి పడి చివరకు ఎలాగైతే నేమి పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో చేర్పించాడు. ఆరోజులలో పైసానగరం విద్యలకు నిలయం. గెలీలియో తల్లిదండ్రులు అక్కడ పొట్ట గడవక ఫ్లారెన్స్ పట్టణానికి వెళ్లిపోయారు. అందుకనే గెలీలియోను తిరిగి పైసా నగరానికి పంపించడం కోసం కుటుంబంలో అంతా పొట్టలుకట్టుకొని పైస, పైస వంతున కూడబెట్టవలసి వచ్చింది. కుర్రవాడేమో కుశాగ్ర బుద్ధి కనుక చిన్నవయస్సులోనే లాటిన్, గ్రీకు భాషలలో పాండిత్యం సంపాదించాడు. పదిహేడేళ్లు వచ్చేసరికెల్లా పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో చేరడానికి అవసరమైన అన్ని అర్హతలూ సంపాదించుకున్నాడు.

అయితే ఇప్పుడొక సమస్య ఎదురైంది. పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో వంచదవాలి? అని. ఆరోజులలో - ఆరోజులలోనే ఏమిటి, ఈరోజులలోకూడా - సుళువుగా డబ్బుసంపాదించడానికి రాజమార్గం వైద్యం కనుక వైద్యం అభ్యసించవలసిందని తండ్రి ఎంతో పట్టుబట్టాడు. గెలీలియో అభిరుచి ఏది అయితేనేమిగాక, చివరకు తండ్రిమాటే నెగ్గింది.

గెలీలియో ఎలాగైతేనేమి కళాశాలలో చేరాడు. తీరికసమయంలో తత్వశాస్త్ర గ్రంథాలు చదివేవాడు. మనిషి మనీషి. స్వతంత్రుడు. సదసద్వివేకంగలవాడు. అన్ని విషయాలనుగురించి స్వయంగా ఆలోచించగలవాడు. కనుక 'అరిస్టాటిల్' అంత వాడు చెప్పితేమాత్రం అబద్ధం కాకూడదా? అని తనలో తాను తర్జన భర్జన చేసుకుంటూ ఉండేవాడు. అందుచేత అందరిచేత 'పేచీకోరు' అనిపించుకున్నప్పటికీ

అన్నింటా మిన్నగాఉండి మన్ననలందేవాడు. అన్నింటికంటే ఆశ్చర్యకరమైన విశేషం ఏమిటంటే ఇరవైవేళ్లు వచ్చేవరకు గలీలియోకి లెక్కలు బాత్తిగా రావు. ఇంతకీ వైద్యుడు కావలసినవాడికి లెక్కలతో పనేమిటని, లెక్కలు నేర్చుకోవడంవల్ల వృథాకాలక్షేపమే కాని కలసి వచ్చేదేమీ లేదని తండ్రి అభిప్రాయం. ఆప్రకారమే గలీలియోకి చిన్నతనంలో లెక్కలు నేర్పినవారే లేకపోయారు. గలీలియో పైనా విశ్వవిద్యాలయంలో వైద్యశాస్త్రాన్ని అభ్యసిస్తూ తమబంధువు లింట్లో భోజనంచేస్తూ ఉండేవాడు. ఆరోజులలో టస్కునీ రాజదివాణమంతా పైనా నగరానికి కదలివచ్చింది. వీరంతా అక్కడ కొన్నిమాసాలు మకాం పెట్టారు. రాజుగారి దివాణంలో పరిజనులందరిపై పెత్తనంచేసే పెద్ద ఉద్యోగి ఒకాయన ఉన్నాడు. ఆయనపేరు ఆస్టిలో రికి. ఈ రికి గొప్ప గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు; గలీలి కుటుంబానికి చిరకాలమిత్రుడు. ఈయన, ఒకనాడు చుట్టపుచూపుగా 'గలీలియోను చూడడానికి వెళ్లాడు. గలీలియోను చూచి చాలా సంతోషించాడు. రికి యూక్లిడ్ గణితశాస్త్ర సిద్ధాంతాలను అనర్గళంగా బోధించుకు పోతుంటే గలీలియో గుమ్మందగ్గర నిలబడి బెదురుబెదురుగా అనిర్వచనీయమైన ఆసక్తితో వింటూ ఉండేవాడు. ఇలా కొన్ని రోజులపాటు వినగా వినగా గలీలియోకి గణితశాస్త్రంఅంటే అభిరుచి ఏర్పడింది. అదేమిటో తెలుసుకోవాలనే కుశూహలం కలిగింది. ఎవరైనా చూస్తే ఆక్షేపిస్తారేమోననే భయంతో రహస్యంగా లెక్కలు నేర్చుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. ఉండబట్టలేక ఒకరోజున 'నాకుకూడా కొంచెం లెక్కలు నేర్చుతారా?' అన్నాడు రికిని. ఆయన సరేనన్నాడు. రికి అంత

వాడు స్వయంగా నేర్పుతూఉంటే తియ్యనీటికి చేప ఎక్కినట్లు గలీలియోకి గణితశాస్త్ర రహస్యాలన్నీ అచిరకాలంలోనే అవగతం అయ్యేవి. ఇలా ఉండగా ఒకనాడు ఇదంతా తండ్రి కంటబడింది. లెక్కలపిచ్చి తలకెక్కితే వైద్యం వెనకబడు తుందేమోననే భయంతో విన్నెంజో గలీలియో గణితశాస్త్రాభ్యాసాన్ని నిషేధించాడు. అంతే గాడవ పెట్టుకోవద్దని ఆంక్షవేశాడు. దాంతో తత్కాలానికి గలీలియో లెక్కలను కట్టిపెట్టాల్సి వచ్చింది.

ఇదిలా ఉండగా గలీలియో పైసా పట్టణానికి వచ్చిన రెండేళ్లకు ఒక చిన్న వింత జరిగింది. అప్పటికి ఆయనవయస్సు పందొమ్మిదిఏళ్లు. అక్కడఉన్న చర్చిలో వ్రేలాడగట్టిన కంచు దీపం గాలికి ఒకపద్ధతిప్రకారం ఊగుతూ ఉండడం గలీలియో కంటబడింది. ఆసమయంలో ఆగుడిలో ఆయన మోకరించి అర్ధనిమిషాలతనేత్రాలతో ప్రార్థనలు చేస్తున్నాడు. ఇలా కదులుతున్నదీపాన్ని చూడగానే ఆయనకు ఒకవింతయైన ఆలోచనవచ్చింది. ఈదీపం మొదట్లో గట్టిగానే ఊగినప్పటికీ క్రమంగా ఊపు మందగించింది. ఇది సహజంగా జరిగేసంగతే. ఈదృశ్యాన్ని ప్రతిరోజు చాలామంది చూస్తూనే ఊన్నారు. అయితే గలీలియో మనస్సులోమాత్రమే రకరకాల ఊహలు మెరిసాయి. ఈ ఊహలన్నీ గబగబా జరిగినప్పటికీ, మెల్లిగా జరిగినప్పటికీ ప్రతిదీ సమానకాలంలోనే జరుగుతున్నట్లు గమనించాడు. ఆరోజుల్లో ఇప్పటివలె గడియారాలు అందరికీ అందుబాటులో లేకపోవడంచేత నాడిచూచుకుంటూ ఎంత సేపుపట్టిందో తెలుసుకున్నాడు. అందువల్ల నాడిగమనాన్నీ అందులో వచ్చేమార్పులనూ తెలుసుకోడానికి వీలైన ఒకపరిక

రాన్ని నిర్మిస్తే బాగుంటుందని భావించాడు. మెంటనే అనేక ప్రయోగాలుచేసి చివరకు కృతకృత్యుడయ్యాడుకూడా. ఈయన అంత చిన్నవయస్సులో నిర్మించిన పరికరం పేరు పల్సలోజియా. ఇది అచిరకాలంలోనే వైద్యులందరి మన్ననలకు పాత్రమై బాగావాడుకలోకి వచ్చింది. ఇది లోలకం ఆధారంగా నిర్మించినయంత్రం. ఆతరువాత దాదాపు అర్ధ శతాబ్దికిగాని గోడగడియారాలకు లోలకం వాడుకచేసేపద్ధతి అమలులోకి రాలేదు. కాని లోలకం ఊపునుగురించి గలీలియోచేసిన ప్రయోగాలు ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాలు మాత్రం వైజ్ఞానికలోకంలో అందరిదృష్టిని ఆకర్షించాయి.

పైసా నగరంలో నాలుగేళ్లు ఉన్నతరువాత పైసావిశ్వ విద్యాలయంలో నలభైమంది బీదవిద్యార్థులకోసం కేటాయించిన విద్యార్థివేతనాలలో ఒకదానిని తనకుమారుని కనుగ్రహించ వలసిందని విన్నెంజో గలీలియో ఆదేశప్రభువైన ఫెర్రి నాండ్ డిమెడిసికి విన్నవించుకున్నాడు. కాని లాభంలేక పోయింది. అందుచేత విశ్వవిద్యాలయానికి డబ్బుకట్టలేక పోవడంచేత గలీలియో ఇంతాకట్టపడిచదివి చివరకు చదువు పూర్తిచెయ్యకుండానే మధ్యలో మానివేయవలసి వచ్చింది. ఈ విధంగా వైద్యశాస్త్ర అభ్యాసానికి ఆయన స్వస్థి చెప్ప వలసి వచ్చింది.

పైసా నగరంలో చేసేదేమిలేక చదువుమానేసిన మెంటనే గలీలియో ప్లోరెన్స్ పట్టణంలో తనస్వస్థలానికి వెళ్లి పోయాడు. అక్కడ తీరుబాటుగా ఆర్కిమెడిస్ రచనలను చదవడం మొదలుపెట్టాడు. ఆర్కిమెడిస్ తనకి గురువుగారని అనేక సందర్భాలలో ప్రకటించాడుకూడా. ఆర్కిమెడిస్

రచనలను చదవడంవల్లనే తాను నీటిత్రాసును గురించిన మొదటివ్యాసం వ్రాశానని ఆయన పేర్కొన్నాడు. ఆతరువాత త్రేతగణితంలోను యంత్రనిర్మాణంలోను గట్టివాడని పేరు పొందాడు. ఇదంతాచూచి తనకొడుకు ఏనాటికైనా వైద్యుడు కాగలడనే ఆశను వినెంజో వదులుకున్నాడు.

గెలీలియోకు ఇరవైనాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేసరికల్లా మార్క్విస్ గైడుబాల్తో అనే ప్రసిద్ధ గణిత శాస్త్రజ్ఞుడితో పరిచయమయింది. ఆయనే ఘనపదార్థాలలో గురుత్వనాభినిగురించి పరిశీలించవలసిందని గెలీలియోను ప్రోత్సహించాడు. అనేక పరిశీలనల అనంతరం గెలీలియో దాన్నిగురించి అద్భుతమైన వ్యాసం ఒకదానిని రచించాడు కాని అది ఆతరువాత యాభైసంవత్సరాలకుగాని ప్రచురించబడలేదు.

మార్క్విస్ గైడుబాల్తో స్నేహం గెలీలియోకు అనేకవిధాల లాభకరంగా పరిణమించింది. ఆయనద్వారా అప్పటిప్రభువైన మొదటి ఫెర్డినాండ్ తో పరిచయమయింది. గెలీలియో సంగతి అంతావిని మొదటి ఫెర్డినాండ్ ప్రభువు ఆయనను పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో గణితశాస్త్రాచార్యుడుగా నియమించాడు. పైసాచేతలేక విశ్వవిద్యాలయాన్ని మధ్యలోనే వీడివచ్చిన పేదవిద్యార్థికి అదేవిశ్వవిద్యాలయంలో అనతి కాలంలోనే ఆచార్యపదవి లభించడం ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన విషయం? ఎంతటి అపూర్వవిషయం? జీతం ఏడాది అయిదువందల రూపాయలకు మించనప్పటికీ గౌరవమాత్రం అపూర్వంగా ఉండేది. అయితే గెలీలియో చదువుకున్న వైద్యశాస్త్రం ఇప్పుడు బాగా అక్క-టకువచ్చింది. వేడినీళ్లకు

చన్నీళ్లు సాయంగా వైద్యంచేసి మఱినాలుగురాళ్లు అదనంగా సంపాదించేవాడు. డాంతునుగురించి ఇతరసారస్వత విశేషాలనుగురించి ఉపన్యాసాలు చెప్పేవాడు. పైగా విద్యార్థులకు విడిగా ఇంటిదగ్గరకూడా చదువుచెప్పేవాడు. దానాదీనా కాస్తాకూస్తా అదనపురాబడి ఉంటూనే ఉండేది. అప్పటికి గలీలియోకి వడసారం ఇరవైఆరేళ్ళు నిండలేదు. ఇంతచిన్న వయస్సులో ఇంతపెద్దపదవికి రావడమేమిటని విశ్వవిద్యాలయంలో ఎవరో ఒకరికితప్ప మిగతా అధ్యాపకులందరికీ కన్నెర్రగా ఉండేది. అదే విశ్వవిద్యాలయంలో జకోపోమజోనీ అనే ఆచార్యుడొకడుండేవాడు. ఆయన తత్వశాస్త్ర విభాగంలో పనిచేసేవాడు. ఈయన మినహా మిగతా ఆచార్య గణమంతా గలీలియోపై కత్తి గట్టారు. ఇందుకు కారణం లేకపోలేదు. ఎందుకంటే వారంతా అరిస్టాటిల్ శిష్యులు. భక్తులుకూడాను. విద్యార్థిదశలో గలీలియో అరిస్టాటిల్ ను అపహాస్యం చేస్తుండేవాడుకదా! అందుకని వాళ్లకి ఒళ్ళు మంట. పైగా పైసానగరంలోని వంకరగోపుర మెక్కి రెండువేల ఏళ్లకుపూర్వం అరిస్టాటిల్ చెప్పిన కొన్నిసూత్రాలను అబద్ధం అని రుజువుచేయడానికి పూనుకున్నాడు. ఏదో కొంత ఎత్తునుంచి ఎక్కువ బరువున్నదాన్ని తక్కువ బరువున్నదాన్ని ఒకే కాలంలో క్రిందపడేస్తే ఎక్కువ బరువున్నది ముందు తక్కువ బరువున్నది తరువాత భూమిమీదకు పడతాయని అరిస్టాటిల్ చెప్పాడు. ఆమాటే నిజమని అందరు నమ్మేవారు. అది అబద్ధమన్నాడు గలీలియో. గుండు పెద్దదైనా, చిన్నదైనా ఎత్తు నుంచి ఏకకాలంలోనే క్రిందపడతాయని వాదించాడు. సందేహ ముంటే తాను ప్రయోగంచేసి చూపిస్తానన్నాడు. ఒకరోజు

ఉదయమే ఒక పెద్దగుండు ఒక చిన్నగుండు తీసుకొని పైసా గోపురం ఎక్కి రెండింటిని ఒక్కసారిగా వదిలిపెట్టాడు. అందరూ చూస్తుండగా పెద్దగుండు చిన్నగుండుకూడా ఏక కాలంలో వాటివాటి బరువుల ప్రమేయంలేకుండా వచ్చిభూమిని తాకాయి. ఈ విధంగా అరిస్టాటిల్ చెప్పింది అబద్ధమని, గెలీలియో చెప్పింది నిబద్ధమని, అందరూ నమ్మవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. దాంతో అరిస్టాటిల్ అనుయాయులమనుకునే వారంతా గెలీలియోమీద కక్షకట్టారు. ఫలితంగా మూడేళ్ల తరువాత గెలీలియో పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో పదవిని వదలుకోవలసి వచ్చింది. వెంటనే ఆయన మిత్రుడు మార్క్విస్ గైడుబాల్డో పాదువాలో గణిత శాస్త్రాచార్యపదవిని ఇప్పించాడు. ఇరవైతొమ్మిదో సంవత్సరం వచ్చేటప్పటికే గెలీలియో సంగతి దేశంలో మేధావులందరికీ తెలిసింది. ఆ సంవత్సరమే విన్నెంజో కాలంచేశాడు. తల్లిసీ, నలుగురు సోదరులనూ పోషించవలసిన బాధ్యత గెలీలియో మీదపడింది.

పాదువా నగరంలో పరిస్థితులు పైసాలోకంటే చాలా అనుకూలంగా ఉన్నాయి. అక్కడివారంతా గెలీలియో అంటే ఆదరాభిమానాలు విశేషంగా ప్రదర్శించారు. ఆయనను తమ పట్టణానికి హృదయపూర్వకంగా ఆహ్వానించారు. విన్నెంజో పినల్లీ అనే సహృదయుడొకడు గెలీలియోకు ఆప్తమిత్రుడయ్యాడు. పుస్తకప్రియుడు. ఎనభైవేల గ్రంథాలతో స్వంతానికి ఒకగొప్ప గ్రంథాలయాన్ని సమకూర్చుకున్నవాడు. ఈయనకు టైకోబ్రాహి అనే డేనిష్ స్నేహితుడొకడున్నాడు. ఈ టైకోబ్రాహి ఖగోళశాస్త్రంలో నిధి. విన్నెంజో పినల్లీ మాటలసందర్భంలో టైకోబ్రాహీకి తన నూతన మిత్రుడైన

గెలీలియో విషయం చెప్పాడు. అయితే పైకోబ్రాహికి తాను చాలా గొప్పవాడనే అహంభావం చాలా ఎక్కువ. దాదాపు ఎనిమిది సంవత్సరాలవరకు గెలీలియోకు ఉత్తరాలే వ్రాసేవాడు కాదు. వ్రాయడం మొదలుపెట్టిన ఏడాదికి కాలంచేశాడు. కాని పైకోబ్రాహికి జాన్ కెప్లర్ అనే మిత్రుడినికొకడున్నాడు. వీరిద్దరూ కలిసి ఖగోళశాస్త్ర పరిశోధనలు సాగిస్తూ ఉండేవారు. కెప్లర్ తాను రచించిన “ప్రోడ్రోమస్ డిసెన్టేషనమ్ కాస్మోగ్రాఫికమ్” అనే గ్రంథాన్ని గెలీలియోకు పంపించాడు. పుస్తకాన్ని అందుకుంటూ గెలీలియో కెప్లర్ కు ఒక లేఖ వ్రాశాడు. అందులో పుస్తకం పంపించి తన్ను గౌరవించినందుకు కృతజ్ఞతను తెలియపరచడమే కాకుండా ఖగోళశాస్త్రం అంటే తనకున్న అభిరుచిని, అభిప్రాయాలనుకూడా వ్యక్తంచేశాడు. “మనభూమి స్వరూప స్వభావాలను గురించి కోపర్నికస్ అభిప్రాయాలతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. ఈ సందర్భంలో కోపర్నికస్ చెప్పిందే ఒప్పు అనే అభిప్రాయం నాకు చాలా సంవత్సరాలకు పూర్వమే కలిగింది. ఇందువల్ల అతిగహనమైన అనేక చిక్కు సమస్యలకు సహేతుకమైన సమాధానాలు లభించాయి. దీనిని కాదన్నా, కోపర్నికస్ ప్రతిపక్షులు చెప్పేదానిని ఆమోదించినా అనేక సమస్యలు అపరిష్కృతాలుగా నిలిచిపోయే ప్రమాదంకూడా ఉంది. ప్రతిపక్షుల వాదాలను తుత్తునియలుచేస్తూ చాలా పెద్ద గ్రంథమే వ్రాశాను. కాని దానిని ప్రచురించడానికి ఇంతవరకు సాహసించలేకపోతున్నాను. ప్రచురిస్తే కోపర్నికస్ కు పట్టిన గతే నాకూ పట్టుతుందేమోనని భయపడుతున్నాను. నిజమే. అల్పసంఖ్యాకులైన మేధావుల దృష్టిలో

కోపర్నికస్ అజరామరమైన, ఆచంద్రతారార్కమైన ఖ్యాతిని సంపాదించుకున్నప్పటికీ, అసంఖ్యాకులైన అవినేకుల దృష్టిలో ఆయన అవహేళనకు గురిఅయ్యాడు. ఈ ప్రపంచంలో అవి వేకుల సంఖ్య అసంఖ్యాకంకదా!” అని కెప్లర్ కు వ్రాసిన ఆ లేఖలో గెలీలియో తన ఆవేదనను వ్యక్తంచేశాడు.

కెప్లర్ జీవితంకూడా గెలీలియో దానివలె దుఃఖ భాజనమైనదే. ఆయనతండ్రి నిరుపేద, సారాదుకాణం తెరచి దానిమీదవచ్చే కొలదిరాబడితో ఎలాగో చావలేక బ్రతికేవాళ్లమన్నట్టుగా కాలక్షేపం చేసేవాడు. అలాంటి నికృష్ట వాతావరణంలో కెప్లర్ బాల్యమంతా గడిచింది. ఆలోపల ఆయనకు తీవ్రమైన మసూచి సోకింది. దాంతో కళ్లు చెడిపోయాయి. చిన్నతనంలోనే దృష్టి బాగామందగించింది. ఆ జీవితములో అదేలోపం. ఆయనను వ్యవసాయం చేయవలసిందని పొలానికి పంపించారు. అసలే అర్భకుడేమో అరకదున్నడం వంటి బరువుపనులేమీ ఆయనవంటికి సరిపడలేదు. చివరకు ఎవరో పుణ్యంకట్టుకున్నారు. ఆయన తుబిన్ జెన్ లో క్రైస్తవ మత ప్రచారక విద్యాలయంలో చేరాడు.

ఆరోజులలో మైకేల్ మోస్టులిన్ అనే ప్రఖ్యాత గణిత శాస్త్రజ్ఞుడొకాయన ఖగోళవిజ్ఞానాన్ని గురించి ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన ఉపన్యాసాలను కెప్లర్ ఒకసారి వినడం తటస్థించింది. దాంతో ఆయన దృష్టి ఖగోళవిజ్ఞానం మీదకు మరలింది. ఈ మరలడం ఆతరువాత శాస్త్రవిజ్ఞానాభివృద్ధికి ఎంతో దోహద కారిగా పరిణమించింది. మైకేల్ ప్రసంగాలను వినడంవల్ల అంతవరకు అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న కెప్లర్ కు కొత్తవెలుగులు

కనిపించినట్లయింది. ఒక నూతనప్రపంచం ఆయన మనో
నేత్రం ముందు సాక్షాత్కరించింది. ఇరవై రెండో ఏడు వచ్చే
సరికల్లా కెప్లర్ స్టెరియాల్ గ్రాట్ నగరంలో గణితశాస్త్రా
చార్యుడుగా నియమితుడయ్యాడు. ఈ గ్రాట్ నగరం 'కేథలిక్'
క్రైస్తవులకు పెట్టని కోటవంటిది. కెప్లర్ అభిమానం అంతా
'ప్రోటెస్టెంట్'ల వైపు ఉండేది. అందుచేత 'కేథలిక్'ల
ఒత్తిడికి తట్టుకోలేక పదవిని పరిత్యజించి పారిపోవలసివచ్చింది.
ప్రొటెస్టెంట్ కెప్లర్ దీనగాధను తెలిసికొని ప్రాగ్ నగరానికి
పిలిపించి ఏడాదికి దాదాపు మూడువేలరూపాయల జీతంమీద
తనకు సహాయకుడుగా నియమించుకున్నాడు.

ఏడాదికి మూడువేల రూపాయలుజీతం! ప్రొటెస్టెంట్
చెంత ఉద్యోగం!! ఇంకేం తన అదృష్టం ఫలిచిందనుకున్నాడు
కెప్లర్. తన శేషజీవితం మహారాజువైభవంతో గడిచిపోతుందని
ఎన్నోకలలు కన్నాడు. కాని ఆయనకష్టాలు అంతటితో
గట్టెక్కలేదు. పిల్లలుపోయారు. భార్యకు మతిపోయింది.
ఆ పిచ్చితోటే ఆవిడా కాలంచేసింది. ఆరోజులలో జర్మనీ
మతయుద్ధాలతో సతమతమై పోతుండడంవల్ల జీతంనేళకి అందేది
కాదు. అందుచేత రోజుగడవడంకోసం కెప్లర్ గ్రహగతులను
సూచించే పంచాంగాలు వ్రాసేవాడు. విద్యార్థులకు
ఇంటిదగ్గర చదువుచెప్పేవాడు. రెండవభార్యనూ, పిల్లలనూ
పోషించడంకోసం నానాతిప్పలు పడేవాడు. ఈ విధంగా
పొట్టకూటికి ఎన్ని ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చినప్పటికీ
లెక్కచేయకుండా మొక్కపోని పట్టుదలతో ఖగోళశాస్త్ర
పరిశోధనలు సాగిస్తూనే ఉండేవాడు. ఆ సమయంలోనే

ఆయన ఖగోళవిజ్ఞానంలో మూడు ముఖ్య సూత్రాలను కనిపెట్టాడు. ఇందులో మొదటి సూత్రం గ్రహాలన్నీ అండాకారమైన కక్షలో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతాయని, సూర్యుడొక నాభివద్దనున్నాడని చెప్పుసూత్రం. ఈ సూత్రాన్ని రుజువు చెయ్యడంకోసం ఏడువందల పేజీలు గ్రంథం వ్రాశాడు. ఇది మొదటినుంచి చివరికంటూ లెక్కలతో నింపేసాడు. 'హార్మోనీస్ ఆఫ్ ది వరల్డ్' అనే శీర్షికతో ఈయన తన మూడవ సిద్ధాంతాన్ని వివరించాడు. ఈ మూడోనియమాన్ని పదిహేడు సంవత్సరాల పరిశోధన అనంతరం కెప్లర్ కనిపెట్టాడు. ఆ సందర్భంలో దానిపీఠికలో ఇలా వ్రాశాడు. "నేనేమో నావంతుపనిని పూర్తిచేసాను. ఈ గ్రంథాన్ని ప్రజలు తప్పకుండా చదువుతారని నానమ్మకం. దీనిని సమకాలికులైనా చదువవచ్చు లేదా భావితరాలవారైనా చదువవచ్చు. ఎవరైతేనేం ఎవరో ఒకరు తప్పకుండా చదువుతారు. నాకాబెంగ ఏమీలేదు. ఇంతకీ ఊహతెలియంగల పాఠకోత్తములకోసం ఎంతకాలం వేచిఉంటేనేమిగాక. భగవంతుడంతటివాడు తనసృష్టి విశేషాలను గురించి ఆలోచించగల సమర్థునికోసం ఆరువేల సంవత్సరాలు ఆగిఉండలేదా"? ప్రభుత్వం తనకు బాకీ ఉన్న ఇరవై తొమ్మిదివేల ప్లోరిన్లకోసం గట్టి ప్రయత్నమే చేసాడుకాని లాభంలేకపోయింది. దానికితోడు నిత్యదరిద్రం, తీరని ఆశాభంగంతో కెప్లర్ కృంగిపోయాడు. ఆ బెంగతోటే మంచం ఎక్కాడు. చివరకు రాటిస్ బాగ్ పట్టణంలో అష్టకష్టాలుపడిపడి అనువులు బాసాడు. కుటుంబానికి ఒక్క దమ్మిడిలయినా మిగల్చకుండా మొత్తం మున్నె మూడు పుస్తకాలు మాత్రం ఇచ్చిపోయాడు. ఇందులో ఇరవై

రెండు సంపుటాలు వ్రాతప్రతులు. గెలీలియోను మేధావిగా గుర్తించి ప్రోత్సహించిన మిత్రుడుచెప్పిన కథ ఇది. అయితే కెప్లర్ పేదవాడైనప్పటికీ తెలివితేటలలో వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు కొనసాగించడంలో గెలీలియోకు ఎంతమాత్రం తీసిపోడు.

పాదువాపట్టణంలో గెలీలియో ఉపన్యాసాలకు జనం విరగబడి వచ్చేవారు. ఆయన కళాశాలలో విద్యార్థులకు చెప్పే పాఠాలను వినడంకోసం జనం చాలామంది గుమిగూడే వారు. ఒక్కొక్కసారి వేయిమందికిపైగా గెలీలియో ప్రసంగాలను వినడంకోసం ప్రజలు పోటీపడేవారు. వీరందరినీ కూర్చోబెట్టడానికి తన తరగతిలో తగినంతచోటు లేకపోతే అందరినీ ఆరుబయట కూర్చుండబెట్టి గెలీలియో ఉపన్యసించే వాడు. గెలీలియో అంతపొడగరీకాదు. అలాగని మరీ పొట్టికాదు. మధ్యరకంగా ఉండేవాడు. శరీర అవయవాలన్నీ అచ్చునపోసినట్లు, తీర్చిదిద్దినట్లు సుందరంగా ఉండేవి. ఎప్పుడు ఉత్సాహం తోణికిసలాడుతూ చలోక్తులు వినరుతూ సరదాగా ఉండేవాడు. విశేషగ్రంథపఠనంవల్ల నిశితమైన పాండిత్యం సంపాదించుకున్నవాడు. వీలైనప్పుడల్లా వర్జిల్ ఓవిడ్, హోరేస్ సెమికావంటి ప్రాచీన గ్రీకుపండితుల గ్రంథాలనుంచి తాను చిన్నప్పుడు కంఠతాపట్టిన పాఠ్యభాగాలను తడుముకోకుండా అనర్గళంగా అప్పగిస్తూ ఉండేవాడు. తాను ఎంత గొప్పవాడైతేనేమి, ఎంతపాండిత్యం సంపాదిస్తేనేమి ఎంతో సిగ్గుపడుతూ నిస్తుల నిరాడంబరంగా ఉండేవాడు. గెలీలియో సోమరితనం ఎరగడు. ఎప్పుడూ కష్టపడి పనిచేస్తూనే ఉండేవాడు. ఆయన దుర్గనిర్మాణాన్ని గురించి, యంత్రాలను

గురించి, నీడగడియారాలను గురించి, చలనశక్తి నియమాలను గురించి, బ్రహ్మాండాన్ని గురించి, ఎన్నో గ్రంథాలు రచించాడు. వీటికి ఆయన శిష్యులు నకళ్లు వ్రాసి యూరోపుఖండంలో అన్ని దేశాలలోను కావలసిన వారందరికి అందజేసేవారు. గెలీలియో తన ప్రయోగాలకు కావలసిన రకరకాల సున్నిత ములైన పరికరాలను తానే స్వయంగా తయారుచేయించేవాడు. ఇందుకోసం సుతారపుపని చేయడంలో ప్రవీణుడైన ఒక కార్మికుణ్ణి చేరదీసి తన ఇంట్లోనే ఉంచుకొని అన్నవస్త్రాల్నిచ్చి పోషించేవాడు. తాను దగ్గరుండి ఒక దిక్కుచి యంత్రాన్ని నిర్మింపజేసాడు. అలాగే వేడిని కొలిచి చూపించే మరొక పరికరాన్ని కూడ నిర్మింపజేసాడు. దీనినిబట్టే, ఆతరువాత కొన్ని సంవత్సరాలకు (థర్మామీటర్) ఉష్ణమాపకాన్ని నిర్మించారు. ఇందుకోసం గెలీలియో పంచేసాడంటే కోడిగుడ్డంత గాజుబుడ్డిని తీసుకున్నాడు. దీనిమూతి నన్నని గరికపోచవలె రెండుబెత్తలు పొడుగుంది. ఈ గాజుబుడ్డిని తన రెండు అరచేతుల మధ్య మృదువుగా నొక్కిపట్టుకొని కాసేపు ఉంచేసరికి చేతివేడికి సీసావేడెక్కింది. ఆస్థితిలో సీసామూతిని మరొక పాత్రలో ఉన్న నీటిలో ముంచి తనచేతులు తీసివేసాడు. ఎప్పుడైతే చేతివేడి బుడ్డికి అందడం నిలిచి పోయిందో అప్పుడే సీసామూతిలోకి బెత్తెడుపైగా నీరెక్కిపోయింది !

పాదువా పట్టణంలో ఉన్న మొదటి ఆరేళ్లలోను గెలీలియో జీతం ఏడాదికి అయిదువందల రూపాయలనుంచి ఇరవైఅయిదు వందల రూపాయలవరకు పెరిగింది. అయితే మాత్రమేమి ఎప్పుడూ డబ్బుకోసం ఇబ్బందిపడుతూ ఉండేవాడు.

తండ్రి బ్రతికి ఉన్నప్పుడే తనసోదరి వర్జీనియాకు పెళ్లి అయింది. అయితే వివాహసమయంలో కొంతకట్నం ఇస్తామని వాగ్దానం చేసాడు కాని తరువాత చెల్లించలేకపోయాడు. ఇప్పుడు ఆ కట్నం ఇవ్వవలసిందని బావమరదివచ్చి పీకమీద కూర్చున్నాడు. అసలే పొట్టగడవడం కష్టంగా ఉన్న ఆపరిస్థితిలో అల్లుడుగారు ధరణా కూర్చోవడంచూచి తల్లి ఎంతో బాధ పడుతు గెలిలియోకి ఉత్తరం వ్రాసింది. “వచ్చేనెల నువ్వు ఇక్కడకు వస్తానని వ్రాశావు. ఆ ప్రకారం రాగలిగితే చాలా సంతోషిస్తాను. అయితే నీవు వచ్చేటప్పుడు కొంత డబ్బు తీసుకు రావలెను. మనం అమ్మాయి పెళ్లిలో అప్పుడెప్పుడో వాగ్దానంచేసిన కట్నపుసొమ్ము ఇప్పుడు చెల్లించి తీరాలని బావ బెనిజెట్టో గట్టిగా కట్టడి చేస్తున్నాడు. ఆయనకు నీ విచ్చిన వాగ్దానం తప్పక నిలబెట్టుకోగలవనే ఆశిస్తున్నాను. నీవు కనుక డబ్బు ఇవ్వకపోతే ఈ ఊరిలో కాలు పెట్టిన తక్షణం, పోలీసులతో చెప్పి నిన్ను ఖైదులో పెట్టిస్తానని బెదిరిస్తున్నాడు. తలైనా తాకట్టుపెట్టి కట్నం డబ్బు ముట్టచెప్పితీరుతానని లోగడ నీవే స్వయంగా పూచీ పడినందున, డబ్బు చెల్లించక పోషే అన్నంతపని చేయడానికి ఆయన సమర్థుడు. చేయడానికి వెనుదీయకుకూడా. ‘అటు అల్లుడు. ఇటు కొడుకు.’ ఇద్దరూ నాకు కావలసినవాళ్లే. బావ చెప్పినట్లు అప్రియం జరిగితే నామనస్సు చాలా ఖోభపడుతుంది. కనుక గ్రహించవలెను.”

గలీలియో మరొకసోదరి వివియాను పైసాలో ఒక కులీన కుటుంబీకుడికి ఇచ్చి వివాహం చేయడానికి ప్రధానం చేసుకున్నారు. పద్దెనిమిదివందల డ్యూకెట్లవరకు కట్నం

ఇవ్వడానికి నిర్ణయాలయ్యాయి. అందులో ఎనిమిదివందలైనా తక్షణమే చెల్లించాలని మగపెళ్లివారు పట్టుపట్టారు. అందుచేత గెలీలియో ఆరువందల డ్యూకెట్లు అప్పుచేసి మిగతాసొమ్మును ఏదోవిధంగా సమకూర్చి ముహూర్తసమయంలో అన్నమాట ప్రకారం ఎనిమిదివందల డ్యూకెట్లు కరుకులు చెల్లించి పెళ్లి అయిందనిపించి సారే, చీరపెట్టి చెల్లెలిని అత్తవారింటికి పంపించాడు.

గెలీలియోకు మైకేల్ ఏంజెలో అనే సోమరిసోదరు డొకడున్నాడు. సంగీతంలో కాస్త ప్రవేశం ఉంది. చక్కగా ముస్తాబై కూర్చోని కూనరాగాలు తీస్తుండడమే ఇతడిపని. ఇంకేమీ చేతకాదు. గెలీలియో తనపలుకుబడిని ఉపయోగించి ఇతడికి పోలెండు రాజబంధు వొకాయనదగ్గర కొలువుకి కుదిర్చాడు. కొత్తగా శ్రీమంతుల దగ్గరకు కొలువుకు వెళ్లు తున్నాడుకదా; మంచిమంచి దుస్తులు లేకపోతే మర్యాదగా ఉండదని, వాటికోసం దాదాపు రెండువందల క్రౌనులవరకు ఖర్చుపెట్టాడు. ఇంతాకష్టపడి, ఉద్యోగం సంపాదించి పంపిస్తే అక్కడ ఉండలేక మైకేల్ ఏంజెలో దానినివదలుకొని మళ్ళీ ఇంటికి వచ్చేశాడు. దాంతో మళ్ళీ ఇంకొక ఉద్యోగాన్ని చూడవలసి వచ్చింది. చూశాడు కూడా. ఈసారి బవేరియా రాజధానివాణంలో పనికుదిరింది.

తనుకూడా ఉద్యోగంచేసి సంపాదించి సోదరిపెళ్లికి కట్నంఇచ్చిన సొమ్ముతాల్సాకు బాకీ తీరుస్తానని మైకేల్ ఏంజెలో వాగ్దానంచేశాడు. ఆ ప్రకారమే తప్పక చేస్తాడనే ఆశతో గెలీలియో చాలాకష్టపడి ఉద్యోగం వేయించాడు. తీరా జీతం రాళ్లు చేతికిరాగానే తాను అన్నమాటను నిలబెట్టు

కోవడానికిబదులు మైకెల్ ఏంజెలో పెల్లిచేసుకొని స్వంత
కొపురం పెట్టాడు. ఆ పెల్లికి ఫెల్లుమంటూ పెద్దవిందుచేశాడు.
అంతా ముగిసిన తరువాత అన్నగారికి ఇలా ఉత్తరం వ్రాశాడు.
“నాకు తెలుసు, పెల్లికి ఇంతతోందరేమొచ్చింది. ముందుగా
బావల బాకీలు తీర్చివేస్తే మన బెడద వదిలేదిగా, అని మీరు
అంటారని నాకు తెలుసు. అయితే పెల్లి పెడాకులు ఏమీ
లేకుండా జీవితం అంతా కష్టపడి దమ్మిడి దమ్మిడివంతున
కూడబెట్టి ఆఖరున చెల్లెళ్లకు, అక్కలకు ధారపోయడం
నావల్ల కాదుబాబూ! అసలు ఇలాంటి ఆలోచనే నాకు
కిట్టదుబాబూ. ముప్పైఏళ్లు కష్టపడ్డప్పటికీ కట్నపుబాకీ
తీర్చడానికి చాలినంత డబ్బును నేను కూడబెట్టలేను, లేను,
ముమ్మాటికీ లేను.”

ఇలా డబ్బుకోసం ఎంత ఇబ్బంది పడుతున్నప్పటికీ
గెలీలియోమాత్రం తన విద్యావ్యాసంగాన్ని నిరంతరాయంగా
కొనసాగిస్తూనే ఉండేవాడు. 1609 లో ఆయన ఒక దూర
దర్శినిని నిర్మించాడు. అంతకు పూర్వమే హాన్స్ లిఫరే అనే
జర్మన్ శాస్త్రజ్ఞుడు ఒక చాదులు ఉపయోగించదగిన దూర
దర్శిని నిర్మించి యువరాజు మారిస్కు బహుకరించాడనుకోండి.
అంటే గెలీలియోకు ముందరే ఈ దూరదర్శిని నిర్మాణరహస్యం
ఎవ్వరికీ తెలియదనిచెప్పడానికి లేదుకాని దానిని అందరికంటే
ముందునిర్మించిన గౌరవంమాత్రం నిస్సందేహంగా గెలీలియోదే.
గాజుముక్కలసంగతి, కాంతిని ప్రతిఫలింపచేయడంలో వాటికిగల
అనేక లక్షణాలనుగురించి, గాజుముక్కల సాయంతో దూరపు
వస్తువులు దగ్గరగా కనబడేటట్లు చేయవచ్చుననీ చాలామందికి
తెలుసు. కాని అంతవరకు ఆ ఆలోచనలకు ఒక రూపమొచ్చిన

వారెవ్వరూలేరు. గెలీలియో ఒక సీసపుగొట్టం తీసుకువచ్చి రెండు అద్దాలుబిగించాడు. అవి రెండూకూడా ఒకవైపునమంగా ఉండేవి. రెండోవైపుమాత్రం ఒకటి లోపలికి వంగి, రెండోది పైకి ఉబ్బి ఉండేది. ఈ రెండింటిని గొట్టంలో ఒకక్రమంలోకూర్చి వాటిద్వారా చూడడంవల్ల దూరపు వస్తువులు మూడురెట్లు దగ్గరగానూ, తొమ్మిది రెట్లు పెద్దవిగానూ కనబడేవి. కొన్నిరోజులైన తరువాత గెలీలియో తనదూరదర్శినిని తీసుకుని అక్కడి విశ్వవిద్యాలయాధికారులకు, విజ్ఞానవేత్తలకు చూపించడంకోసం హుటాహుటిగా వెనిస్ నగరానికి వెళ్లాడు. అక్కడ జరిగిందంతా వివరిస్తూ తన స్నేహితుడికి ఇలా ఉత్తరం వ్రాశాడు. “వెనిస్ నగర ప్రముఖులు, సెనేట్ సభ్యులు పెక్కుమంది ఎంతో ఆసక్తితో ముందుకువచ్చి నేను ఇచ్చిన ప్రదర్శనాలు చూచారు. కొంతమంది ప్రముఖులు స్వయంగా ప్రయోగాలు జేసిచూచారు. అనేకమంది వృద్ధులు అలసటను పాటించకుండా వెనిస్ నగరంలో ఉన్న ఎత్తైనగోపురాలను అనేకసార్లు ఎక్కి నేను నిర్మించిన దూరదర్శినితో సముద్రంలో ఎక్కడో దూరంగాఉన్న నౌకలను స్పష్టంగా చూడగలిగారు. దూరదర్శిని సహాయంలేకుండా వట్టికంటితో చూడాలంటే వారు రెండుగంటలైనా తంటాలుపడితేనేకాని సాధ్యమయ్యేది కాదు. నా దూరదర్శినిలోనుంచి చూస్తే ఏభైమైళ్లదూరంలో ఉన్నవి అయిదుమైళ్ళ దూరంగా ఉన్నట్టు కనబడుతున్నాయి.”

“ఇలాంటి పరికరంతో సైనిక, నావిక చర్యలు సమర్థంగా కట్టదిట్టంగా జరపడానికి కల అవకాశాలు అపారమని

గుర్తించిన వెనిస్ నగరపాలకుడు అది తనకు కావాలనే అభిలాషను చూచాయగా వ్యక్తంచేశాడు. అది గమనించి ఆయనకు బహుకరించాలని సభామందిరానికి వెళ్లాను. దర్బారు హాలుదాటి సెనేట్ మందిరంలోకి వచ్చేసరికి కొంచెంసేపు వేచి యుండవలసిందని కబరువచ్చింది. అక్కడే కొంచెం తారల్లాడుతుండగా అధ్యక్షుని ప్రతినిధి శ్రీ ప్రెయోలి దర్బారు హాలులోకివచ్చి సాదరంగా కరస్పర్శచేస్తూ నాతో ఇలా అన్నాడు : “మా విశ్వవిద్యాలయానికి అనుబంధంగాఉన్న పాదువా కళాశాలలో పదిహేడు సంవత్సరాలపాటు మీరు ఎంతటి శ్రద్ధాసక్తులతో పనిచేశారో సెనేట్కు తెలుసు. పైగా ఈ దూరదర్శిని విశ్వవిద్యాలయానికి బహుకరించ దలచడంలో మీరుచూపిన గౌరవానికి, విశ్వాసానికి గుర్తింపుగా ఏడాదికి వేయి ఫ్లోరిన్ల ఉపకారవేతనంతో యావజ్జీవిత ఆచార్యుడుగా ఎన్నుకున్నట్టు మీకు తెలియపరచవలసిందిగా సెనేట్ నన్ను కోరింది.”

పాదువా నగరానికి తిరిగివచ్చిన తరువాత గెలీలియో ఖగోళ పరిశీలనకు పూనుకున్నాడు. ఈ పరిశీలన ఫలితంగా చంద్రోపరితలమంతా పర్వతశ్రేణులమయమని, పాలపుంత అసంఖ్యాకములైన చిన్న నక్షత్రాలతోను నక్షత్రమేఘాలతోను కూడిఉన్నదని, మృగవ్యాధకూటంలో అందరూ అనుకునేట్లు దాదాపు అయిదువందల నక్షత్రాలవరకు ఉన్నాయని అలాగే కృత్తికలో ఏడుకాక ముప్పైఆరువరకు ఉన్నాయని తేలింది. గురుగ్రహానికి నాలుగు ఉపగ్రహాలున్నాయని, అవి దాని చుట్టూ నిరంతరాయంగా తిరుగుతున్నాయని 1610 జనవరిలో కనుగొన్నాడు. అదేసంవత్సరం జూలై 25-వ తేదీని శనిగ్రహం

చుట్టూగల (తేజో) వలయాన్ని కనుగొన్నాడు. అక్టోబరు నెలలో శుక్రగ్రహం యొక్క కళలను ఆ తరువాత మరికొంత కాలానికి సూర్యబింబంలో మచ్చలను కనుగొన్నాడు.

నభోమూర్తుల ఉనికినిగురించి, గెలీలియో కనుగొన్న కొత్త కొత్త రహస్యాలు దేశమంతటా - ముఖ్యంగా పాదువా, ఫ్లోరెన్స్ నగరాలలో - విశేషమైన సంచలనాన్ని కలిగించాయి. ఎవరినోటవిన్నా ఈ కబుర్లే. వీటన్నింటివల్ల మనభూమి ఈ విశ్వానికి కేంద్రంకాదని బహుశా సూర్యుడే ఈ గ్రహ మండలానికి కేంద్రంగా ఉన్నాడని చెప్పిన కోపర్నికస్ మాట నిజమని ఋజువైంది. అందువల్ల ఆరిస్టాటిల్ అనుయాయులంతా గెలీలియోమీద కత్తికట్టారు. గెలీలియోను, ఆయన కనిపెట్టిన దూరదర్శినిని అపహాస్యంచేయడానికి పూనుకున్నారు. అందులోనుంచి కనబడేదంతా మిథ్య అనీ, అదొక కనుకట్టు అనీ, లేనివాటిని ఉన్నట్టుచూపించి భ్రమకల్పించే నూయ యంత్రమనీ ప్రచారం చేయడానికి వెనుదీయలేదు. గురుగ్రహానికి నాలుగు ఉపగ్రహాలున్నాయంటే నమ్మశక్యంకాదనీ, దీనిని మించిన అబద్ధం మరొకటి ఉండబోదనీ ఈసడింపుగా చాలా ప్రచారం చేశారు.

“శనిగ్రహాన్ని గురుగ్రహాన్నీ, సూర్యుణ్ణి సృష్టించిన దేవతలే వాటిని నిర్ణీతవలయంలో తిరిగేట్టుచేశారు. నిజంగా భూమికూడా తిరిగేట్టుయితే, నడిబొడ్డున ఉండి దానిని త్రిప్పుచున్నదేవత ఎవరో ఒకరు ఉండితీరాలి. కాని అలాంటి దేమీ ఉన్నట్టులేదు. దేవతలు కానినాడు దయాలు భూమిని త్రిప్పుతూ ఉండాలి. కనుక భూమి తిరుగుతుందని చెప్పేవాడు పిశాచగణానికి చెందినవాడై ఉండాలి.”

“సూర్యుడు, గ్రహాలు, అచలములైన నక్షత్రాలు ఇవన్నీ ఒకే కోవకు చెందినవి. అనగా నక్షత్రాల కోవకు చెందినవి. అందుచేత తిరిగితే అన్నీ తిరుగుతాయి. నిలిచిఉంటే అన్నీ నిలిచి ఉంటాయి.”

“అందుచేత కేవలం పాపనిలయమైన ఈ భూమిని పరమపవిత్రములైన దివ్యములైన ఇతర గ్రహాలతో చేర్చడం ఎంతమహాపాపం!” ఈ విధంగా గెలీలియో ప్రతిపక్షులు వాదించేవారు.

పైసా విశ్వవిద్యాలయంలో లిబ్రీ అనే ఆచార్యుడొక డుండేవాడు. ఆయన గెలీలియో పరిశీలనలను గురించి తూడ్డిం భావంతో చూశాడు. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి ఆయన పరమపదించినప్పుడు గెలీలియో ఇలా అన్నాడు: “బ్రతి కున్నంతకాలం లిబ్రీ నేను కనుకొన్న ఖగోళ విశేషాలను గుర్తించడానికి నిరాకరించాడు. ఇప్పుడు స్వయంగా స్వర్గానికి వెళ్లాడు కనుక గుర్తించవచ్చునేమో!”

కొంతకాలం గడిచేసరికి ఆ అధ్యాపకవృత్తి, ఆచార్య పదవి గెలీలియోమెడకు గుదిబండగా తయారయ్యాయి. ఈ ఉద్యోగపు బెడద లేకుండా ఉంటే గ్రంథపఠనకూ, రచనకూ హెచ్చుకాలాన్ని వినియోగించవచ్చునని భావించి అందుకోసం ప్రయత్నించాడు. తీరిక లభించినట్లయితే విశ్వరచనారహస్యాన్ని వెల్లడిస్తూ రెండుగ్రంథాలు, స్థానిక చలనాన్ని గురించి మూడుగ్రంథాలు యాంత్రిక విశేషాలపై మూడుగ్రంథాలు, అన్నీ సప్రమాణంగా, విషయ గంభీరంగా, అపూర్వంగా రచించ దలచాడు. ఇవి కాకుండా శబ్దాన్ని గురించి, భాషను గురించి, చూపును గురించి, రంగులను గురించి,

సముద్రపుపోటును గురించి, జంతువులలో చలనాన్ని గురించి ఇంకా అనేక విషయాలను గురించి పెక్కువ్యాసాలు రచించాడు. సైన్య నిర్మాణాన్ని గురించి, సైనిక నిర్వహణను గురించి గ్రంథాలు రచించడంలాగా. ఆదర్శ సైనికుడేలా ఉండాలో, ఉత్తమ సైనికుడు ఏయే విషయాలలో ప్రావీణ్యం పొందాలో, రణరంగంలో వ్యూహాలను ఎలాగ నిర్మించాలో, ఆపత్కాలంలో ఆత్మరక్షణ ఎలాగ చేసుకోవాలో, కోటలు ఎలా కట్టాలో, శత్రుదళాలపై ఎలా దండెత్తాలో, ఆయుధసామగ్రిని ఎలా సంపాదించుకోవాలో, నిర్మించుకోవాలో, రకరకాల పరికరాలను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియపరుస్తూ ఒక బృహద్గ్రంథాన్ని రచించాలని కూడా ఆశించాడు. ఈ సందర్భంలో తన ఆలోచనలను వివరిస్తూ ఆయన తన ఆప్త మిత్రుడొకనికి సుదీర్ఘమైన లేఖ వ్రాశాడు.

ఈ బృహత్కార్యక్రమ నిర్వహణకోసం పాదువా కళాశాలలో ఆచార్యపదవికి గెలీలియో రాజీనామా ఇచ్చాడు. ఆతరువాత అక్కడినుంచి తన మకాం ఫ్లోరెన్స్ నగరానికి మార్చివేశాడు. అక్కడ ఫ్లోరెన్స్ ప్రభువు రెండవ కాస్మి గెలీలియోను ఏడాదికి 5,000 రూపాయల వేతనంమీద ఆసాన తత్వవేత్తగా నియమించాడు.

కొత్త ఉద్యోగంలో చేరిన వెంటనే గెలీలియో రెండేళ్ల జీతం ముందుగా పుచ్చుకుని ఆడబ్బులో తన బావమరదులకు ఇవ్వవలసిన పెళ్లికట్నం బాకీలన్నింటిని పూర్తిగా తీర్చివేశాడు.

తాను కనిపెట్టిన ఖగోళ విజ్ఞానవిశేషాలను క్రైస్తవ జగద్గురువు అయిన పోప్ కీ, ఆయన దివాణంలో ఉండే ముఖ్య మతాధికారులకీ ప్రదర్శించడంకోసం 1611 లో గెలీలియో

రోమ్ నగరానికి వెళ్లాడు. రాను పోను ప్రయాణపుఖర్చులు, దారిబత్తెం అంతసే “గ్రాండ్ డ్యూక్ రెండవకాస్టో” స్వయంగా భరించాడు. వాటికన్ నగరంలో మతాధికారులందరూ గెలీలియోను ఎంతో శౌరవించి ఆదరించారు. ఆయన నిర్మించిన దూరదర్శినితో ఆకాశపు విచిత్రాలను సందర్శించి ఎంతో ఆనందించారు. అయితే భూమి తిరగదని బైబిల్ లో చెప్పిన ‘మహావాక్యాన్ని’ మాత్రం కాదనరాదని ఒక వరతుపెట్టారు!

గెలీలియో ఆ తరువాత ‘తేలేవస్తువుల’ ను గురించి ఒక వ్యాసాన్ని ప్రచురించాడు. వ్యాసం ప్రచురణ అయి అవడంతోనే దేశంలో మేధావివర్గాలలోనుంచి విపరీతమైన ప్రాతికూల్యం వచ్చింది. ఆ సమయంలోనే ఆయన సూర్య బింబంలో మచ్చలనుగురించి, సముద్రపుపోటును గురించి ప్రత్యేకవ్యాసాలు ప్రచురించాడు.

గెలీలియో పరిశీలనలను పైకి మెచ్చుకుంటున్నట్టు కనబడినా క్రైస్తవ మతగురువులు లోలోపల ప్రతిఘటిస్తూనే ఉన్నారు. నాలుగు సంవత్సరాల అనంతరము గెలీలియో ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు. ఈసారి ఆయన కోపర్నికస్ సిద్ధాంతాన్ని సమర్థించడంకోసం దానిని ఆమోదించవలసిందని సమకాలీన విజ్ఞానులతో వాదించడంకోసం వచ్చాడు. పైగా సనాతన క్రైస్తవమత సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధంగా తన ప్రవర్తనను, ప్రబోధాలను సమర్థించుకోవడం కోసం వచ్చాడు. ఈ సందర్భంలో ఆయన ఇలా వాదించాడు: “ఈ సందర్భంలో బైబిలులో దేవదూతచెప్పినవన్నీ ఇతరత్రా మరేవిధముగానూ నివరించడానికి వీలు లేనివాటినిగురించి మారుమాట చెప్పకుండా

ముముక్షువులైనవారు విశ్వసించితీరడానికి వీలైనవని నా అభిప్రాయం. కాని ఏదేవుడైతే ఏటన్నింటిగురించి దేవదూతకు చెప్పాడో ఆ దేవుడే మనకు హేతుజ్ఞానాన్ని సదసద్వివేకాన్ని దశేంద్రియాలను అనుగ్రహించాడు. అలాంటిది ఆ దేవుడు తానై మనకు అనుగ్రహించిన అన్ని అవయవాలను అవకాశాలను వినియోగించుకొని సృష్టికి సంబంధించిన పరిజ్ఞానాన్ని పెంపొందించు కోవడానికి మనకు హక్కు ఉంది. ముఖ్యంగా కొన్ని కొన్ని శాస్త్రాలకు సంబంధించినంతవరకు పవిత్రములైన మత గ్రంథాలలో చెదురుబెదురుగా ప్రస్తావించారు. ఆ ప్రస్తావనలైనా అసమగ్రంగానూ అనేక సందర్భాలలో పరస్పర విరుద్ధంగాను కూడా ఉన్నాయి. ఖగోళ విజ్ఞానానికి సంబంధించి నంతవరకు పవిత్ర గ్రంథాలలో విశేష ప్రశంస ఏమీలేదు. ఇంతకీ ఈ గ్రహాలు ఎన్నో కూడా మనపూర్వులు ఎవ్వరూ సరిగా లెక్కకట్టినట్లులేదు. అందుచేత ఇలాంటి సందర్భాలలో మతగ్రంథాలలో చెప్పినదానిని విధిగా విశ్వసించవలసిన అవసరం నాకేమీలేదు.’’

గెలీలియో ఎంత సహేతుకంగా వాదిస్తే నేమి మతాధికారులు తాము పట్టిన కుండేటికి మూడేకాళ్ళని మొండిగా వాదించారు. కోపర్నికస్ సిద్ధాంతం సరిఅయినదేనని వాదించే గ్రంథాలన్నింటినీ నిషేధించాలని పట్టుపట్టారు. అయితే గణితశాస్త్ర సమస్యగా మాత్రం దీనినిగురించి తర్జనభర్జనలు చేయవచ్చునన్నారు. వ్యక్తిగతంగా ఉత్తమ క్రైస్తవుడుగా మతాధికారులపట్ల ఎంతో గౌరవభావంగల గెలీలియోకు వీరి మొండివైఖరి ఎంతో దుఃఖాన్ని కలిగించింది. మనిషి నిరాశతో నిస్పృహతో చాలాక్రుంగిపోయాడు. ప్లోరెన్సు

సమీపంలో బెలూసుగార్డోదగ్గర ఉన్న సెగ్నీకోట్లోలోని తన ఇంటికివెళ్లి దాదాపు ఏడు ఏళ్ల పాటు ఎవరిప్రమేయం పెట్టుకోకుండా ఏకాంతవాసం గడిపాడు.

ఈ ఏడు ఏళ్లలోను గెలీలియోను అన్నివిధాల ఆదుకొన్న పుణ్యం ఆయనకుమార్తెది. ఈమెపేరు పాలిస్సెనా. సోదరి మేరియాసెలెస్టీ అన్న పేరుతో ఆమె ఒకకాన్వెంటులో చేరింది. పాదువాలో ఉండగా గెలీలియో, మెరీనాగాంబా అనే ఆమెను వివాహంచేసుకున్నాడు. ఈ దంపతులకి ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టారు. ఆ తరువాత ఆవిడ గెలీలియోకు విడాకులిచ్చి ఇంకొకరిని ఎవరినో కట్టుకుంది. తన పిల్లల్ని తీసుకుని గెలీలియో తన ఇంటికి తాను తిరిగివచ్చాడు. ఆడ పిల్లలు ఇద్దరినీ కాన్వెంటులో చేర్చాడు. కొడుకు వినెంజో వైద్యవిద్య నభ్యసించేవాడు.

గెలీలియో తనకుమార్తెకు పితృవాత్సల్యం పొంగులు పారుతూ ఉండేటట్టు లేఖలువ్రాస్తూ ఉండేవాడు. ఆ లేఖలను గురించి మేరియాసెలెస్టీ సెయింట్ మాత్యూ కాన్వెంట్ నుంచి తన తండ్రికి ఇలావ్రాసింది.

“మీరువ్రాసిన ఉత్తరాల్ని ఎప్పటికప్పుడు ఒక వరసలో సర్ది జాగ్రత్తగా దాచిపెట్టుకుంటున్నాను. నాకు ఇతరత్రా పనితోందర లేనప్పుడల్లా వీటినితీసి చదువుతూ ఉంటాను. అలా చదువుతూ ఉంటే నాకు అనిర్వచనీయమైన ఆనందం ఏదో కలుగుతూ ఉంటుంది. నాకు ఎందరెందరో వ్రాసిన లేఖలను చదవడంవల్ల నాకు నవ్యోత్సాహం కలుగుతున్నది. వారంతా ఎంతోమంచివారు. మీరంటే వారందరికీ ఎంతో గౌరవం.”

ఇంకొకసారి ఇంకొకలేఖలో ఇలా వ్రాసింది :

“మీరునాకు పంపుతున్న జాబులన్నింటిని చదివి నవ్వుడు నాకెంత ఆనందం కలుగుతోందో నేను చెప్పలేను. మీరే ఊహించుకోగలరు. మీకు మీ మిత్రులూ అభిమానులూ అయినవారంతా చేస్తున్న ఉపకారాలనుగురించి ఏమీ దాపరికం లేకుండా, ఎప్పటికప్పుడు మీరు తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు. వాటన్నింటిని గురించి తెలుసుకోగలగడం నాకెంతో సంతోషాన్ని కలిగిస్తున్నది. అయితే మీరుత్వరలో ఇల్లువిడిచి వెళ్ళదలచుకున్నారన్న సంగతి నామనస్సును కలచివేస్తున్నది. మీరులేకుండా, చాలాకాలం మిమ్ములను చూడకుండా ఉండాలన్న ఆలోచనే నాకు బాధకలిగిస్తోంది. నా కానందం కలిగించేవారు మీరుతప్ప ఈ ప్రపంచంలో నాకెవ్వరూలేరు - అని నేనుచెప్పితే మీరునమ్మాలి. అయితే మీకు సంతోషంకలిగించేపనికి అడ్డునిలవడం నా అభిమతం కాదు కనుక మీరు వెళ్ళుతున్నందుకు నేను విచారించదలచుకోలేదు. మీరు తేమంగావెళ్ళి లాభంగా తిరిగిరావాలని, మీకు కరుణాలవాలుడైన భగవానుడు ఆయురారోగ్య ధైర్య, స్థైర్య, తేమ విజయాభివృద్ధిని అనుగ్రహించుగాక అని ప్రార్థిస్తున్నాను.

“నేనుమీకు రెండు ఉడికించిన అత్తిపండ్లను పంపుతున్నాను. వాటిమాటకేమిగాని అన్నింటికంటే మీకు ఆనందం కలిగించగల మరొక వస్తువిశేషాన్నికూడా పంపుతున్నాను. అది ఒకగులాబీపువ్వు. ఈ అణాలంలో ఇంత బాగా వికసించిన గులాబీపువ్వు దొరకడం చాలాకష్టమనే

సంగతి మీకు తెలుసు. కాలంకాని కాలంలో దొరికిన ఈ గులాబిపువ్వుతో బాటు దానిముళ్ళనుకూడా మనం భరించక తప్పదు. అయితే ఈ పువ్వుతో బాటు కొన్ని పచ్చని ఆకులు కూడా ఉన్నాయి. ఈ ఆకులు మనలో నవనవోన్మేషమవుతూ ఉండే ఆశలకు ప్రతినిధులు. దుఃఖ భూయిష్టమైన ఈ ఐహిక జీవితపు శిశిరాన్ని గడిపివేయగలిగితే స్వర్గధామంలో మనకు శాశ్వతవసంతపు ప్రకాశము లభించగలదనే నానమ్మకం. అయితే ఒక్క విషయం మాత్రమే నన్ను బాగా కలచివేస్తున్నది. అదేమంటే నేనెంతగా వాంఛించినప్పటికీ మీకు నాచేతులతో ఓపిన ఉపచారం చేసుకోలేకపోవడం. నేను ఎల్లప్పుడూ మిమ్మలనుగురించే ఆలోచిస్తున్నాను. ఆలోచిస్తుంటాను కూడా.”

ప్లోరెన్స్ నగరపరిసరాలలో గెలీలియో ఏడుసంవత్సరాలపాటు ఖగోళపరిశీలనలు జరిపాడని ఇదివరకే చెప్పాము కదా. ఇలా ఏడేళ్ళు గడిచేసరికి ఎనిమిదో అర్బన్ క్రైస్తవ జగద్గురువైన పోపుగా అభిషిక్తుడయ్యాడు. ఈయన సంకుచిత భావాలులేని విశాలహృదయుడుగా కొంత ప్రసిద్ధికెక్కాడు కనుక గెలీలియో, ఆయనతో బాటు ఇతర విజ్ఞానులు ఎంతో సంతోషించారు. ఆయన కార్డినల్ గా ఉన్నప్పుడు గెలీలియోను అభినందిస్తూ ఒక లేఖ వ్రాశాడు. “మీరంటే నాకు ఎంతో గౌరవం. మీరు ఇంతవరకు ప్రతిభాపూర్వకంగా సాగించిన పరిశోధనలను ప్రశంసిస్తూ నేను వ్రాసిన పద్యరత్నాలను ఇందుతో కానుకగా అర్పిస్తున్నాను. ఇవి మీ అర్హతకు తగినవి కానప్పటికీ మీరంటే నాకుగల గౌరవాభిమానాలకు ఇవి నిదర్శనంగా ఉండగలవనడానికి తమకు ఎట్టి

అభ్యంతరం లేదనుకుంటాను. లేనిపోని క్షమార్పణలతో వృథా వాగ్విషయం లేకుండా తమరంటే నాకుగల ఘన శౌరవానికి నిదర్శనంగా ఈ అల్పకానుకను స్వీకరించి ఆదరించ గలరని ఆశిస్తున్నాను. ”

1624 ఈస్టర్ నాటికి గెలీలియోకు పప్తి పూర్తి అయింది. ఆ వయస్సులో జరాభారాన్ని లెక్కచేయకుండా రోమ్ నగరానికి వెళ్లి కొత్త జగద్గురువు (పోప్) కి స్వాగతం చెప్పి కోపర్నికస్ సిద్ధాంతానికి ఆయన అనుమోదాన్ని సంపాదించాలనే ఆశతో బయలుదేరాడు. ఆయన ఆరోగ్యం అసలే అంతంతమాత్రం. అందులో పెద్దతనం. అందుచేత చాలాదూరం ఆయనను డోలీలో మోసుకుపోవలసి వచ్చింది. రోమ్ నగరంలో ఆరు వారాలున్నాడు. ఎనిమిదవ అర్బన్ తో ఆరుసార్లు సుదీర్ఘంగా సంభాషణలు జరిపాడు. గెలీలియో పట్ల వ్యక్తిగతంగా శౌరవాదరాలు ప్రదర్శించినప్పటికీ పోప్ ఆయన వాదాన్ని అంగీకరించ లేకపోయాడు. పైగా గెలీలియోయే పొరపడుతున్నాడని ఎదురువాదం చేసి ఒప్పించ బూనుకున్నాడు.

చివరకు పోపును తనవాదానికి సుముఖుడుగా చేసుకో లేక పోయినప్పటికీ సృష్టిరహస్యాలను గురించి టాలెమీ, కోపర్నికస్ ల వాదాల మంచిచెడ్డలను తర్కిస్తూ తాను వ్రాసిన ఉద్గ్రంథాన్ని ప్రచురించవచ్చుననే ఆశతో గెలీలియో ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు. ఈ గ్రంథ ప్రచురణకు మతాధికారుల అభ్యంతరమేమీ ఉండదన్న నమ్మకంతో ప్రచురణకు పూనుకున్నాడు. ఇందులో గడచిన అర్థశతాబ్దిగా

తాను సాగించిన పరిశోధనలను, కనుగొన్న వైజ్ఞానిక సత్యాలను పొందుపరచాడు.

1630 మార్చి నాటికి గ్రంథం ప్రచురణకు పూర్తి అయింది. దీన్ని బయటకు తీసుకురావడానికి పోప్ అభ్యంతరం ఏమీ ఉండదన్న సంగతిని రూఢిచేసుకోవడంకోసం ఒక్కసారి స్వయంగా రోమ్ నగరానికి వెళ్ళిరావడం మంచిదని మిత్రులూ, అభిమానులూ సలహా ఇచ్చారు. అలాగేనని గెలీలియో రోమ్ నగరానికి వెళ్ళి పోప్ కు చూపించాడు. ఈ గ్రంథం యొక్క శీర్షికలో కొన్ని మార్పులు చేయాలని ఆయన సూచించాడు. ముఖ్యంగా రోపర్నిక్స్ సిద్ధాంతాన్ని వాదనకు మాత్రమే ప్రాతిపదికగా స్వీకరించినట్లు స్పష్టంచేయాలని, గెలీలియో, పోప్ ఇద్దరూకలిసి ఉపసంహార వాక్యాలు వ్రాయాలని, అలాగైతేనే ఈ గ్రంథ ప్రచురణకు తాను సమ్మతించగలనని పోప్ తెలియపరచాడు.

పుస్తకం అసలు ప్రచురణ కాకుండా ఉండడంకంటే కొన్ని సవరణలతో ప్రచురింపబడినప్పటికీ మేలేనన్న ఉద్దేశ్యంతో ఈ కొత్త ఏర్పాటుకి సమ్మతించి గెలీలియో ప్లోరెన్స్ నగరానికి తిరిగివచ్చాడు. ఆతరువాతకూడా గ్రంథ ప్రచురణకు అనుమతిని ఇవ్వడంలో అధికారులు చాలా తాత్సారం చేశారు. పోప్ అనుయాయులైన మతాధికారులు వ్రాతప్రతిని మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలని పట్టుబట్టారు. ఈ విధంగా రెండు సంవత్సరాలు దొరలిపోయాయి.

పుస్తక ప్రచురణలో అనివార్యంగా జరుగుతున్న విలంబంతోటీ, ఇతర వ్యధలతోటీ గెలీలియో చాలాక్రుంగి పోయాడు. తమ్ముడు మైకిల్ ఏంజిలో తన భార్యనీ, ఏడుగురు

పిల్లలనూ ఒక జర్మన్ దాదిని పోషించలేక గెలీలియో ఇంటికి పంపించాడు. తమ్ముడి కొడుకులలో పెద్దవాడిని సంగీతశిక్షణ కోసమని కోమ్ నగరానికి పంపిస్తే వాడు చెడ్డసావాసాలు మరిగి కొరకరాని కొయ్య అయిపోయాడు. అలాంటి దుర్గుణాలు తన ఇంటా వంటా ఎన్నడూలేవని బహుశా వాణ్ణి చిన్నప్పటి నుంచి చేరదీసి పెంచిన తాగుబోతుదాదివల్లనే నిక్షేపంవంటి తనబిడ్డ బ్రతుకంతా ఇలా బండలపాలై పోయిందని మైకల్ పంజలో వాపోయాడు.

ఇది ఇలా ఉండగా గెలీలియో కొడుకు విన్నెంజోకూడా పెళ్లిచేసుకుని కోడలిని కాపురానికి తీసుకువచ్చాడు. అసలే అర్భకుడు. అందులో జరా, రుజాపీడితుడు. దానికితోడు చుట్టూ ఆపురాపురుమంటూ అస్తమానం నోరుతెరచుకు కూర్చునే జనాభా, పైగాడబ్బుకోసం తీరనిగిజగిజ. వీటన్నింటితో గెలీలియో బాగా క్రంగిపోయాడు. అయితే ఇంత దుఃఖం లోనూ ఇతనికి ఊరటకలిగించే విశేషం ఒకటుంది. అదేమిటంటే కూతురు మేరియాసెలిస్తీ ప్రతిరోజూ క్రమంతప్పకుండా వ్రాసే ఉత్తరాలు. ఆవిడ ఆపేక్షను ఒలకబోస్తూ ఎంతో చక్కగా ఉత్తరాలు వ్రాసేది.

ఒకసారి ఇలా వ్రాసింది: “నాన్నా, నిన్ను నేను ఎంతగా ప్రేమించి గౌరవిస్తున్నానో నేను చెప్పలేకుండా ఉన్నాను. నామీదకంటే నాకు నీమీదే ప్రేమ హెచ్చు అంటే సరిపోతుందేమో. ముందుగా నన్ను భగవంతునికి అర్పించు కున్నాను. కనుక ఆప్రకారం చూస్తే ఈ శరీరం భగవంతుని సొత్తు. కాని ఆతరువాత ఐహికంగా ఈ శరీరం నీదే. దీన్ని నీవే ప్రసాదించావు. నీవు నామీద ప్రదర్శిస్తున్న

వాత్సల్యం అపారమైంది. అమోఘమైందీని. అందుచేత మీరు ప్రస్తుతం అనుభవిస్తున్న కష్టాలనుంచి గట్టెక్కించడానికి అవసరమైతే దైవాపచారం మినహా ఎంతత్యాగమైనా చేయడానికి, ఎలాంటి ఇక్కట్టులైనా ఎదుర్కొనడానికి సేమ సర్వధా సర్వదా సంసిద్ధురాలిని.”

చివరకు గెలీలియో తనకుమార్తె మేరియా సెలెస్టికి సాధ్యమైనంత దగ్గరగా ఉండాలనే తలంపుతో కాన్వెంట్ కు దగ్గరలో ఉన్న ఆరెస్సీ పట్టణానికి మకాం మార్చివేశాడు.

1632 జనవరిలో “సంభాషణలు” గ్రంథం వెలువడింది. ఇటలీ దేశమంతటా ఉన్న తన మిత్రులూ, శిష్యులూ, అందరికీ తలూ ఒక ప్రతిని పంపించాడు. దాన్ని చదివి దేశమంతా ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. గెలీలియోవంటి సత్యాన్వేషకుడైన విజ్ఞానికి సముచితంగా రావలసిన ఘనగౌరవం, పరిగణన లభించినట్టే కనబడింది.

అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్నట్టే కనబడింది; కాని కారుమేఘాలు అన్ని వైపులనుంచీ క్రమ్ముకుని పస్తూనే ఉన్నాయి. అసూయాపరులైన అభివృద్ధి నిరోధకులు గెలీలియోకు న్యతిశేకంగా పోప్ అయిన ఎనిమిదో అర్బన్ చెవులు కొరకడం ప్రారంభించారు. గెలీలియో ప్రచురించిన గ్రంథంవల్ల దేశం అంతా మతభ్రష్టమైపోతుందనీ, పోతోందనీ, పోయిందనీ కాకిగోల ప్రారంభించారు. దాంతో ఎక్కడెక్కడి పుస్తకాల దుకాణాలలో ఉన్న ప్రతులూ వెంటనే జప్తుచేసి రోమ్ నగరానికి పంపించి వేయవలసిందని ఉత్తరువు జారీ అయింది. పుస్తకం ప్రచురించి పట్టుమని పదిమాసాలు గడవకుండానే గెలీలియో పాపండుడని, నాస్తికుడని, మతద్రోహి

అని ఆరోపణలుచేసి మతాధికారులు విచారణకు పెట్టారు. ఈ విచారణ రోమ్‌లో జరుగుతుంది కనుక అక్కడకు వచ్చి హాజరుకావలసిందని ఆజ్ఞాపించారు. పెద్దవాడూ, పండితుడూ, అర్భకుడూ, రుజువీడితుడూను. రేపో మాపో గుటక్కు-మనేటట్టు ఉన్నాడు. దోవలోనే ఆయనప్రాణం కాస్తా హారీ అన్నా అనవచ్చు. కనుక కదపడం భావ్యంకాదని మిత్రులంతా ఎంతోదూరం వాదించారు. కాని అర్బన్ ఆజ్ఞ సుగ్రీవాజ్ఞగా అమలు జరిగింది.

ఈ విచారణ విషయమంతా వినగానే గెలీలియో నిరాశతో, నిస్పృహతో క్రుంగిపోయాడు. ఈ సందర్భంలో తన నిర్వేదం అంతనీ వెలిబుచ్చుతో ఒక మిత్రుడికి ఇలా లేఖ వ్రాశాడు: “ఇదంతా చూస్తూంటే నాకెంతో బాధగా ఉంది. ఈ నాటివరకు జ్ఞానులనుకునేవారు అవలంబించిన పాతపుంతలను వదలి కొత్తబాటలు చూపాలనే ఆశతో, చూపగలననే నమ్మకంతో పరిశోధనలు సాగించడానికి వ్యయించిన శ్రమ, సంపాదన, సమయం అంతావృథా అనిపిస్తోంది. నా రచనలలో కొంతభాగమైనా ఎందుకు ప్రచురించానా అని ఇప్పుడు ఎంతోవిచారిస్తున్నాను. ఇంకా ప్రచురించబడవలసిన ఉన్నవాటిని పూర్తిగా మంటబెట్టి తగలవేద్దామా అనిపిస్తోందికూడా. వాటిని అగ్నిలో బుగ్గి చేయడంవల్ల నాశత్రువుల కళ్లు కాస్త చల్లబడతాయేమో.”

1633 జనవరి 20-వ తేదీని, బయలుదేరి డోలీఎక్కి-మెల్లిగా ఫిబ్రవరి 13-వ తేదీనాటికి గెలీలియో రోమ్‌నగరానికి చేరుకున్నాడు. ఏప్రిల్ 12-వ తేదీని గెలీలియోను మతన్యాయ స్థానంలో విచారణకు పెట్టారు. విచారణ తతంగం కొంచెం

సేపు నడిపించి ఖైదులోపెట్టారు. జైలులో అధికారులు ఎంతో దయతో నియమాలను కఠినంగా అమలు జరప నప్పటికీ స్వేచ్ఛను కోల్పోవడంచేత, దుఃఖోద్వేగంవల్ల గెలీలియో వెంటనే జబ్బుపడ్డాడు. మంచమెక్కాడు. ఏప్రిల్ 30-వ తేదీని ఆ జబ్బు పరిస్థితిలోనే రెండోవాయిదా విచారణకు హాజరుపరచారు. దుర్బలుడూ, పండుముసలి అయిన గెలీలియో మతాధికారులమాట కాదంటే యమ యాతనలు పడవలసి వస్తుందనే భయంతో, నేరాన్ని అంగీకరించాడు: “అజ్ఞానంవల్ల, పరాకువల్ల ఇతరులకంటే గొప్పవాణ్ణిపించుకోవాలనే శుష్క అహంభావంవల్ల ఇలాంటి పొరపాటుపని జరిగిపోయింది,” అని వాజ్మూలం ఇచ్చాడు. తన ప్రతివాదం వినిపించడానికి ఎనిమిదిరోజులు గడువు అడిగాడు. ఆ సందర్భంలో అధికారులకు దాఖలు చేసుకున్న విన్నపంలో ఇలా వ్రాశాడు: “నాపుస్తకాన్ని ప్రచురణకుముందే మతాధికారులూ, తదితరులూ అనేకసార్లు, మరల మరల అనేకసార్లు పూర్తిగా పరీక్షించారు. ఇందులో సనాతన సంప్రదాయ విరుద్ధమేమీ లేదనే వారు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఇప్పుడు అన్యధాభావించేటట్టయితే నావయస్సునూ, అనారోగ్యాన్నీ గమనించిమన్నించవలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాను.”

జూన్ 21-వ తేదీని గెలీలియోను నాలుగోసారి, మతాధికారుల సభ ఎదుట విచారణకు నిలబెట్టారు. అప్పుడు ఆ నిండుసభలో ఆయనను ఇలా ప్రశ్నించారు: “సౌర మండలానికి సూర్యుడే కేంద్రమని - భూమికాదనీ - పైగా భూమితిరుగుతుందనీ విశ్వసిస్తున్నవా?” దీనికి గెలీలియో చెప్పిన జవాబు: “లేదు! కోపర్నికస్ సిద్ధాంతాన్ని నేను

సమర్థించరాదనే ఉత్తరువు నాకు జారీ అయినప్పటినుంచి నేను అలాంటి అభిప్రాయాలను కలిగి ఉండడంలేదు. మిగతా విషయమంటారా ఇప్పుడు నేను మీచేతులో బందీ - కనుక మీ చిత్తంవచ్చిన నిర్ణయంచేయవచ్చు.”

జూన్ 22-వ తేదీని మతాధికారులందరి సమక్షంలో గెలీలియోకు, శిక్షవిధిస్తూ తీర్పువినిపించారు.

“సూర్యుడే సౌరమండలానికి కేంద్రమని, సూర్యుడు తిరగడని చెప్పే సిద్ధాంతం వట్టి అబద్ధం. అసంగతం. అసంబద్ధం. పైగా ఇది పవిత్రమైన మతగ్రంథాలలో చెప్పినదానికి కేవలం విరుద్ధంగా ఉన్నందున స్వమతదూషణ, అన్యమత ప్రచారంక్రిందకువస్తుంది.

సౌరమండలానికి మనభూమి కేంద్రంకాదని, పైగా అది తిరుగుతుందని చెప్పడంకూడా వట్టి అసత్యం, అసంగతం, అసంబద్ధం. గెలీలియో అనే నీవు రచించిన గ్రంథాలనుబట్టి, ఇచ్చినవాక్యాలాన్ని బట్టి లభించిన ఇతర సాక్ష్యాన్ని బట్టి స్వమత భిక్కురణ, దూషణతోపాటు అన్యమతప్రచారం చేసినట్లు కూడా మాకునమ్మకం కలిగింది. అందుచేత క్రీస్తు పేరుమీద, క్రైస్తవమతం పేరుమీద, నీవుచేసిన నేరాలకుగాను నీకు నిరవధిక కారాగారవాసశిక్షను విధిస్తున్నాం. ఇంతవరకు చేసిన మతదూషణకు పరిహారంగా మూడేళ్ళపాటు, వారాని కొకసారి ప్రతివారం ఏడు పశ్చాత్తాప ప్రార్థనగీతలను పఠించాలనికూడా ఆదేశిస్తున్నాం.”

ఇది చాలదన్నట్టు ఇంతకుపూర్వంచేసిన “పాపా”లను, చెప్పిన అసత్యాలను బహిరంగంగా నిరసించాలనికూడా పట్టుబట్టారు. అంతట, డబ్బెల్లివళ్ళ పండువద్ద గెలీలియో

సభకు మోకరిల్లి చేతులుజోడించి ఇంతవరకు జరిగినవార పాటు లన్నింటికి మనస్ఫూర్తిగా చింతిస్తున్నానని, క్రైస్తవమత గ్రంథాలకు, మతానికి విరుద్ధమైన అన్యమతాలన్నింటిని నిరసిస్తున్నానని ఎలుగెత్తి చాటాడు.

అక్కడితో విచారణ తతంగమంతా ముగిసింది. సభలోనుంచి వెళ్లిపోవడానికి లేవబోతూ గెలీలియో “అయినప్పటికీ అని తిరుగుతూనే ఉంటుందని” తనలోతాను గొణిగినట్టు పుక్కిటి పురాణాలు కొన్ని ప్రచారంలో ఉన్నాయి కాని ఇవి నిజమని నమ్మడానికిలేదు. ఎందుకంటే చుట్టూమూగి, చీకటికొట్టులోకి ఈడ్చుకుపోవడానికి సిద్ధంగా గుడ్లురిమి చూస్తున్న మతాధికారుల బంటులముందు గెలీలియోవంటి దుర్బలదేహుడు నోరుమెదపడానికి సాహసించగలడా? అని. అసంభవం.

జూలై 9-వ తేదీని రోమ్ నుంచి బయలుదేరి సయన్నా వెళ్ళి అక్కడ ఆర్చ్ బిషప్ ఇంటిలో అయిదుమాసాలపాటు ఉండానికి గెలీలియోకు అనుమతి లభించింది. ఆ తరువాత ఆర్చ్ బిషప్ ఇంటిలోనే గెలీలియోను బంధించారు. స్వంత ఇంటిలోనే బందీగా ఉన్న గెలీలియో బంధుమిత్రులెవ్వరితో సంభాషించరాదని, పెక్కుమందిని ఏకకాలంలో చేర్చరాదని నిషేధించారు.

ఈ పరిస్థితిలో జీవచ్ఛవంలా బ్రతికిఉన్నానంటూ తనకుమార్తె మేరియాసెలెస్టీకి లేఖవ్రాశాడు. బ్రతికిఉన్న వారిజాబితానుంచి తనపేరును తుడిచివేశారని గెలీలియో వ్రాసిన. ఈ లేఖకు జవాబుగా మేరియాసెలెస్టీ ఇలా వ్రాసింది.: “మొమ్ములనుచూచి” వెయ్యేళ్లు అయినట్లు అనిపిస్తున్నది.

మీ బదులుగా నేను ఆ పశ్చాత్తాపగీతాలన్నిటినీ వారం వారం జపిస్తూ ఉంటాను. ఈ పెద్దతనంలో వాటిని జ్ఞాపకం పెట్టుకోవలసిన శ్రమకూడా మీకుదేనికి?" మేరియా సెలెస్టీ కికి ఏళ్ళ చిరుత ప్రాయంలోనే 1634 ఏప్రిల్ 1-వ తేదీని అనువులు వీడింది. అశనిపాతంవంటి ఈ అఘాతానికి గెలీలియో తట్టుకోలేకపోయాడు. బెంగతో క్రుంగిపోయాడు. "ఆమె మూర్ఖభవించిన సౌజన్యరాశి. దివ్యమూర్తి. నేనంటే తగని ఆపేక్ష పాపం" అని గెలీలియో వ్రాసుకున్నాడు.

1636 వేసవిలో గెలీలియో "గతినియమములపై సంభాషణలు" గ్రంథం వ్రాతముగించి దానిని ప్రచురణ నిమిత్తం లేడెన్ నగరానికి పంపించాడు. ఆ మరుసటి సంవత్సరం ఆయన "చంద్రుని ఊగులాట"ను గురించిన పరిశోధనలను పూర్తిచేశాడు. అదే వైజ్ఞానికంగా ఆయన కనుగొన్న ఆఖరు సత్యం.

అర్నెస్టీలో తన స్వగృహంలోనే బందీగా ఉన్న గెలీలియోకు ఒంటరితనం దుర్భరమైపోయింది. దిగులు హెచ్చు అయి పోయింది. తమ్మునిభార్య, ఆమె ముగ్గురు కుమార్తెలూ, కొడుకూ అంతా మహమ్మడికి గురియై మరణించారు. ఇదిచాలదన్నట్టు పెద్దతనంచేత గెలీలియోకు చూపు బాగా మందగించి పోయింది. చివరకు కళ్లు పూర్తిగా కనబడడం మానివేశాయి. ఆనాటి తన ఆనేదనను గెలీలియో ఇలా వ్యక్తంచేశాడు: "గడచిన యుగాల మేధావులెవ్వరికి అంతుచిక్కని ఈ స్వర్గలోకం, ఈ మర్త్యలోకం, ఈ విశాల విశ్వం, తమరహస్యాలను నా దూరదర్శినిద్వారా నాకు వెల్లడి చేశాయి. అందువల్ల పూర్వలకంటే వీటినిగురించి నాకీనాడు

లక్షరెట్లు ఎక్కువతెలుసు. కాని ఏలాభం. చూపుమంద గించడంతో కళ్లు కనబడకపోవడంతో ఈ మహావిశ్వం అంతా నా ఇంద్రియాలకుమాత్రమే పరిమితమై సంపూర్ణంగా సంకుచితమై పోయింది.”

గెలీలియో తన అవసానదశలో “చంద్రునిలో ప్రతి ఫలన కాంతి” అన్న చిన్న వ్యాసం ఒకటి రచించాడు. “ఇప్పుడు నాకు చూపు లేకపోవడంచేత నేను దీని రచనకోసం ఇతరులమీద ఆధారపడవలసి వస్తోంది. ఇందువల్ల అనవసర కాలవిలంబనం చాలా జరుగుతోంది. జరిగిందికూడా. దీనికి తోడు జరాభారంవల్ల జ్ఞాపకశక్తి పాటవంకూడా చాల క్షీణించిపోయింది. అందుచేత రచనాక్రమంలో అనేకసార్లు పూర్వవాక్యాలను పదేపదే చదివించుకోవలసివచ్చింది. లేకపోతే చెప్పినదే చెప్పి అదేవాక్యం చర్చిత చర్చణంగా అనేకసార్లు వ్రాయవలసివచ్చేది.

ఇవే కాకుండా మరొక గ్రంథంకూడా వ్రాద్దామని చూశాడుకాని ఇంతలో మృత్యువు ముంచుకువచ్చింది. 1642 జనవరి 8-వ తేదీని గెలీలియో హంస గాలిలో కలిసిపోయింది. అవసానఘడియలలో ఆయన శిష్యులైన టారిసెల్లి, విలియానీ, కుమారుడు విన్సెంజో అక్కడే ఉన్నారు.

మరణానంతరం తన్ను ప్లోరెన్స్ నగరంలో తన పూర్వీకులందరిని, ఖననంచేసినచోటే పాతిపెట్టవలసిందని గెలీలియో కోరాడు. గెలీలియోకు ప్రజలందరూ కలిసి ఎంతో ఘనంగా అంత్యక్రియలు సాగించాలని నిర్ణయించుకుని ఆ ప్రకారమే చేశారు. పాలరాతి స్మృతి చిహ్నాన్ని నెల

కొల్పడంకోసం మూడువేల క్రొనుల నిధిని సమకూర్చారు. అయితే ఇలాంటి స్మృతి చిహ్నాన్ని నెలకొల్పడంవల్ల 'భూమి తిరుగుతుందని' గెలీలియోచేసిన వాదాన్ని ఆమోదించి ప్రోత్సహించినట్లువుతుంది కనుక పనికిరాదని మతాధికారులు నిషేధించారు. అందుచేత గెలీలియో భౌతికదేహాన్ని ఒకమారు మూల ఖననంచేశారు.

ఆతరువాత సరిగ్గా నూరేళ్లకు అనగా 1737 మార్చి 12-వ తేదీని ఆయన అస్థులను మహోత్సవంతో ఆమారుమూల చోటునుంచి త్రవ్వితీసి ఆయన అనుంగునెచ్చెలి. విలియామ్ భౌతికదేహం సరసనే తిరిగి ఖననంచేసి దానిపై బ్రహ్మాండమైన సమాధి నొకదానిని నిర్మించారు. ఆయన ఆ జన్మాంతమూ వేటినైతే విశ్వసించి పరిశ్రమించాడో ఆ మహత్తర సత్యాలను సకలప్రపంచానికి వెల్లడించే పదహారు సంపుటాలను ప్రచురించారు. అయితే వీటిపై ఆయన జీవిత కాలంలోవలే మతాధికారుల ఆంక్షలేమీ ఇప్పుడు లేవు లేండి!

సర్ ఐజక్ న్యూటన్

ఐజక్ న్యూటన్ తల్లిదండ్రులకు ఏకైకపుత్రుడు. తండ్రి చేరుకూడా ఐజక్ న్యూటనే. తల్లిపేరు హన్నా ఐస్ కఫ్. గెలీలియో మరణించిన సంవత్సరమే అనగా 1642 డిసెంబర్ 25-వ తేదీని జన్మించాడు. తండ్రి తనపుట్టుకకు పూర్వమే మృత్యురణం పాలయ్యాడు. ముప్పై ఏడవ ఏట హన్నాను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. పెళ్లి చేసుకున్న కొన్ని నెలలకే కాలం

సర్ విజ్ఞాన్ న్యూటన్

చేశాడు. అందుచేత న్యూటన్ ను తల్లీ చిన్నప్పటినుంచి పెంచి పెద్దచేసింది.

ఐజక్ చిన్ననాటినుంచి దుర్బలదేహుడు. ఎప్పుడూ ఈసురోమంటూ ఉండేవాడు. ఏక్షణంలో ప్రాణాలుపోతాయో అన్నంత నీరసంగా ఉండేవాడు. ఈ పిల్లవాడు అసలుపెరిగి పెద్దవాడవుతాడా? అని అందరికీ అనుమానమే. బాల్యమంతా లింకన్ జిల్లాలో, కోల్టెస్టర్ వర్క్ లో ఉన్న తాతలనాటి ఇంటిలోనే గడిచిపోయింది. నూరేళ్లుగా న్యూటన్ కుటుంబం ఈ ఇంటిలోనే ఉంటూ వచ్చింది. దానికి ఆనుకునిఉన్న మాగాణినుంచి వచ్చేస్వల్పమైన ఆదాయంతో పొట్టపోసుకుంటూ ఉండేవారు.

చిన్నతనంలో చుట్టుప్రక్కల ఉన్న బడికివెళ్ళి వ్రాయడం, చదవడం నేర్చుకున్నాడు. పన్నెండో ఏడు రాగానే గ్రంథామ్ లోని 'పబ్లిక్ స్కూలు' కు పంపించారు. ఆ రోజులలో చిన్నిన్యూటన్ కు చదువు అసలు అంటేదికాదు. అంటకపోవడం లోపం చదువుదికాదు. న్యూటన్ దే. పుస్తకం ముట్టేవాడేకాదు. ఇలాఉండగా ఒకరోజున ఒక సంఘటన జరిగింది. బడికి వెళుతుండగా తన సహధ్యాయుడొకడితో దెబ్బలాటవచ్చింది. ప్రత్యర్థి తరగతిలో న్యూటన్ కంటే హెచ్చు తెలివైనవాడుగా పేరుపడ్డవాడు. ఆ పోట్లాటలో న్యూటన్ దే పైచేయి అయింది. బాహుబలంలో పైచేయి అయినందుకు తృప్తిపడకుండా బుద్ధిబలంలో, చదువులోకూడా ఓడించి తీరతానని న్యూటన్ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. అంతే. ఆక్షణంతో న్యూటన్ అలవాటులన్నీ మారిపోయాయి. అప్పటినుంచీ కష్టపడి చదవడం ప్రారంభించి అచిరకాలంలోనే

బడి అందరిలోకీ మొదటివాడుగావచ్చి తనమాట నిలబెట్టుకున్నాడు.

చదువుకునే రోజులలో న్యూటన్ దృష్టి అంతా రంపాలు, సుత్తులు, చిన్న చిన్న గొడ్డళ్లు, ఇతర పరికరాలు తయారూ చేయడంమీద లగ్నమై ఉండేది. ఒక గాలిమర తయారుచేసి తన ఇంటికేప్పమీద అమర్చాడు. గాలిలేనప్పుడు కూడా మర తిరిగేటట్టు చేయడంకోసం ఎలుకపిల్లను పట్టుకు వచ్చి దానికి శిక్షణ ఇచ్చాడు. ఆ ఎలుకపిల్లకు అందీ అంద కుండా ధాన్యపుకంకులు వ్రేలాడగట్టేవాడు. ఆ ధాన్యంకోసం అది చక్రం ఆకులమీదనుంచి పరుగెత్తేది. ఆబరువుకి చక్రం గిర్రున తిరుగుతూ ఉండేది! అలాగే ఆ రోజులలోనే నాలుగు అడుగుల ఎత్తు ఉండే నీటిగడియారం ఒకటి తయారుచేశాడు. ఒక పట్లెంమీద గంటలు, నిమిషాల గుర్తులు వ్రాసి దీనిపైన విగించాడు. నీటిమట్టాన్ని బట్టి దీనికి అమర్చిన కొయ్యముల్లు పైకి లేవడమో క్రిందికి వాలడమో జరుగుతూ ఉండేది. ప్రతిరోజూ పొద్దున్నే నిద్రలేవగానే ఐజక్ తన నీటి గడియారం సక్రమంగా పనిచేయడానికి చాలినంత నీటిని పోసేవాడు.

ఐజక్ న్యూటన్ ఆరోజులలోనే ఒక కొత్తరకం బండిని నిర్మించాడు. దీని విశేషమేమిటంటే అందులో కూర్చుని పిడిత్రిప్పి ఎవరైనా సరే తమ ఇష్టంవచ్చినచోటికి బండిని నడిపించుకొని పోవచ్చు. తన సహాధ్యాయులకూ మిత్రులకూ కాగితంతో గాలిపటాలు అవీ తయారుచేసి పెట్టేవాడు. న్యూటన్ తయారుచేసిన గాలిపటాలు తూలిపోకుండా, మొగ్గులు వెయ్యకుండా చక్కగా ఎగిరేవి. శీతకాలంలో

చుట్టూ పొగమంచుక్రమ్మి పాఠశాలభవనమంతా చీకటిగా ఉండేసమయంలో కాగితపు చిమ్నాలుచుట్టి ఆరిపోకుండా వెలిగే కొవ్వొత్తిదీపాలు వెలిగించి వెలుతురు తెప్పించేవాడు. చీకటి రాత్రులలో తన గాలిపటాల తోకలకు దీపాలుకట్టి ఎగరవేస్తుంటే వాటినిచూచి చుట్టుప్రక్కలవారంతా తోక చుక్కలేమో అని భ్రమపడేవారు.

తను ఇంటి డాబామీదకెక్కి అక్కడ నీడ గడియారాలు కొన్నింటిని చెక్కాడు. వాటిగుర్తులు నూరేళ్ల తరువాతకూడా కనబడ్డాయి. చిన్నతనంనుంచీ తనేమో, తన చదువులేమో, తన బొమ్మలేమో, తన ప్రపంచమేమో, తానేగాని ఇతరులతో అంతగా జోక్యం పెట్టుకునేవాడుకాదు. అస్తమానం తనలోతాను గంభీరంగా ఏదో ఆలోచించుకుంటూ ఉండేవాడు. తనగదిలో కూర్చుని ఏదోఒకటి ఎప్పుడూ సాగగొడుతూనే ఉండేవాడు. లేకపోతే పెన్సిల్తోటో, కలంతోటో ఏవేవో బొమ్మలుగీస్తూ ఉండేవాడు. పక్షులు, జంతువులు, ఓడలు, లెక్కలబొమ్మలు ఒకటేమిటి బాగుకణిక పుచ్చుకొని గోడనిండా ఇష్టంవచ్చినట్లు గీసి పెట్టేవాడు.

న్యూటన్ తల్లి కొంతకాలం అయినతరువాత మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంది. ఈ పెళ్ళి అతి విచిత్రమైనదీ, అపురూపమైనదిన్నీ. న్యూటన్ ఇంటిపొరుగునే స్కిత్ అనే మతగురువు ఒకడుండేవాడు. ఆయనకు బాగా వయస్సు మళ్ళీవరకు బ్రహ్మచారిగానే ఉండిపోయాడు. ఆయనతోడి మతప్రచారకు డొకడు పెళ్ళిచేసుకోవలసిందని స్కిత్ కు సలహా ఇచ్చాడు. దానిమీద స్కిత్ చెప్పినజవాబు ఇది: “ఈ రోజులలో నాకు అంతమంచిమనిషి ఎక్కడ దొరుకుతుందయ్యా.”

“అయితే మంచిమనిషి దొరికితే తప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకుంటా రన్నమాటేనా?”

“అలాగే దొరకనీ! చూద్దాం! కాని నా అంతట నేను వెళ్ళి నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవలసిందని ఎవ్వరినీ అడగను. అడిగి లేదనిపించుకోవడం నా అభిమతం కాదు.”

“న్యూటన్ సతి ఉంది! ఆవిడకు పెళ్ళిఅయిన కొత్తలోనే పతి మరణించాడు. వస్తుతః ఆవిడ చాలా మంచిది. మిమ్ములను పెళ్ళిచేసుకోవడానికి ఆవిడేమైనా ఇష్టపడుతుందేమో!”

“ఆ సంగతి నాకు ఎలా తెలుస్తుంది? నేను వెళ్ళి అడగనని చెప్పానుగా. నీవు వెళ్ళి కదిపిచూడు. కామో పండ్లో తెల్పుకురా! నాకోసం రోజంతా పనిమానుకోవాలి కనుక ఆజీతం నేను ఇచ్చుకుంటాను.”

ఆ ప్రకారమే ఆ మిత్రుడు వెళ్ళి హన్నాను అడిగాడు. మా అన్నయ్యను అడగాలని చెప్పింది. ఆ మీదట ఆ ‘అన్న’ను అడగడంకోసం స్కిత్ ఆ మనిషి నే పంపించాడు. మొత్తానికి ఈ రాయబారాలు ఫలించాయి. స్కిత్ ను పెళ్ళిచేసుకోవడానికి కొన్ని మరతులమీద హన్నా సమ్మతించింది. అందులో ఒకమరతు న్యూటన్ కు చదువు సంధ్యలనిమిత్తం స్కిత్ కొన్ని కంటలభూమి ఇవ్వాలనేది. ఆయన ఆ ప్రకారమే కొంత పంటభూమిని న్యూటన్ పేర వ్రాశాడుకూడా.

అంతట న్యూటన్ ను బామ్మకు అప్పగించి హన్నా స్కిత్ తో కాపురానికి వెళ్ళిందికాని స్కిత్ కాలంచేసిన అనంతరం మళ్ళీ న్యూటన్ ఇంటికి తిరిగివచ్చింది.

న్యూటన్ కు పదిహేనో ఏడు వచ్చేసరికి వ్యవసాయంలో దివిడి బాగా ఉంటుందని తల్లి భావించింది. పశు పోషణతో పాటు పశువులవ్యాపారంకూడా లాభసాటిగానే ఉండవచ్చునని ఆవిడ ఆలోచించి బేరసారాలలో తరిఫీజు ఇవ్వడంకోసం థాన్యం, కాయగూరలు, చేనులోపండిన ఇతరసరుకులు ఇచ్చి, ఒక పాలేరును జతఇచ్చి ప్రతిశనివారం గ్రంథామ్లో జరిగే సంతకుపంపించేది. కాని ఐజాక్ కు ఈ పని ఏమీ రుచించలేదు. కాయగూరలు అమ్మేపనిని పాలేరుకు అప్పగించి, ఆ ఊళ్లోనే మందులమ్మే స్టాల్కు ఇంటి మిద్దెమీదకు వెళ్లిపోయేవాడు. పబ్లిక్ స్కూలులో చదువుకునేటప్పుడు న్యూటన్ వీళ్ళ ఇంటిలోనే భోజనంచేసేవాడు. అక్కడ మిద్దెమీదకెక్కి వాళ్ళింట్లో ఉన్న పాతపుస్తకాలన్నీ చదువుతూ కాలక్షేపం చేసేవాడు. సాయంత్రానికి పాలేరు సంతనుంచి తిరిగివచ్చి “తెచ్చిన సరుకులంతా అయిపోయింది ఇంటికి తిరిగి వెళ్లుదామా బాబుగారూ” అనేవాడు. అంతట ఆ చదువుచాలించి న్యూటన్ పాలేరుతో కలిసి సంతకు వెళ్ళి కష్టపడివచ్చినవాడిలా వేళకు ఇంటికి తిరిగివచ్చేవాడు. ఒక్కొక్కసారి బస్తీదాకా పోకుండానే దోవలో ఏచేనుగట్టునో, కంచెమాటునో కూర్చుండి సంతకుపోయిన పాలేరు తిరిగివచ్చేవరకు చదువు కుంటూ కూర్చునేవాడు.

పదహారేళ్లప్రాయంలో ఐజాక్ న్యూటన్ ద్రవములలో నుంచి ఏమాత్రం నిరోధం లేకుండా తేలికగా దూసుకుపోగల వస్తువుయొక్క ఆకారంకోసం అన్వేషించడం మొదలుపెట్టాడు. గాలివేగంతోబాటు, దాని బలాన్ని తెలుసుకోవడం కోసం న్యూటన్ కొన్ని ప్రయోగాలు చేశాడు. ఒకరోజున

ఉటుములు, మెటుములతో గాలివానవచ్చింది. గాలి ప్రళయంగా వీస్తోంది. ఆ సమయంలో జంకకుండా ఐజక్ ముందు గాలివాలున దూకాడు. ఆతరువాత గాలికి ఎదురు దూకాడు. మొదటవాలున ఎంతదూరం దూకగలిగాడో, ఎదురున ఎంతదూరం దూకగలిగాడో కొలిచిచూచాడు. ఆ తరువాత గాలి, వానా తగ్గినతరువాత మామూలురోజున మామూలుగా ఎంతదూరం దూకగలడో దూకిచూచాడు. ఈ రెండు కొలతలలోనూ తేడానుబట్టి ఆయన ఆ చిరుత వయస్సులోనే గాలి వాన బలాన్నీ, తీవ్రతనూ లెక్కగట్టాడు.

కొడుకు ధోరణిచూచి వ్యవసాయానికి వీడ్చెల్లాగా పనికి రాడని తల్లి నిరారణచేసుకుంది. అందుచేత మళ్ళీ గ్రంథామ్ బస్తీకి పంపించి బడిలో చేర్చింది. ఈబడిలో చదివి కేంబ్రిడ్జి లోని బ్రినిటీ కళాశాలలో చేరాడు. అప్పటికి న్యూటన్ వయస్సు పందొమ్మిది సంవత్సరాలు.

1661 జూలై 8-వ తేదీని కళాశాలలో చేరిన న్యూటన్ ఔస్కార్ట్ రచించిన త్రిత్రగణితాన్ని అభ్యసించి గణితమంటే తనకుగల విశేషాభిరుచిని వ్యక్తంచేశాడు. వడసారం ఇరవై రెండేళ్లు నిండకుండానే తోకచుక్కలనుగురించి, వృత్తాలను గురించి, చంద్రుని చుట్టుగలకాంతి పరివేషాన్నిగురించి చాలా పరిశీలించి అనేక విషయాలు తెలుసుకున్నాడు. 1665 మే 20-వ తేదీని ఇరవైమూడోఏట న్యూటన్ తాను కనుగొన్న వైజ్ఞానిక సత్యాలను పొందుపరుస్తూ ఒక వ్యాసాన్ని రచించాడు.

ఆ ఏడాది కేంబ్రిడ్జి అంతటా మహమ్మారి అంటు జాడ్యంలా వ్యాపించి అనేకమందిని తన పొట్టనుబెట్టుకుంది.

అందుచేత కళాశాలలన్నింటిని అధికారులు మూసివేశారు. ఆ సమయంలోనే న్యూటన్ జగద్విఖ్యాతమైన తన భూమ్యాకర్షణ సిద్ధాంతాన్ని కనుగొన్నాడు.

ఊల్స్, త్రోప్ లోని తన తోటలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఏమేమో ఆలోచించుకుంటూ ఉండగా ఒక ఆరముగ్గిన సీమరేగుపండు రాలి నేలకుపడడం అప్రయత్నంగా అతని కంటపడింది. నేలరాలిన పండును భూమికేసి దిగలాగిన శక్తి బహుశా పర్వతశిఖరములమీద లేదా ఎత్తైన మిద్దెలమీద తక్కువగా ఉండకపోవచ్చునని ఆయన భావించాడు. బహుశా ఈ శక్తి చంద్రుని కూడా తన పరిధికి కట్టివేసి ఉంచవచ్చునని కూడా ఆయన భావించాడు. చంద్రుని తన పరిధికి బంధించగలిగిన ఈ ఆకర్షణశక్తినియమం మిగతా గ్రహాలకుమాత్రం ఎందుకు వర్తించదు?

ఆ తరువాత సంవత్సరం అనగా 1666 లో తన ఇరవైనాల్గవ ఏట న్యూటన్ ఒక పట్టకాన్నికొని రంగులను గురించి డెకార్టే సిద్ధాంతాలపై కొన్ని ప్రయోగాలుచేయ పూనుకున్నాడు. కిటికీతలుపులన్నీమూసి గదంతా చిమ్మ చీకటిమయం చేశాడు. తలుపుకు చిన్నకంతకొట్టి దానిలో నుంచి ప్రసరించే సూర్యకాంతి కిరణానికి అడ్డంగా ఆ పట్టకం పెట్టాడు. సూర్యకిరణం ఈ పట్టకంద్వారా ప్రసరించినప్పుడు ఎదుటిగోడమీద ఒక మనోహరమైన దృశ్యం కనబడింది. మామూలుగా తెల్లగా కనబడే సూర్యకాంతి ఇంద్రధనస్సులో కనబడే ఏడురంగులుగా విభాగమైపోయింది. ఎరుపు, నారింజ, పసుపు, ఆకుపచ్చ, నీలం, నీలిరంగు, ఊదాలనే ఏడు రంగులుగా విడిపోయింది. దానివల్ల మనకు మామూలుగా

తెల్లగా కనబడే సూర్యకాంతి ఏడురంగుల మిశ్రమమని తేలింది. ఈ ప్రయోగాన్ని గురించి న్యూటన్ ఇలా వ్రాశాడు: “కాంతి మామూలుగా తెల్లగా ఉంటుంది. అది ప్రకాశ వంతమైన వస్తువులలో వివిధభాగాలనుంచి ఇష్టంవచ్చినట్లు అన్నివైపులకూ చిందే రంగు కిరణాలు అస్తవ్యస్తంగా కలిసి పోవడంవల్లనే అది అలా తెల్లగా ఉంటోంది. ఒకవేళ ఏదైనా రంగు ప్రాధాన్యానికి వచ్చిందంటే కాంతి ఆరంగుకేసి మొగ్గుతుంది. కొవ్వొత్తిదీపంలో మంట పసుపుపచ్చగా ఉందంటే దానికి ఇదే కారణం.”

న్యూటన్ చేసిన ప్రయోగాలవల్ల రంగుల రహస్యం బయటపడ్డానికి పూర్వం అనేకమంది అనేకవిధాల ఎవరికీ తోచిన సమాధానం వారు చెప్పేవారు. ఈ కాంతి కణాల చలనాన్ని బట్టి రంగు తేర్పడుతున్నాయని డెకార్తే అభిప్రాయ పడ్డాడు. కాని రంగు అనేది కాంతియొక్క లక్షణాల్లో ఒకటని న్యూటన్ తన ప్రయోగాలద్వారా రుజువు చేసాడు. ఒక వస్తువు ఎర్రగా ఉందనడానికి కారణం ఎర్రటి కాంతిని అది ప్రతిఫలింప చేస్తుండడం, మిగతా అన్ని కాంతులను మ్రింగివేసి ఒక్క ఆ ఎర్రకాంతిని మాత్రమే ప్రతిఫలింపచేయడం. ఆలాగే ఆకుపచ్చని ఆకు తెల్ల కాంతిలో మిగతా అన్ని రంగుల కిరణాలను మ్రింగివేసి ఒక్క ఆకుపచ్చ కిరణాలను మాత్రమే ప్రసరింప చేస్తుందన్నమాట. రంగుల కిరణాలన్నింటిలోను ఎర్రవి బాగా తక్కువగా వంగేవి. ఊదారంగు కిరణాలు బాగా ఎక్కువగా వంగేవి అనికూడా న్యూటన్ తన ప్రయోగాలవల్ల కనుగొన్నాడు. ఆయా రకాల కాంతి కిరణాల వక్రీభవన గుణకాన్ని కనుగొనడంవల్ల నవ్యభౌతిక విజ్ఞానం తరువాత

ఎంతో వికసించడానికి అవకాశం కలిగింది. అయితే ఇందులో ఉన్న విశేషమేమంటే మరెవ్వరూ కూడా తాము ఈ విషయాన్ని కనుగొన్నామని ముందుకు రాకపోవడం. వలయాలతో న్యూటన్ చేసిన ప్రయోగాలవల్లకూడా అద్దాలకు సంబంధించిన పరిశోధనలు విశేషంగా అభివృద్ధిచెందాయి. 1668 లో న్యూటన్ ఇరవై ఆరు ఏళ్ల వాడై ఉండగా ఒకచిన్న దూరదర్శినిని నిర్మించాడు. ఆ తరువాత అంతకంటే పెద్దదూరదర్శినిని నిర్మించి రాయల్ సొసైటీకి బహూకరించాడు. ఆ సంఘంలో ఆయన 1671 లో సభ్యుడుగా చేరాడు. 1669 లో ఆయన కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో గణితశాస్త్రాచార్యుడుగా నియమింపబడ్డాడు. అప్పటికప్పుడే అసాధారణ మేధావి అనీ, కుశాగ్రబుద్ధి అనీ, దేశమంతటా పేరుప్రఖ్యాతులు వచ్చాయి. అప్పటికప్పుడే ఆయన శ్వేతకాంతి స్వరూప స్వభావాలను గురించి, ఆకర్షణశక్తిని గురించి, ప్రవాహాలనుగురించి అనేక విషయాలు కనుగొన్నాడు. ఖగోళ వేధకులుపయోగించిన మొదటి - పరావర్తన దూరదర్శినిని నిర్మించిన ప్రతిభ ఈయనదే. అయితే న్యూటన్ కు పూర్వం ఇలాంటి దూరదర్శినిని నిర్మించినవాడు జేమ్స్ గ్రీగరీ. ఈయన అబర్డిన్ లో ఉండేవాడు.

రంగులను గురించి న్యూటన్ ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాలపై దేశంలో చాలా తర్జనభర్జనలు జరిగాయి. దేశమంతటా వైజ్ఞానికులు న్యూటన్ సిద్ధాంతాలను ఒక పట్టాన అంగీకరించలేదు. ఈ వాదప్రతివాదాలు చూచి మనిషి విసుగెత్తిపోయాడు. బుద్ధి జాడ్యజనితోన్నాడంవల్లనే ఇలాంటి తెలివితక్కువపనికి పూనుకున్నానని విచారిస్తూ

మిత్రుడొకడికి లేఖవ్రాశాడు. అవకాశం దొరికితే ఇలాంటి పొరపాటు ఎప్పుడూ చెయ్యనని, ఒకవేళ సొంతసరదాకోసం ఏమైనా ప్రయోగాలు చేసినప్పటికీ, వాటిని తనుబ్రతికి ఉన్నంతకాలం ప్రచురించ దలచుకోలేదని, ఏమిటేమిటో తన ఆవేదనను వెలిబుచ్చుతూ వ్రాశాడు. ఎందుకంటే ఈ ప్రపంచంలో నిశ్చింతగా బ్రతకదలచుకున్నవా డెవ్వడూ కొత్త విషయాలను కనిపెట్టడానికి పూనుకోకూడదనీ, పైగా పాత వాటిని అన్నింటిని సమర్థించడం మంచిదనీ తెలుసుకున్నాడు.

న్యూటన్ ఆరోజులలో డబ్బుకు చాలా కటకటలాడే వాడు. రాయల్ సొసైటీకి వారం వారం చెల్లించవలసిన చందా చెల్లించలేక సభ్యత్వం వదులుకున్నాడు. స్టీడరీ చదివి బల్లకట్టడంవల్ల అయినా నాలుగుడబ్బులు వస్తాయేమోనని ఆలోచించని రోజులుకూడా లేకపోలేదు.

డబ్బు ఇబ్బంది ఒకవంక, తన పరిశోధనల ఫలితాలు వైజ్ఞానికలోకంలో కల్పించిన సంక్షోభం, వాటిపట్ల విజ్ఞానులలో గల ప్రాతికూల్యం, ఇంకొకవంక, ఎంతగా చీకాకు పరుస్తున్నప్పటికీ న్యూటన్ వైజ్ఞానిక వ్యాసంగాన్ని కొనసాగిస్తూనే వచ్చాడు. ఎప్పుడైనా చేస్తున్న పనిని విసుగెత్తితే మార్పు కోసమని చరిత్రగ్రంథాలు చదివేవాడు. అదే ప్రధాన వ్యాసంగం కాకపోయినప్పటికీ అనేక సంవత్సరాల అనంతరం ఆయన ప్రాచీన రాజవంశావళి తేదీలను సవరించి ప్రకటించాడు. అందులో ప్రతిముఖ్య విషయాన్ని గురించి, యూరప్ లో చరిత్ర ప్రారంభంనుంచి పర్యాను అల్లెగ్జాండరు జయించేవరకుగల అన్ని ముఖ్య సంఘటనలు గురించి వివరణలు వ్రాశాడు.

న్యూటన్ తో అనేక సంవత్సరాలపాటు కలసి మెలసి పనిచేసిన ఒకాయన. ఆయనను గురించి ఇలా అన్నాడు: “న్యూటన్ ఎప్పుడూ విశ్రాంతి తీసుకున్నట్టుకాని సరదా కోసం ఏమైనా ఆడినట్లుగాని, వ్యాహ్యళికి వెళ్లి నట్లుకాని గుర్రమెక్కి సవారీ చేసినట్లుకాని, పడవ నడిపినట్లుకాని నేను చూడలేదు. ఎప్పుడూ తనచదువేమో తానేమోగా ఉండేవాడు. బడిలో చదువుకొనేటప్పుడు బయట తిరిగే వాడేమోకాని పెద్దయిన తరువాత ఏమీలేదు. ఆయన లూకేసియానస్ ఆచార్యుడుగా ఉన్నప్పుడు ఆయన ఉపన్యాసాలు వినడానికి ఆట్రేమంది వెళ్లేవారుకాదు. ఆ వెళ్లిన వారిలోనే కొంతమందికే ఆయన చెప్పేదేదో అర్థమయ్యేది. తరచుగా ఆ ఉపన్యాసాలను వినేవారెవరూ లేకపోవడంచేత గోడలకి, బల్లలకి, కుర్చీలకి చదివి వినిపించవలసి వచ్చేది. ఎప్పుడూ ఏదో చదువుతూ దేనినిగురించో ఆలోచిస్తూ తరచుగా తిండిసంగతి మరచిపోతూ ఉండేవాడు. ఒక్కొక్కసారి అసలు భోజనం చేసేవాడేకాదు. ఎప్పుడయినా కనుక మీరు భోజనం చేసినట్లులేదే అంటే ‘చేయలేదా! అయితే సరే’ అంటూ భోజనం బల్లదగ్గరకి వెళ్లి నిలబడే, చేతికి అందినవి రెండుముద్దలు తింటూనే మళ్ళీ ఆలోచనలో మునిగిపోయేవాడు. ఆయన కూర్చుని సుస్థుగా భోజనంచేయడం ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆయన ప్రతిరోజూ రాత్రి రెండు మూడు అమ్యోవరకు నిద్రపోయేవాడేకాదు. ఒకసారి అయిదో, ఆరోకూడ కొట్టేవి. ఎప్పుడైనా నిద్రపోతే 4, 5 గంటలు కంటే మెచ్చుభాగం. నిద్రపోయేవాడే కాదు. సాధారణంగా వసంతకాలంలోనూ శిశిరంలోనూ ఆరు వారాలపాటు ఒక

సహాయకుని నియమించుకుని పగలు రాత్రి అనకుండా వంతులు వారిగా కూర్చుని ప్రయోగాలు అన్నింటినీ పూర్తి చేసేవారు. ఇంక ప్రయోగాలు చేసి లెక్కకట్టి తేల్చిన ఫలితాలు ఖచ్చితంగా స్పష్టంగా నిర్దుష్టంగా ఉండేవి.

కాని కాలం గడచినకొలది అనుభవవల్ల ఆయనొక గుణపాఠం నేర్చుకున్నాడు. అదేమంటే ఖచ్చితంగా 12 కొట్టే సరికి పడుకోవాలని. ఆ వేళకు కొంచెం మించినట్టే ఆరోగ్యం చెబ్బుతింటోందని తెలుసుకున్నాడు.

ఆయన సాధారణంగా ఏవో పండగరోజులలో తప్ప అందరితో కలసి భోజనం చేసేవాడేకాదు. ఎప్పుడైనా వెళ్ళినా తలెనా దువ్వుకోకుండా, జోళ్లు సరిగా ఉన్నాయో లేవో చూచుకోకుండా, మేజోళ్లు విప్పకుండా ఎంతో నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నట్లు కనబడేవాడు. ఎప్పుడైనా గదిలోకి వెళ్ళి భోజనం చేద్దాం అనుకున్నప్పుడు మరచిపోయి కుడివైపు వెళ్లవలసింది ఎడమవైపుతిరిగి వీధిలోకి వెళ్ళిపోయేవాడు. అంతలో తను చేసిన పొరపాటుగుర్తించి వెంటనే వెనుతిరిగి భోజనాల గదిలోకి వచ్చేవాడు. ఒక్కోసారి పరధ్యానంగా మరచిపోయి తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయేవాడు. ఆ గదిలో తెగపచారులు చేసేవాడు.

న్యూటన్ కు పరధ్యానం చాలా ఎక్కువ. ఒకసారి కోల్డ్ స్టర్ వర్షులోని స్వగృహానికిని బయలుదేరి దోప మరచిపోయి గుర్రాన్ని గుట్టమీదకు పట్టినాడు. మళ్ళీ వెనక్కితిరిగి వెడదామని ప్రయత్నించేసరికి కళ్ళెం తెంపుకు గుర్రం పారిపోయిందని తెలుసుకున్నాడు. న్యూటన్ తన

చేతులలో కల్లెం ఉన్నప్పటికీ గుర్రం ఎప్పుడో పారిపోయిందని కనుక్కోలేక పోయాడు. ” ఈయనే మరొక సందర్భంలో న్యూటన్ ను గురించి ఇలా వ్రాశాడు: “న్యూటన్ దేహం దుర్బలమైనది. ఆయన ముఖం శాంతంగా, గంభీరంగా ఉండేది. ఆయనని చూడగానే ఎంతో నెమ్మదికలవాడని, ఆలోచనా పరుడని, కోపధారికాడని అనిపిస్తుంది. ఆయన ఎప్పుడోకాని నవ్వుడం నేచూడలేదు. న్యూటన్ 45-వ ఏట అనగా 1687 లో ఆయన రచించిన ‘ఫిలాసఫీయో, నాచ్యురాలిస్ ప్రిన్సిపియా, మేథమిటికా’ పుస్తకం ప్రచురితమయినది. ఇందులో ప్రిన్సిపియా మూడు సంపుటల గ్రంథం. ఇందులో మొదటి పుస్తకంలో నిర్వచనాలు, గతిసూత్రాలు అన్నీ ఉన్నాయి. ఇది మొత్తం పథ్యాలుగు భాగాలు. ఇందులో న్యూటన్ తన పరిశోధనలలో వాడుకచేసిన నిష్పత్తులను గురించి, కేంద్రోన్ముఖ శక్తులను గురించి, స్థిరకక్ష్యలలోను, చలిత కక్ష్యలలోను గమనాన్ని గురించి ప్రస్తావించాడు. రెండవపుస్తకములో లోలకములవలె ఊగులాడు వస్తువుల లక్షణములను గురించి, మూడవ పుస్తకములో అలలను గురించి బేలలను గురించి, విషువత్తులను గురించి, తోకచుక్కలను గురించి ప్రస్తావించాడు. విశ్వమంతటా కానవచ్చే గురుత్వాకర్షణ శక్తిని వివరిస్తూ ‘ప్రిన్సిపియా’ అనే ఉద్గ్రంథాన్ని రచించాడు. ఈ గురుత్వాకర్షణ సిద్ధాంతాలను వినియోగించి సూర్యునిలోను, ఇతర గ్రహములలోను కల ద్రవ్యాన్ని లెక్కగట్టగలిగాడు. వాటిలోని ద్రవ్యం సాంద్రతనుకూడా నిరూపించగలిగాడు. ఈ సందర్భంలో న్యూటన్ చెప్పిన సిద్ధాంతాలు సామాన్య మానవ మేధకు అతీతమైనవని

ఏడన్ స్క్రిత్ ప్రశంసించాడు. ఒక వస్తువు బరువు భూమిమీద ఒకపాను ఉంటే అదేవస్తువు బరువు సూర్యోపరితలంమీద 23 పానులు ఉంటుందని, మనభూమి సూర్యునికంటే నాలుగు రెట్లు సాంద్రమైనదని ఆయన ఋజువుచేశాడు. ఆయన సముద్రపు పోటు - పాట్లను గురించి, ఉప్పెనలను గురించి, పరిశోధనలు జరిపి వాటిలక్షణాలేమిటో ఇదమిద్ధముగా తేల్చి చెప్పాడు. న్యూటన్ రచించిన గ్రంథం 'ప్రిన్సిపియా' నిజంగా మహాత్కృష్టమైన గ్రంథం అనీ, ఇది విజ్ఞాన చరిత్రలోను, ఒకదేశ చరిత్రలోను లేక యావత్తు ప్రపంచ చరిత్రలోను అత్యంత ప్రధానమైన చిరస్మరణీయ గ్రంథంగా, మానవమేధకు జయపతాకగా పరిగణించవలసి ఉన్నదని సర్ డేవిడ్ బూలెస్టర్ తన 'న్యూటన్ జీవితం' అన్న పుస్తకంలో ప్రశంసించాడు. నిజమే. 'ప్రిన్సిపియా' వంటి గ్రంథం నాటికీ నేటికీ ఇంకొకటి వెలువడలేదు. అలాంటి గ్రంథాన్ని వ్రాయగలగడం ఎంతటి ఘనకార్యం!

ఈ విశాల విశ్వంలోఉన్న ఒకేఒక భూమియొక్క ఆకర్షణశక్తిని, ఆభూమిమీది సముద్రాల పోటు - పాట్లను గురించి ఈయన పరిశీలనచేశాడు. ఉన్న ఒకే ఒక చంద్రుని సర్వలక్షణాలను పరిశీలించాడు. విశ్వానికంతకూ వెలుగు నిస్తున్న ఒకే ఒక సూర్యుని చలనాన్నిగురించి, శక్తినిగురించి లెక్కలుకట్టాడు. అలాగే ఒకే వర్గానికి చెందిన తోకచుక్కల గమనాలను పరిశోధించి నిరూపించగలిగాడు. అలాగే మనకంటికి కనబడే ఒకే ఒక నక్షత్రమండలాన్ని పరిశీలించి వాటి ఆకర్షణ ప్రభావాన్ని వివరించి సత్యనిరూపణ చేయగలిగాడు.

ఈ విశాలవిశ్వంయొక్క అపూర్వ రహస్యాలను అందరికంటే ముందుగా తెలుసుకోగలిగిన ఏకైక అదృష్టశాలీ, క్రాంతదర్శి న్యూటన్ మాత్రమే. ఆయన పరిశోధనలు, ప్రతిపాదనలు నిజంగా అమూల్యాలు. ఆయనఖ్యాతి అజరామ మైనది. ఆ చంద్రతారార్కమైనదిన్నీ.

న్యూటన్ గ్రంథం ప్రచురించబడగానే యూరోపు ఖండంలో మేధావులందరూ దానిని ఎంతో ఆసక్తితో పఠించారు. కాని అందులో ప్రతిపాదించిన విషయాలపై అనేక తర్జన భర్జనలు జరిగాయి. అనేకమంది ప్రసిద్ధ విజ్ఞానులు అందులోని సిద్ధాంతాలను గట్టిగా ప్రతిఘటించారు. ఇదినిజంగా అమోఘమైన గ్రంథమని లాప్లేస్ అంతటివాడు మెచ్చుకున్నప్పటికీ గ్రహాలన్నీ శుద్ధ శూన్యావరణంలో ఆకర్షణశక్తి ప్రభావవల్ల పడిపోకుండా నిలిచిఉన్నాయంటే ఆకాలపు శాస్త్రజ్ఞులలో అనేకమంది నమ్మలేకపోయారు. అందులో సూర్యుని ఆకర్షణశక్తి వాటన్నింటినిపట్టి ఉంచించడం అసలే నమ్మలేకపోయారు.

తన గ్రంథాన్ని అచ్చువేయించి న్యూటన్ దేశంలో ఉన్న కళాశాలల అధిపతులందరికీ తలొకప్రతిని 'అభిప్రాయార్థం' అంటూ పంపించాడు. ఈ పుస్తకంలో విషయం అర్థంచేసుకోవాలంటే తమకు కనీసం ఆరేడు సంవత్సరాలైనా పట్టుతుందని ట్రెనిటీ కళాశాలధ్యక్షుడు డాక్టర్ బేబింగ్టన్ తో పోషా అనేకమంది భావించారు."

1687 లో న్యూటన్ ప్రభావాలనుగురించి చేసిన పరిశోధనలు గ్రంథరూపంలో ప్రచురించబడ్డాయి. అంటే వాటిని ఆయన కనిపెట్టిన ఇరవైవేళ్లకు ప్రచురించబడ్డాయి.

యన్నమాట. ఇలా ఉండగా న్యూటన్ కనిపెట్టిన చలన కలనాన్ని లీబ్ నిట్జ్ న్యూటన్ కంటే ముందుగా కనిపెట్టాడని ఆయన అనుచరులు పేచీపెట్టారు. దానిపై వాదోపవాదాలు చాలా జరిగాయి. ఆయన ఆరోగ్యం దెబ్బతింది.

1689 లో అనగా న్యూటన్ తన నలభై ఏడవ ఏట పార్లమెంటు సభ్యుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. ఆయన ప్రజా ప్రతినిధి (కామన్స్) సభలో కేంద్రబిడ్డి విశ్వవిద్యాలయ నియోజకవర్గ ప్రతినిధిగా పదమూడు మాసాలపాటు సభ్యుడుగా ఉన్నాడు. ఆ సంవత్సరమే ఆయనతల్లి పరలోక గతురాలైంది. ఇంతవరకు అనగా దాదాపు 50-వ ఏడు వచ్చేవరకు న్యూటన్ అనేక ఇబ్బందులకు లోనవుతూ కాలక్షేపం చేయవలసివచ్చింది. జాన్ లాకే వంటి ఆయన ఆప్త మిత్రులు మంచి ఉద్యోగమేదైనా న్యూటన్ కు సంపాదించి పెట్టాలని ప్రయత్నించారు కాని లాభంలేకపోయింది. వారి ప్రయత్నాలేమీ ఫలించలేదు.

ఆర్థికంగా అనేకమైన ఇబ్బందులు. దానికితోడు నిర్విరామకృషి. ఈ రెండూ ఏకమై న్యూటన్ ను క్రుంగ దీశాయి. ఆయన ఆరోగ్యం దెబ్బతింది. ఒకసారి తేజ శ్వాస్త్రంలో ఆయన సాగించిన పరిశోధనల ఫలితాలను క్రోడీకరించిన దస్త్రం అంతా అగ్ని పాలవడంతో ఎంతో బాధపడ్డాడు. ఆచింతతోనే ఆయన మంచమెక్కాడుకూడా.

ఇంతలో చార్లెస్ మాంటేగ్యూ అనే చిరకాల మిత్రుని సాయంతో న్యూటన్ దశ మారింది. డబ్బు ఇబ్బందులన్నీ జోలగిపోయాయి. విశ్వవిద్యాలయంలో సహోద్యోగి, పార్లమెంటులో తోడి సభ్యుడూ అయిన మాంటేగ్యూకు ఆర్థిక

శాఖలో కమీషనర్ పదవి లభించింది. అప్పుడే ఆయన రాజ్ గారికి ఆంతరంగిక సలహాదారుగా నియమించబడ్డాడు కూడా. ఆ తరువాత ఆర్థిక శాఖామంత్రికూడా అయ్యాడు. అటుపిమ్మట ఆయనకు హాలిఫాక్స్ ప్రభు బిరుదంకూడా లభించింది. న్యూటన్ కు చిరకాలమిత్రుడైన లార్డ్ హాలిఫాక్స్ న్యూటన్ కు ప్రభుత్వ టంకశాలపై ఆధిపత్యాన్ని అప్పగించాడు. ఈ కొత్త ఉద్యోగంలో న్యూటన్ కు దాదాపు 30,000 లగాయతు 37,500 రూపాయల వరకు జీతం సాలీనా వచ్చేది. అప్పటినుంచి ఆ మరణాంతం న్యూటన్ ఈ పదవిలోనే ఉండేవాడు. ఆరుగురు నౌకర్లు ఇంటిచాకిరి చేసేవారు. ఆయన మేనకోడలు కేథరీన్ బార్బర్ తోడుగా ఉండేది. లార్డ్ హాలిఫాక్స్ కు ఈవిడంటే చాలా గౌరవం. అభిమానమున్నూ. ఆవిడతోటి మాట్లాడడమంటే ఆయన వల్ల మరచిపోతుండేవాడు. అవసానసమయంలో ఆవిడకు ఒక ఇల్లు, దాదాపు లక్షా ఇరవై అయిదువేల రూపాయల రొక్క-మున్ను కానుకగా ఇచ్చిపోయాడు.

న్యూటన్ అజ్ఞాతవాసం చేయవలసిన రోజులు గడిచి పోయాయి. ఆయన ఇంటికి తరుచుగా గొప్పగొప్పవాళ్లు ఎందరో వస్తూపోతూ ఉండేవారు. ఈయన రాజులను రాణులనుగురించి కాక సకలప్రపంచంలోను నివసిస్తున్న సజ్జనులను విశేషంగా గౌరవిస్తూ ఉండేవాడు. మానవుని పరమధ్యేయం సత్యాన్వేషణేనని చాటేవాడు.

1703 లో న్యూటన్ రాయల్ సొసైటీ అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. అప్పటినుంచి ఆయన బ్రతికి ఉన్నంతకాలం సుమారు పాతిక సంవత్సరాలవరకు ఆయనే ఏటేటా

అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకోబడుతూ ఉండేవాడు. 1705 ఏప్రిల్ 16-వ తేదీని ఆయన అరవైమూడో ఏట ఆసీరాణి న్యూటన్ కు సర్ బిగుదాన్ని ఇచ్చి గౌరవించింది. ఆ ముందు సంవత్సరమే తేజశ్శాస్త్రంపై న్యూటన్ ఇరవై ఏళ్లకు పూర్వం రచించిన ఉద్బోధం ప్రచురించబడింది.

ఈ సమయంలో, ఈ వయస్సులో న్యూటన్ కు లేడీ నారిస్ ను పెళ్లి చేసుకోవాలని మనసుపోయింది. ఈమె పార్లమెంటు సభ్యుడైన సర్ విలియమ్ నారిస్ భార్య. అప్పటి కప్పుడే ఆవిడ ముగ్గుర్ని పెళ్లాడింది. నాలుగోసారి ఆమె వివాహంచేసుకోదలచినట్లయితే తన ఇల్లాలుగా చేసుకుందామని అభిలాష పడ్డాడు. తన అభిమతాన్ని తెలియపరుస్తూ ఒక సుదీర్ఘమైన లేఖకూడా వ్రాశాడుకాని అది పొసగ లేదు.

న్యూటన్ పదమూడు సంవత్సరాలపాటు లండన్ లో జెర్మన్ వీధిలో ఉండేవాడు. ఆ తరువాత కొంతకాలం చెల్సియాలో ఉండి చివరకు మార్టిన్ వీధిలో స్థిరపడ్డాడు.

చరమదశలో ఆయన ఆస్తికృత్యావపూరితమైన వ్యాసాలు అనేకం వ్రాశాడు. ముఖ్యంగా దేవుడున్నాడని నిరూపించడానికై వ్రాసినవి. తన ఎన్నభైమూడో ఏట 'ప్రిన్సిపియా' మూడవ ముద్రణను ప్రకటించాడు. అంత పండు వయస్సులోకూడా ఆయన చూపు పటుత్వం తగ్గక పోవడం మిత్రుల నేకమందికి ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. సులోచనాలు అక్కరలేకుండానే గడగడా చదివేసేవాడు. వృద్ధాప్యం కారణంగా జ్ఞాపకశక్తి, ధారణసామర్థ్యం క్షాంతగినా, బుద్ధితీక్షణతమాత్రం అలాగే చివరవరకు నిలిచిఉంది.

1727 మార్చి రెండవ తేదీన: న్యూటన్ రాయల్ సొసైటీ నమావేశానికి అధ్యక్షత వహించాడు. ఆ మార్చి 28 జబ్బుపడ్డాడు. మరి పదిహేడు రోజులకు కన్నుమూశాడు.

వెస్ట్ మినిస్టర్ ఆబి ప్రాంగణంలో న్యూటన్ స్మారక చిహ్నంగా ఆయన ముఖ్య పరిశోధనల ఫలితాలను నిరూపించు చిహ్నాలను చేతధరించిన నవయువకుల ప్రతిమలను నెలకొల్పారు. ఒక ప్రతిమ చేతిలో ఒక ఫట్టాకాన్ని, రెండోదాని చేతిలో పరావర్తక దూరదర్శిని, మూడవదాని చేతిలో సూర్యుణ్ణి, ఇతర గ్రహాలను ఒక ఉక్కుబద్దతో తూస్తూన్నట్టు, నాలుగో బొమ్మ ఒక కొలిమి సమీపాన పనిచేస్తున్నట్టు, మిగతా రెండు బొమ్మలకు చేతినిండా టంకశాలనుంచి కొత్తగా జయటుకువచ్చిన నాణెములున్నట్టు చెక్కారు.

ఆ స్మారక చిహ్న ఫలకంపై క్రిందిమాటలు చెక్కారు:

“తన అసాధారణ ప్రతిభాబలంతో అందరికంటె ముందుగా గ్రహాల గతులను, తోకచుక్కల కక్ష్యలను, సముద్రపు పోటుసాటుల స్వరూపస్వభావాలను కనుగొన్న శ్రీ ఐజక్ న్యూటన్ ఇక్కడ దీర్ఘనిద్ర చెందుతున్నాడు. ఆయన ఎంతోకష్టపడి శాంతిరణాల వక్రీభవన ప్రతిఫలన స్వభావాన్నీ, రంగుల రహస్యాన్నీ కనుగొన్నాడు. తన పరిశోధనల ఫలితంగా ఆయన ప్రకృతిపోకడలకు, ప్రాచీన చరిత్రకు, మతగ్రంథాలకు విశ్వసనీయమైన కొత్తభాష్యం చెప్పాడు. భగవానుని శుక్వాన్న త్యాన్ని సర్వదా సందర్శించి వినయసంపన్నుడైన సరళధార్మిక జీవితాన్ని గడిపాడు. మానవజాతికి మకుటాయ మానుడైన మహామనీషి అవతరించా

డన్న సంగతిని తలచుకుని మర్త్యులందరూ ఆనందించెదరుగాక”
జననం 25 డిసెంబర్ 1642. మరణం 20 మార్చి 1727.

న్యూటన్ తన చిన్నతనంలో అమోఘ పరిశోధనలను కొనసాగించిన ట్రినిటీ కళాశాల ప్రాంగణంలో సర్ ఐజక్ న్యూటన్ నిలువెత్తు చంద్రకాంతశీలావిగ్రహాన్ని నెలకొల్పాడు.

న్యూటను ఎంతటి ప్రతిభావంతుడో అంతటి వినయ సంపన్నుడు. ఇంక కొలదిరోజులకు మరణిస్తాడనగా ఒక సందర్భంలో తనకృషినిగురించి ఇలా అన్నాడు: “నన్ను గురించి, నాకృషిని గురించి లోకం ఏమనుకుంటున్నదో నాకు తెలియదు. కాని నామట్టుకు నేను సత్య సముద్రతీరంలో నున్నానని బొమ్మరాళ్లు, అందమైన ఆలిచిప్పలు ఆశతో పోగుచేసుకునే చిన్నపిల్లవాడిననే అనిపిస్తున్నది. గంభీరమైన సత్యసముద్రపులోతులు అంతు చిక్కనేలేదు.”

మై కే ల్ ఫా ర డే

ఫారడే పేరు ఈ రోజులలో అందరికీ సుపరిచితమే. ముఖ్యంగా విద్యుచ్ఛక్తి లక్ష్యలక్షణాలను గురించి, విద్యుదుత్పాదక యంత్రం నిర్మాణాన్నిగురించి అమోఘమైన పరిశోధనలను పెక్కింటిని సాగించి కృతకృత్యుడైన ప్రతిభా శాలిగా ఆయనపేరు చాలామందికి తెలుసు. అయితే ఆయన అంత గొప్పవాడు ఎలాగ కాగలిగాడా అని ఆలోచించినవారు చాలా తక్కువ.

జీవితంలో రాణించడానికి అవకాశాలు ఇంత తక్కువగా లభించిన వ్యక్తి, జీవితంలో తాను బ్రతికుండగ్గానే

తన పరిశోధన ప్రపంచవ్యాప్తి చెంది మానవాళికి సుఖ సంతోషాలను ప్రసాదిస్తుండగా చూచి ఆనందించిన ప్రతిభా శాలీ మరొకరు లేరు. “క్రియాసిద్ధి స్వ త్వేభవతి మహతానో పకరణే” అనే లోకోక్తికి లక్ష్య ప్రాయుడైన మేధావి మైకేల్ ఫారడే. (పరికరములు పరిస్థితులు అనుకూలమైనవి లేకపోయినప్పటికీ మహాత్ములు విజయసిద్ధిని పొందగలరని పై సంస్కృతలోకోక్తి భావము.) భౌతికశాస్త్రంలో ఆయన సాగించిన పరిశోధనలకు మెచ్చి లోకం అంతా ఆయనకు బ్రహ్మరథం వట్టింది. ఆయనంతటి ప్రయోగకుశలుడూ, భౌతికశాస్త్రవేత్త మరొకడు లేడని ప్రశంసావర్షం కురిపించింది. ఫారడే అభిమతం ప్రకారమైతే మనం ఆయనను కేవలం “తత్వవేత్త” అని మాత్రమే అనాలి. నిజానికి స్థూలదృష్టికి వైజ్ఞానికులందరూ తత్వవేత్తలే. ఈ నాడు ఏ భౌతిక శాస్త్ర గ్రంథం తిరుగవేసినా అందులో మనకు అయస్కాంత శక్తిని ఫారడే ఎలాగ విద్యుచ్ఛక్తిగా మార్చగలిగాడో ఆ గాఢ అంతా ప్రముఖంగా కానవస్తుంది. అలాగే ఏ రసాయనిక శాస్త్ర గ్రంథాన్ని తిరుగవేసినా ఫారడే ప్రయోగరీత్యా రూపొందించిన స్థిరపరచిన విద్యుద్విశ్లేషణ సూత్రావళి మనకు కనబడుతుంది. వైజ్ఞానికుడుగా మైకేల్ ఫారడే సాధించిన ఘన విజయాలు ఇవి. ఫారడే అనంతరం ఆ పదవిని అధిష్టించిన మిత్రుడు టెండాల్ ఫారడే జీవితాన్ని ఒక మహాపర్వత శ్రేణితో పోల్చాడు. వైజ్ఞానిక రంగంలో సాధించిన అమోఘ విజయాలను ఈ పర్వత శ్రేణిలో చూపరుల దృష్టిని ఆకట్టే మనఃోన్నతశిఖరాలుగా పోల్చాడు.

ప్రపంచపు రూపు రేఖలను మార్చివేసిన ఘన విజ్ఞానుల పరిశోధనలు పెక్కింటిని మొదట్లో అందరూ

అవహేళన చేసినవారే. మైకేల్ ఫారడే పరిశోధనలనూ అలాగే అందరూ అపహసించారు. కూటికీ, గుడ్డకీ కొరగానివనీ పుణ్యానికీ పురుషార్థానికీ పనికిరానివనీ ఆక్షేపించారు. ఇలా ఆక్షేపించినవారిలో గ్లాడ్ స్టన్ అంతటివాడుకూడా ఉన్నాడు. ఒకసారి ఫారడేచేసిన కొన్ని ప్రసిద్ధ ప్రయోగాలనుచూచి ఇంగ్లాండుకు ప్రధానమంత్రిగా ఉన్న గ్లాడ్ స్టన్ ఇలా అన్నాడట : “అయ్యా మీరేదో కొత్తవిశేషాన్ని కనిపెట్టాను అన్నారకదా. దాని ఉపయోగమేమిటి?”

ఫారడే : “మికెందుకా సందేహం. త్వరలోనే తమరు దీనిపై పన్ను విధిస్తారుకదా.”

అలాగే ఫారడేచేసిన ప్రయోగాలనుచూచి, ఆయన పొందిన ఆనందాన్నిచూచి ఒకావిడ ఇలా ప్రశ్నించిందట : “అయ్యా మీరీ ప్రయోగాన్నిచేసి ఏదో ఘనకార్యం చేసినట్లు సంతోషిస్తున్నారకదా. ఇందువల్ల కలిగే లాభమేమిటి?” అని. దీనికి ఫారడే చెప్పిన జవాబు ఇది : “అప్పుడే పుట్టిన శిశువువల్లకలిగే లాభమేమిటి?” అని. బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ కూడా ఇలాంటిసందర్భంలో ఇదే సమాధానం చెప్పాడట. ఆ ప్రయోగంవల్ల గాల్వనోమీటర్ ముల్లు కొంచెం కదలడంవల్లనే విద్యుదయస్కాంత ప్రసారం కలిగిందని మైకేల్ ఫారడే తెలుసుకోగలిగాడు. ఆ చిన్న ప్రయోగం ఫలితంనుంచే విద్యుద్దీపాలు, యంత్రాలు, డైనమోలు, మోటార్లు ఆధునికకాలంలో జీవితాన్ని సుఖవంతం చేస్తున్న అనేకవందల విద్యుత్పరికరాలు లభించాయి. ఈనాడు వీటిల్లో ఏవి లేకపోయినా జీవితం దుర్భరమవుతుంది.

మైకేల్ ఫారడే 1791 సెప్టెంబర్ 22-వ తేదీని జన్మించాడు. తల్లిదండ్రులకు పుట్టిన నలుగురిలోను మూడవ వాడు. ఫారడే తాత ఊరూరు తిరిగి కమ్మరిపని చేసేవాడు. తండ్రికూడా కమ్మరమే చేసేవాడు. ఈయనతల్లి వట్టి నిరక్షరాస్య. గుర్రాలసాలపైనున్న గదులలో కాపురం చేసేవారు. మైకేల్ ఫారడే తొమ్మిదేళ్ళవాడై ఉండగా తండ్రికి జబ్బుచేసింది. దానికితోడు ఆర్థికమాంద్యం. అందువల్ల ఫారడే కుటుంబంవారికి రోజుగడవడం దుర్భరమైపోయింది. ధాన్యంధర విపరీతంగా పెరిగిపోవడంతో వారంతా దాపున ఉన్న ప్రభుత్వ టేమనివారణ కేంద్రంవారిచ్చినదేదో తిని ప్రాణాలు నిలుపుకోవలసి వచ్చేది. అందులో మైకేల్ వాటాకు వారానికో చిన్నరొట్టె లభించేది.

మైకేల్ చిన్నతనంలో వట్టి ఆతతాయి పిల్లవాడివలె వీధులలో తిరిగేవాడు. తనకు ఆరోజులలో వట్టి వానాకాలం చదువుమాత్రమే అంటిందనీ, అదైనా వీధిబడికివెళ్లి చదువు కున్నదేననీ బడిలేనప్పుడు బడుద్దాయిలా తిరిగేవాడిననీ ఫారడే ఒకసందర్భంలో వ్రాసుకున్నాడు. అయితేనేమి మైకేల్ ఫారడేలో ఆశలకు కొదువలేదు. ఏదోవిధంగా జీవితంలో పైకిరావాలనే కోరిక ప్రబలంగా ఉండేది. ఆయన తండ్రి పనుపున ఒక పుస్తకాల వర్తకుడిదగ్గర చిన్న నవుకరీకి కుదిరాడు. ఒక ఏడాది గడిచిన తరువాత అదే దుకాణంలో పుస్తకాల బైండింగ్ పని నేర్చుకోవడానికి కుదిరాడు. ఈ కొత్త పని అంటే మైకేల్ ఫారడేకు మోజు కుదిరింది. ఇందువల్ల ఎందరెందరో మేధావులు వ్రాసిన ఉద్గ్రంథాలతో మైకేల్ కు పరిచయం కలిగింది. తనదగ్గరకు బైండింగ్ కువచ్చే పుస్తకా

మెకేల్ ఫారజ్

లన్నింటిని ముందుగా చదివి మరీ పనిపూర్తి చేసేవాడు. వాట్స్ వ్రాసిన 'మనస్సు అభివృద్ధి' అన్న గ్రంథాన్నీ, శ్రీమతి మార్సెల్ రచించిన 'రసాయనశాస్త్ర సంవాదాల'ను బ్రిటిష్ విజ్ఞాన సర్వస్వములో 'విద్యుచ్ఛక్తి' పై రచించబడిన వ్యాసాన్ని చదివిన తరువాత వైజ్ఞానిక విషయాలపట్ల, వైజ్ఞానిక పరిశోధనలపట్ల ఛారడేకు చక్కటి అభిరుచి కుదిరింది.

మొదట్లో ఏలాగో కష్టపడి కొన్ని కొన్ని పరికరాలను సంపాదించి చిన్న చిన్న ప్రయోగాలు అనేకం చేసినప్పటికీ వైజ్ఞానిక శిక్షణ పొందడానికి ఆరోజులలో ఆయనకు లభించిన అవకాశాలు అతిస్వల్పం. ఆరోజులలో ఇలాంటివారికి శిక్షణ గడిపే రాత్రిపాఠశాలలూ లేవు. పుస్తకాలు కొనడానికి డబ్బూ లేదు. అందుచేత తనంతానే ఏలాగో తంటాలు పడుతూ ఉండేవాడు. పందొమ్మిది ఏళ్ళవాడై ఉండగా విజ్ఞానవిశేషాలను గురించి తెలుసుకోవడానికి ఛారడేకు అవకాశం లభించింది. అప్పట్లో టాటెమ్ అనే ఆయన శాస్త్రాలపై, 'ప్రకృతితత్వంపై' కొన్ని ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడలచానని ప్రతి ఉపన్యాసానికి ఒక్కొక్క పిల్లింగ్ వంతున చెల్లించినవారందరూ హాజరుకావచ్చునని ప్రకటించాడు. తన అన్న తోడ్పాటుతో మైకేల్ డబ్బు చెల్లించి ఈ ఉపన్యాసాలకు హాజరవడానికి నిశ్చయించుకుని అందుకు తగిన ఏర్పాటులన్నీ చేసుకున్నాడు.

ఈ ఉపన్యాసాలన్నింటిని విడువకుండా సావధానంగా విన్నాడేమో అందువల్ల మైకేల్ ఛారడేకు ఎంతో మేలు కలిగింది. ఇందువల్ల ఒకనూతన జ్ఞానభాండాారం ఆతనికి

లభించినట్లు అయింది. పైగా తనవలెనే వైజ్ఞానిక విషయాల పట్ల, పరిశోధనలపట్ల అభిరుచికల వారందరితో పరిచయమైంది. ఈయనకొక చిత్రకారునితో మైత్రికలిగింది. ఆ చిత్రకారుడైన మిత్రుడు టాటెమ్ ఉపన్యాసాలకు ఫారడే తయారుచేసిన వ్రాతప్రతిలో అవసరమైన చోట్లా అవసరమైన బొమ్మలు గీసి పెట్టాడు. తీరిక ఉన్నప్పుడల్లా ఫారడే తాను టాటెమ్ ఉపన్యాసాలకు తయారుచేసిన సంగ్రహప్రతులు అన్నింటినీ నాలుగు సంపుటలుగా కుట్టాడు.

ఇలా ఉండగా పుస్తకాల దుకాణంలో బైండర్ పని నేర్చుకోవడానికి చేరిన గడువు అంతా గడచిపోయింది. ఇంక కొన్ని వారాలలో చేస్తున్న పనిని వదిలిపెట్టి కొత్తపనిని చూసుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఎలాగైనా వైజ్ఞానిక వృత్తిని స్వీకరించాలనే ఆశతో పుస్తకాలు బైండుచేసే పద్ధతికి స్వస్తి చెప్పాడు. అదంటే మోజుక్రమంగా సన్నగిల్లిపోయింది. ఆసమయంలో సర్ హంప్రీ డేవి రాయల్ సొసైటీలో రోజూ ఒక ఉపన్యాసం ఇస్తున్నాడు. వాటిలోచివరి నాలుగింటికి హాజరు కావలసిందని ఫారడేను ఆహ్వానించి అందుకు తగిన ఏర్పాటులన్నీ చేశాడు. ఈయన రాయల్ సొసైటీ సభ్యుడు. ఫారడే పనిచేస్తున్న పుస్తకాల దుకాణంలో పాతకాతాదారు. ఇలాంటి అవకాశం లభించినందుకు ఫారడే ఎంతో సంతోషించాడు.

ఎలాగైతేనేమి గడువు గడిచిపోవడంతో ఫారడే ఏమైనాసరే వైజ్ఞానిక వృత్తినే అవలంబించితీరాలని మనస్సులో నిశ్చయం చేసుకున్నాడు. ఆ పట్టుదలతోనే బయటకు వచ్చాడు. ఏంచేయాలో తోచక ముందుగా రాయల్

సాసైటీ అధ్యక్షుడైన సర్ హంప్రీ డేవీకి లేఖ వ్రాశాడు. దానికి జవాబురాకపోవడంతో ఇంకొక ఉత్తరం వ్రాసి దానికి అనుబంధంగా డేవీప్రసంగాలకు తానువ్రాసిన సారాంశపు ప్రతిని గుదిగుచ్చి పంపించాడు. కొన్నిరోజులైన తరువాత ఒకనాడు డేవీగారి బండి మనిషి ఫారడే ఇంటిదగ్గరకువచ్చి గుమ్మంలో బగ్గిని నిలిపి ఒక లేఖను అందించాడు. దానిలో ఇలా ఉంది :

“అయ్యా, మీ లేఖలో మీరు ప్రదర్శించిన ఆత్మ విశ్వాసం, ధారణశక్తి, ఏకాగ్రత, మహోత్సాహం చూసి ముగ్ధుణ్ణికాకుండా ఉండలేకపోయాను. నేను ప్రస్తుతం గ్రామాంతరం వెళ్తున్నాను. జనవరి నెలాఖరువరకు బహుశా తెలులకపోవచ్చు. ఆ తరువాత మీరు ఎప్పుడువచ్చినా సరే నన్ను కలుసుకోవచ్చు. మీ కేవిధంగానైనా తోడ్పడగలిగితే చాలా సంతోషిస్తాను. తోడ్పడగలగాలనే నాకోరిక - హంప్రీ డేవీ.” రాయల్ సాసైటీ లేబరేటరీలో ఒక చిన్న సహాయకపదవికి ఖాళీవచ్చినప్పుడు హంప్రీ డేవీ ఫారడేకి కబురంపించాడు. “విజ్ఞానజనని దయార్ద్ర హృదయకాదు. ఆర్థికంగాకూడా అట్టే లాభసాటిగా ఉండదు. ఇప్పుడు చేస్తున్న ఉద్యోగమే ఒకవిధంగా మెరుగైనదేమో” అని ఫారడేతో ఉన్నదున్నట్టు చెప్పాడు డేవీ. ఏమైనాసరే వైజ్ఞానిక పరిశోధనలకే తన జీవితాన్ని అంకితం చేసితీరాలన్న పట్టుదలతో ఉన్న ఫారడేకి వారానికి ఇరవై అయిదు స్లీంగుల జీతంమీద డేవీ రాయల్ సాసైటీ లేబరేటరీలో చిన్న ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. మిద్దెమీద ఊరికే ఉండడానికి అనుమతించాడు కూడా.

అచిరకాలంలోనే మైకేల్ ఫారడే తనప్రతిభను ప్రదర్శించి డేవీని మెప్పించగలిగాడు. ఆయనకు కార్యదర్శిగా వ్యవహరిస్తూ రసాయన శాస్త్రంలో చిన్న చిన్న ప్రయోగాలలో తగువిధంగా సాయపడుతూ ఉండేవాడు. టూటెమ్ ప్రసంగాల ఫలితంగా ఏర్పడిన 'నగర తాత్వికసంఘం' లో మైకేల్ ఫారడే సభ్యుడుగా చేరాడుకూడా. ప్రతిబుధవారం రాత్రి ఈ సంఘసభ్యులు అందరూ కలుసుకునేవారు. వీరిలో మరికొందరుకలిసి ఒక స్వయం సహాయ సంఘాన్ని స్థాపించుకొని ప్రతిశనివారం రాత్రి ఫారడే గదులలో కలుసుకునేవారు. ఈ విధంగా అచిరకాలంలోనే ఫారడే విశేషంగా విజ్ఞానశాస్త్ర పరిజ్ఞానాన్ని పొందగలిగాడు. అప్పటికప్పుడే డేవీకి ఫారడే అంటే బాగా గురికుదిరింది. అందుకని తాను 1813 అక్టోబర్ నెలలో యూరోపు యాత్రకు వెళ్ళినప్పుడు తనతోకూడా తీసుకువెళ్లాడు. రెండేళ్ళపాటు సాగిన ఈ యాత్ర సందర్భంలో ఫారడేకు యూరోపుఖండంలో ఉన్న సమకాలపు ప్రసిద్ధ విజ్ఞానులు అనేకమందితో పరిచయమూ, మరి కొందరితో సన్నిహితస్నేహమూ కలిగాయి. వారంతా ఫారడేకు అనేకవిధాల తోడ్పడ్డారు కూడా.

ఆ తరువాత ఫారడే జీవితమంతా రాయల్ సొసైటీలో వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు జరపడంలోనే గడచిపోయింది. 1816 లో ఆయన తొలిసారిగా 'నగర తాత్వికసంఘ' సమావేశంలో ప్రసంగించాడు. అది ఆయన తొలి ఉపన్యాసమై నప్పటికీ శ్రోతలంతా దానిని ఎంతో మెచ్చుకున్నారు.

ఈ విధంగా పదకొండేళ్ళపాటు ప్రసంగించిన తరువాత రాయల్ సొసైటీలో వైజ్ఞానికోపన్యాసము లియ్యవలసిందిగా

ఘరడేకు పిలుపువచ్చింది. ఇది అంతవరకు ఆయన సాగించిన కృషికి పరాకాష్ఠ అయిన ఘనవిజయమూ, ఘనగౌరవమున్నూ. ఆరోజులలో వైజ్ఞానిక విషయాలమీద అద్భుతంగా ఉపన్యసించగల వక్తగా పేరొందాడు. ఆయన ఉపన్యాసాలను ఒక కళగా భావించి అందులో అమోఘమైన ప్రావీణ్యాన్ని సంపాదించుకున్నాడు. అవి ఎంతో సహజంగా, శ్రోతలకు ఆనందదాయకంగా, పండితులకేకాక పామరులకు సైతం హృద్యంగా అర్థమయ్యేటట్లు సరళసుందర శైలిలో, సర్వసమాచార పూర్ణంగా ఉండేవని అందరూ మెచ్చుకునేవారు.

ఘరడే గొప్ప వక్తేకాదు. గొప్ప ప్రాయోగికుడు కూడా. ఆయన ప్రసంగాలకంటే ఆయన ప్రయోగాలే ఆయనను మానవచరిత్రలో చిరస్మరణీయునిగా చేశాయి. ఓములు, వోల్టులు, యాంపియర్లు, ఘరడీలు వైజ్ఞానిక గ్రంథాలలో తరుచుగా కానవచ్చే పారిభాషిక పదాలు. అలాగే ఏ లేబరేటరీలోకి వెళ్ళినా ముందుగా కనబడేవి గాల్వనామీటర్లు, వోల్టా మీటర్లున్నూ. ఇవన్నీ ఘరడే, ఆయన సమకాలికులైన గాల్వనీ, వోల్టా, యాంపియర్, ఓమ్ ప్రభృతి విజ్ఞానులు వ్యక్తిగతంగా సాగించిన ప్రయోగాలకు, సాధించిన ఫలితాలకు నిదర్శనాలు.

చిన్నప్పడు తాను స్వప్నలోకాలలో విహరించడానికి అలవాటుపడ్డానని ఆ మత్తులో తాను కల్పనను సైతం సత్యంగా విశ్వసించేవాడినని ఘరడే ఒక సందర్భంలో చెప్పాడు. యవనయామినీ వినోదములు (అరేబియన్ నైట్స్) కథలన్నీ నిజంగా జరిగినవేనని తాను నమ్మినట్లు పేర్కొన్నాడు. అయితే ఆయనకు తత్వవేత్తల సునిశిత

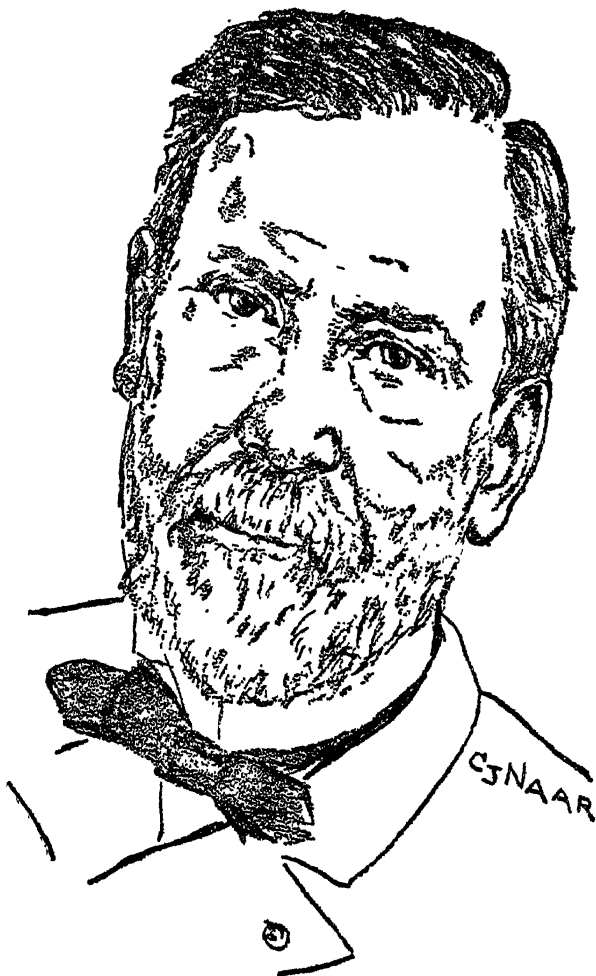
తార్కికబుద్ధి, వైరాగ్య దృష్టికూడా కావలసినంత ఉండేది అందుకనే ఆయన గాల్వనామిటర్ ముల్లు కదలికలో యావత్తు విద్యుత్తోకాన్ని సందర్శించగలిగాడు. అందుకనే వ్యాపారరంగంలో ప్రవేశించినట్లయితే లక్షలు గడించగల సామర్థ్యం ఉండేకూడా, జీతం తక్కువైనప్పటికీ దుర్గమ విజ్ఞానారణ్యసిమలలో ఒంటరిగా సంచరించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఫారడేవంటి విజ్ఞానులు కనిపెట్టిన వాటివల్ల ప్రజలకు కలుగు తున్న ప్రయోజనాలను గమనించినప్పుడు వారికి ఎంత ఇచ్చినా స్వల్పమనే అనిపిస్తుంది. అందుకనే ఫారడే, డేవీ, వాట్ వంటి విజ్ఞానులను ఒక్కొక్కరిని లక్ష పౌనులిచ్చి కొన్నప్పటికీ దేశానికి లాభమేకాని దమ్మిడి అయినా నష్టం లేదంటానని హక్లేస్ ఒక సందర్భంలో ఘంటాపథంగా ప్రకటించాడు. వీరి అపూర్వ కృషిఫలితంగా ప్రపంచం సంపద ఎన్నివేల లక్షల కోట్లరెట్లు పెరిగింది మరి? ఈ రోజులలో మనం ఇలా భావిస్తున్నాము కాని ఆరోజులలో ప్రజలు అలా భావించలేదు. ఆ రోజులలో నిరక్షరాస్యుల మాట అలా ఉంచండి. విద్యావంతులైన వారుసైతం ఫారడే ప్రయోగఫలితాల పరమ ప్రయోజనాన్ని ఏమీ గుర్తించ లేదనే చెప్పాలి. అయితే ఒక్కసంగతిమాత్రం నిజం. వారంతా ఫారడే ప్రసంగాలంటే ఇష్టముతో చెవులు కోసుకునేవారు. అవసానసమయంలో ప్రభుత్వంకూడా ఫారడే కృషివిలువను గుర్తించి ఏడాదికి మూడువందల పౌనులు ఉపకారవేతనం మంజూరు చేసింది. రాణీ ఆయనకు హంప్టన్ కోర్టు గ్రీన్ లో ఒక ఇల్లు ఇచ్చింది. దానిలోనే ఫారడే భార్యతోను మేనకోడలుతోను ఆజీవితాంతం 1867 ఆగస్టు

25-వ తేదీవరకు నివసించాడు. ఆయన భౌతిక కాయాన్ని 'హైగేట్ సెమిటరీ'లో ఖననంచేశారు. ఆయన సమాధిపై, ఆయన కోరిక ప్రకారం అతినిరాడంబరమైన రాతిని ఒకదానిని ఉంచారు.

చరమదశలో విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తికి తాను సాగించిన ప్రయోగాల ఫలితాలను ప్రజలు గ్రహించి మెచ్చుకుంటున్నారన్న సంగతి మైకేల్ ఫారడేకు ఎంతో ఆనందాన్ని ఉల్లాసాన్ని చేకూర్చింది. ఇంక కొన్ని రోజులకు తాను మరణిస్తాననగా ఆయన తనమిత్రుడైన టిండాల్తో ఇలా అన్నాడు: “నేను చేసిన ప్రయోగాలకు లభించిన వాంఛ సీయమైన ఫలితం ఏమంటే ప్రపంచంలో అన్ని ప్రాంతాల ప్రజలు ఇప్పుడు నాపట్ల ప్రదర్శిస్తున్న సానుభూతి, సుహృద్భావం, అనురాగం, ఆదరణానున్నా. నాకింకేం కావాలి?”

లూయీ పాశ్చర్

ఈనాడు వైద్యవిజ్ఞానం ఇంతగా అభివృద్ధి చెందిందంటే అందుకు కారణం రసాయనశాస్త్ర విజ్ఞానరంగంలో సాధించబడిన ప్రగతేనని చెప్పక తప్పదు. రసాయనశాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని వైద్యానికి జోడించి మానవజాతికి మహాోపకారం చేసిన ప్రతిభ, ప్రఖ్యాతి లూయీ పాశ్చర్ వి. ఆయన పేరు చెప్పగానే అంటువ్యాధుల వ్యాప్తికి సూక్ష్మజీవులే కారణమని కనుగొని వాటికి విరుగుడు సూత్రాలను తయారుచేసిన మేధావి అని అందరికీ మెటనే జ్ఞాపకం రావడం సహజం. పాశ్చర్ కు పూర్వం వైద్యులనూ, వైద్య విజ్ఞానాన్నీ అందరూ అవహేళన

చేసేవారు. వైద్యులంటే, ఇటు మందులసంగతి, అటు శరీరం సంగతి తెలుసుకోకుండా ఏదో మందుతెచ్చి గొంతుకలో పోసేసే వారనే చాలామంది భావం.

అయితే పాశ్చాత్య మహాశయిడూ ఆయన అనుచరులూ నిర్విరామంగా సాగించిన పరిశోధనల ఫలితంగా ప్రతిజీవ కణమూ నిజానికి సర్వసమర్థమైన రసాయనిక ప్రయోగశాల వంటిదనీ, ఉచ్చాఘ్రిత నిశ్వాసాల వెనువెంటనే వీటిల్లో అసంఖ్యాకమైన విచిత్రమైన రసాయనిక నూర్పులు అనేకం జరుగుతాయనీ ఋజువు అయింది. అలాగే అనేకరకాల సూక్ష్మక్రియలు మనశరీరంలో ప్రవేశించి పెక్కు రసాయనిక నూర్పులు కలిగించి ప్రాణాంతకమైన విషాలను సృష్టించి ప్రాణం తీస్తాయని, అయితే ప్రకృతి ఇలాంటి ప్రమాదకారులను ఎదుర్కోవడానికి విరుగుళ్లు తయారుచేసి శక్తివంచన లేకుండా ఘటం నిలపడానికే ప్రయత్నిస్తుందనీకూడా ఈనాడు మనకు తెలుసు.

సూక్ష్మజీవులు తయారుచేసే ప్రమాదకరమైన విషాలకు విరుగుళ్లు ఎలా తయారవుతాయో, ఏయే మందులు వాడితే ఈ విరుగుళ్లు ఉత్పత్తికి విశేష దోహదం లభిస్తుందో ఆధునిక రసాయనిక విజ్ఞానం పుణ్యమా అంటూ మానవాళికి తెలిసింది. ఇందువల్ల అద్భుతమైన ఫలితాలను ఇచ్చే అమోఘమైన ఔషధాలు ఎన్నో తయారయ్యాయి. టీకాలు వేయడంవల్ల మనుషుల పూర్తిగా నశించి పోయినట్టినని చెప్పవచ్చు. డిప్టీరియా, బాల పక్షవాతంవంటి అంటు వ్యాధులు ఈ టీకాలవల్ల నిరోధించ బడుతున్నాయి. క్విన్ డిప్రెస్సన్ ఉపయోగంవల్ల మలేరియా పూర్తిగా నిర్మూలితమై

పోయింది. ఇలాంటి ఉదాహరణలు ఎన్నింటినైనా పేర్కొనవచ్చు. అయితే పాశ్చర్ కథలో వాటిని పేర్కొనడం అసందర్భంగా ఉంటుంది. అంతే. పాశ్చర్ కు సంబంధించినంతవరకు ఆయన మానవజాతికి మహాోపకారం చేసిన జీవరసాయన విజ్ఞాని అని చెబితే సరిపోతుంది. మానవ జీవితాన్ని సుఖవంతమూ, ఆరోగ్యవంతమూ చేయడమే జీవరసాయన విజ్ఞానం లక్ష్యం.

ఫారడేవలనే లూయీపాశ్చర్ సైతం నిరుపేద కుటుంబంలోనే పుట్టాడు. ఆయన తండ్రి జీన్ జోశఫ్ పాశ్చర్. తాత తండ్రులు చర్మాలు పదునుచేసేవారు. ఆయనతల్లి తండ్రితోటమాలి పనిచేసేవారు. తల్లి పేరు జీన్ ఎటినెట్ రాఫీ. ఆవిడ ఎప్పుడూ హుషారుగా నవ్వుతూ త్రుళ్లుతూ పేలుతూ ఉండేది. అస్తమానం ఏదో పనిచేస్తూనే ఉండేది. తండ్రి స్వభావం ఇందుకు పూర్తిగా విరుద్ధం. ఎవ్వరితోటీ మాట్లాడేవాడుకాదు. ఎప్పుడూ ముఖావంగా ఉండేవాడు.

1822 డిసెంబర్ 27-వ తేదీని లూయీ తల్లి తండ్రులకు మూడవ బిడ్డగా జన్మించాడు. మొత్తం అయిదుగురు సంతానం. చిన్నతనం అంతా సాచూన్యంగానే గడిచిపోయింది. “మంచివాడు. మెచ్చుకోతగ్గ బుద్ధిమంతుడు. అయితే ఇతనిలో ఉన్న విశేషం ఏమిటంటే నిజమని తాను విశ్వసించని దానిని దేనినిగురించి గట్టిగా చెప్పేవాడు కాద” ని బడిలో ఇతనికి చదువునేర్పిన ఉపాధ్యాయుడు అభిప్రాయపడ్డాడు. ఎకోల్ నార్మల్ శిక్షణ కళాశాలలో చేరి చిత్రలేఖనంలోనో విజ్ఞాన పరిశోధనలలోనో శిక్షణ పొందవలసిందని సలహాఇచ్చాడు. చిన్నప్పటినుంచీ ఈయన

అభిరుచులను గుర్తించిన గురువు కనుక ఈ రెండింటిలో దేనిని స్వీకరించినా వృద్ధిలోకి రాగలడనే విశ్వాసాన్ని వెలిబుచ్చాడు. అయితే తన కొడుకు చిత్రలేఖకుడు కావడం జీన్ పాశ్చర్ కు ఇష్టంలేదు. చిత్రలేఖకుడైతే మంచిపేరు ప్రతిష్టలు రావచ్చుకాని డబ్బు విశేషంగా సంపాదించలేడని ఆయన అభిప్రాయం. ఇంక విజ్ఞానశాస్త్రం అభ్యసించడానికి ఎకోల్ నార్మల్ కళాశాలకు వెళ్లదలచుకుంటే లూయీ స్వంతబాధ్యతమీద వెళ్లవలసి ఉంటుందని స్పష్టంచేశాడు. తోళ్లు పడునుచేసుకుని గొడారివృత్తిమీద గుట్టుగా పొట్ట పోసుకునే నిరుపేదకొడుక్కి ఇదెలా సాధ్యమవుతుంది? పైగా పట్టభద్రుడై ఉంటేకాని ప్రవేశమియ్యరాదని నియమం. కాని లూయీ పాశ్చర్ కు ఉన్న తవిద్యను కొనసాగించడానికి అపూర్వమైన అవకాశం లభించింది. తనజిల్లా ప్రముఖ డాక్టరు పారిస్ లో పాఠశాలపెట్టాడు. దానిలో లూయీ బాల్యమిత్రుడొకడు చదవడానికి వెళ్లాడు. అక్కడకు వెళ్లిన తరువాత పాశ్చర్ పరిస్థితులన్నింటిని వివరించి పాఠశాలాధ్యక్షునికి సిఫారసుచేశాడు. పాశ్చర్ సంగతంతా విని తనపాఠశాలలో అవకాశమిచ్చాడు.

అయితే పారిస్ ఉద్యోగం పాశ్చర్ కు అంత సుఖంగా లేకపోయింది. మొట్టమొదటిసారిగా ఇల్లు విడిచిపెట్టి అంత దూరం రావడంతో తల్లిదండ్రులకోసం చాలా బెంగపెట్టు కున్నాడు. ఈ బెంగ పోగొట్టడానికి ఆయన మిత్రుడూ, ఉపాధ్యాయుడూ అనేకవిధాల ప్రయత్నాలు చేశారు. అప్పటికి పాశ్చర్ వయస్సు వడసారం పదిహేను సంవత్సరాలు మాత్రమే. అందుచేత ఆరోజుకారోజు బెంగ ఎక్కువై

పోయింది. అందుచేత ఒకసారివచ్చి బిడ్డను తీసుకువెళ్ళమని ఉపాధ్యాయుడు పాశ్చర్ తండ్రికి ఉత్తరం వ్రాశాడు.

అంతట జీన్ పాశ్చర్ పారిస్ వెళ్లి లూయీని తీసుకువచ్చి తన స్వంత ఊరు ఆర్బాయ్ లో ఉన్న పాశశాలలో చేర్చాడు. ఇక్కడ చదువుతున్నప్పటికీ ఎకోల్ నార్మల్ కళాశాలలో చేరాలనే కోరిక లూయీని బాధిస్తూనే ఉండేది. అవకాశం వచ్చినప్పుడు తండ్రిని ఒప్పించి లూయీ మళ్ళీ వెళ్లి ప్రయత్నంచేశాడు. ఈసారి కృతకృత్యుడయ్యాడు కూడాను. ప్రతి ఆదివారం వచ్చి వెళ్లేవాడు. ఇతరత్రా సెలవులు వచ్చినప్పుడుకూడా వెళ్లి తల్లిదండ్రులనుచూచి మళ్ళీ వస్తూ ఉండేవాడు. ఈతని ప్రతిభావిశేషాలకు మెచ్చి కళాశాలాధ్యక్షుడు సహాయోపాధ్యాయుడుగా నియమించాడు. భోజనం, బస ఉచితంగా ఇచ్చి ఏడాదికి 300 రూపాయిలు వేతనం ఇచ్చేవారు. ఈ ఉద్యోగంలో మహోత్సాహంతో మనస్ఫూర్తిగా పనిచేయడం ప్రారంభించాడు. ఇంటికి ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ కష్టపడి పనిచేయడం మంచిదని సలహా ఇచ్చేవాడు. “కష్టపడి పనిచేయడం అలవాటైపోయిన తరువాత పనిలేకుండా ఉండడం అసంభవమనీ, అసలు ఈ ప్రపంచం అంతా పనిమీదనే అధారపడి ఉందనీ” అనేవాడు.

ఈ సమయంలో లూయీ తన సోదరి బడిజీతం కట్టుతానంటూ ఇంటికి ఉత్తరం వ్రాశాడు. బడిపిల్లలకు ఇళ్ల దగ్గర పాఠాలు చెప్పడంవల్ల ఈ అదనపుసామ్యును తాను సులభంగా సంపాదించగలనని తెలియపరచాడు. కాని తల్లిదండ్రులు అందుకు సమ్మతించలేదు. పైగా తనకే

కావాలంటే ఒక ప్రయివేటు మాష్టరుగారిని పెట్టుకొని బాగా చదవవలసిందనీ, ఆ ఖర్చు తాను భరించగలడనీ జవాబు వ్రాశాడు.

ఈ సారి లూయీ 1841 లో తిరిగి పారిస్ నగరానికి వెళ్లాడు. కొంచెం ఆలస్యంగా చేరడం చేత మొదటి కొన్ని వాగాల పాఠాలు పోయాయి. అందువల్ల బాగా కష్టపడి పనిచేయవలసి వచ్చింది. ఇలా కష్టపడినట్లయితే ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుండేమోనని తల్లిదండ్రులు ఎంతో భయపడి పోయారు. అలాంటి బెంగ అనవసరమని ఉత్తరం వ్రాస్తూ ప్రతిరోజూ తాను ఉదయం 5-45కు మాత్రమే నిద్రలేస్తున్నాననీ, ప్రతి గురువారం పొరుగునే ఉన్న గ్రంథాలయానికి వెళ్లి తన మిత్రుడైన చాపియన్ తో కలిసి నాలుగుగంటల సేపు కాలక్షేపం చేస్తున్నాననీ, ఆదివారం వస్తే మికాద వెళ్తున్నామనీ, కొంతపనికూడా చేస్తున్నామనీ వ్రాశాడు. గురువారంనాడు, ఆదివారంనాడు కొంత సారస్వతాధ్యయనంతోబాటు వేదాంత చర్చకూడా సాగిస్తున్నామనీ, ఈ సారి తనకు ఇంటిమీద బెంగ లేకపోవడం గమనార్హమనీ తండ్రికి లేఖ వ్రాశాడు.

ఈ సారి, పాశ్చాత్య పారిస్ నగరంలో కొత్తమిత్రులు కొందరు కలిసారు. వారితో బాగా కాలక్షేపం అయ్యేది. ఇందాకటి లేఖలో ప్రస్తావించిన మిత్రుడు తత్వశాస్త్రం అభ్యసించడానికి వచ్చాడు. ఇతనికికూడా ఎకోల్ నార్మల్ కళాశాలలో చేరాలనే కోరిక. ఈ ఇద్దరు మిత్రుల అభిరుచులు ఇంచుమించు ఒకే విధంగా ఉండేవి. ఇద్దరూ కలిసే తరగతులకు హాజరవుతుండేవారు. కలిసే వ్రాసుకుంటూనే వారు. ఒకరి పుస్తకాలు ఇంకొకరు ఎరువు పుచ్చుకుంటూ ఉండేవారు.

తెలియని చోటులలో ఒకొరికొకరు బోధపరుచుకుంటూ ఉండేవారు. అయితేనేమి జాన్ బాప్టిస్ట డ్యూమాస్ అనే ప్రసిద్ధ ప్రెంచి విజ్ఞాని ప్రసంగ పరంపరకు హాజరయ్యేవరకు ఏమిచదవాలో లూయీ ఇదమిద్ధం నిశ్చయించుకోలేదు. ఈయన ప్రసంగాలు పాశ్టర్ ను ఎంతగానో మార్చివేశాయి. వాటిని విన్న నాటినుంచి మహాత్సాహంగా పాఠాలు చదవడం మొదలుపెట్టాడు. ఆతరువాత కొంతకాలానికి ఎకోల్ నార్మల్ కళాశాల ప్రవేశ పరీక్షకు కూర్చుని అందులో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. ఏడాదిక్రితం దీనికే ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడకదా. ఈ సారి చేర్చుకోదగిన వారి జాబితాలో నాలుగోవాడుగా ఇతనిపేరు చేర్చారు.

ఆతరువాత మూడు సంవత్సరాలపాటు పాశ్టర్ ఏకాగ్రంగా రసాయన శాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. ఇంతలో 1848 లో చెలరేగిన ఫ్రెంచి విప్లవంలో సైనికుడుగాచేరి మహాత్సాహంతో పనిచేశాడు. తాను అంతవరకు సంపాదించి దాచిపెట్టినదంతా ఆ ఉద్యమానికి ఇచ్చేశాడు. రిపబ్లిక్ ఆదర్శాలు తన్ను ఎంతో ఉత్తేజితుణ్ణి చేశాయని రిపబ్లిక్ ఆశయాలకోసం మనస్ఫూర్తిగా పోరాడడం తన లక్ష్యమని, అందుకు సంసిద్ధుడనేనని తెలియపరుస్తూ ఇంటికి లేఖ వ్రాశాడు.

ఇంతలో పాశ్టర్ కు మాతృవియోగం సంభవించింది. అనంతరం మళ్ళీ కళాశాలలో చేరి వైజ్ఞానిక పరిశోధనా ప్రయోగాలు ప్రారంభించాడు. అచిరకాలంలో ఈయన సాధించిన సత్ఫలితాలవల్ల ప్లాడ్ బెర్నర్డ్, బాలార్డ్, డ్యూమాస్, బియాట్ వంటి ప్రసిద్ధుల పరిచయభాగ్యం

లభించింది. అందులో స్ఫటికాలను గురించి బియాట్ సాగించిన పరిశోధనలు ఇతనిని ఎంతగానో ఆకర్షించాయి. తానుకూడా ఎన్నో పరిశోధనలు సాగించాడు. ఈ సందర్భంలో తాను స్ఫటికనిర్మాణం మీద చేసిన పరిశోధనల ఫలితాలను బియాట్ కు తెలియపరచాడు. అప్పటికి బియాట్ వయస్సు 72 ఏళ్లు. పాశ్చర్ నూనూగుమీసాల నూత్న యవ్వనంలో ఉన్నాడు. “ఇంత పసివాడు ఇంత గొప్ప ఫలితాలను ఎలా కనుగొనగలిగాడా?” అని ఆయన ఆశ్చర్యపోయాడు. ఒక పట్నాన నమ్మలేదు. అందుచేత పాశ్చర్ చేత తన సమక్షంలో కొన్ని ముఖ్యమైన వైజ్ఞానిక ప్రయోగాలు మళ్ళీ చేయించాడు. స్ఫటికనిర్మాణంపై పాశ్చర్ ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతం ప్రయోగరీత్యా ఋజువైనందుకు యావజ్జీవితం వైజ్ఞానిక పరిశోధనలకే తన జీవితాన్ని అంకితంచేసిన బియాట్ ఎంతో సంతోషించాడు.

అంతట రసాయనశాస్త్రాధ్యయనాన్ని తనధ్యేయంగా ఎన్నుకున్నాడు. కాని ప్రభుత్వంమాత్రం ఇతని ప్రతిభకు మెచ్చి డిజాన్ లైసేలో భౌతిక శాస్త్రాధ్యాపకుడుగా నియమించింది. ఈ కొత్త ఉద్యోగానికి పాశ్చర్ ను నియమించడం బియాట్ కు ఏమీ నచ్చలేదు. పాశ్చర్ ఇంతవరకు సాగించిన అమోఘ పరిశోధనల మాటేమిటి? అంతటి ప్రతిభశాలికి ఇదేపాటి ఉద్యోగం? పనికిరాదని గర్జించాడు. అందుచేత పాశ్చర్ ప్రతిభకు తగిన మరొక ఉద్యోగం చూడాలని బియాట్ పట్టుబట్టి ఫ్రాన్స్ బర్గ్ లో రసాయన శాస్త్రాచార్యపదవిని ఇప్పించాడు. భౌతిక శాస్త్రాధ్యాపక పదవిని స్వీకరించడంవల్ల పాతాలు తయారుచేయడానికి,

చెప్పడానికి కాలమంతా గడిచిపోతే పరిశోధనలకూ ప్రయోగాలకూ సమయం ఉండదని భావించి బియాట్ మానిపించివేశాడు.

స్ట్రాస్ బర్ లో ఉద్యోగంచూచి పాశ్టర్ ఎంతో మురిసిపోయాడు. రసాయన శాస్త్రాధ్యయనానికి ఇక్కడ అతనికి అనేక అవకాశాలు లభించాయి. ముఖ్యంగా కావలసినంత వ్యవధిలభించింది, అనేకమంది స్నేహితులు దొరికారు. ఈ కొత్త స్నేహితులలో మేరీ లారెంట్ ఒకతే. 1849 మే నెలలో లూయీ ఆమెను వివాహమాడాడు. వీరుభయులదీ ఎంతో ఆదర్శప్రాయమైన దాంపత్యం. పాశ్టర్ ను మన స్ఫూర్తిగా ప్రేమించి, కంటికి రెప్పవలె కాపాడుతూ వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు సక్రమంగా కొనసాగించేటట్లు సర్వ విధాలా ప్రోత్సహించింది. ఆవిడే కనుక ఆవిధంగా సహకరించి ప్రోత్సహించక పోయినట్లయితే పాశ్టర్ సాగించిన పరిశోధనలు ఇంతగా సఫలమై ఉండేవికాదు. అందుచేత పాశ్టర్ సాధించిన ఘనవిజయాలలో చాలాపాలు ఈవిడది కూడాను.

పెళ్లి అయిన కొత్తలో పాశ్టర్ తింత్రిణికాన్లుం (టార్టారిక్ యాసిడ్) తో పరిశోధనలు ప్రారంభించాడు. రంగులు, కాలికో ముద్రణ, మందులు, వగైరా తయారీలో ఈ తింత్రిణికాన్లుం విశేషంగా ఉపయోగపడుతూ ఉండడం చేత బజారులో దీనికి గిరాకీ చాలా హెచ్చుగా ఉండేది. అయితే అన్నివిధాల తింత్రిణికాన్లున్నాన్ని పోలి ఉండే ఆమ్లం ఇంకొకటి ఉన్నది. దానిపేరు రసేమిక్ ఆమ్లం. ఇది అతి అరుదుగా దొరికేది. అందుచేత తింత్రిణికాన్లుమునుంచి ఈ రెండోదానిని తయారుచేయడం సాధ్యపడునేమో తెలుసు

కోవడంకోసం పట్టుదలతో ప్రయోగాలు సాగించి చివరకు కృతకృత్యుడు కాగలిగాడు. అయితే ఇందుకోసం ఎంతో కష్టపడవలసి వచ్చింది. డబ్బు అంతా ఖర్చు అయిపోయింది. అయితేనేమీ ఇందుకు సంబంధించిన కిటుకును కనిపెట్టి ఆస్తు పరివర్తన సూత్రాన్ని ప్రకటించడంతో ఈయనపేరు ప్రతిష్టలు దేశవ్యాప్త మయ్యాయి. అయితే పాశ్చాత్యులకు ఇంతకన్న గొప్పపేరు ప్రతిష్టలను సంపాదించిపెట్టిన విశేషం ఇంకొకటుంది.

తింత్రిణికాన్లున్న రసేమికాన్లుంగా మార్పడానికి కావలసిన పరిశోధనలలో అంతర్భాగంగా పాశ్చాత్య పారిస్ నుంచి బయలుదేరి లీప్ జిగ్, వియన్నా వగైరా పారిశ్రామిక నగరాలను సందర్శించవలసి వచ్చింది. ఈ నగరాలలో తింత్రిణికాన్లుం తయారుచేసే కర్మాగారాలన్నింటిని పాశ్చాత్య సందర్శించాడు. ఆ సందర్భంలో ఆయనకు కిణ్వీకరణ ద్రవ్యాలతో పరిచయం కలిగింది. వస్తువులను రూపాంతరం చెందించడంలో వీటిప్రాధాన్యం విశేషం. ద్రాక్షరసం సారాయిగా మారినా, పాలు పులిసినా, పంచదార పానకం పులిసి మద్యంగా మారినా, పెరుగు తోడుకున్నా, వస్తువులు కుల్లినా జరిగేది కిణ్వీకరణమే. పాశ్చాత్య సాగించిన ప్రయోగాలలో ఈ కిణ్వీకరణానికి సంబంధించినవి అత్యంత ప్రధానమైనవి. అదృష్టవశాత్తు ఈ రకం ప్రయోగాలంటే పాశ్చాత్యులకు ప్రత్యేకమైన అభిరుచి కుదిరింది. అందువల్ల ప్రాంసుదేశంలో సారాయము తయారీ పరిశ్రమకు ప్రధాన కేంద్రమైన లిల్లీ నగరంలోని విశ్వకళా పరిషత్తు శాస్త్రీయ విభాగంలో పని దొరికింది. అక్కడ పనిచేస్తూ శిష్యులతో

సహా ఆయన ఎన్నో కర్మాగారాలను సందర్శించాడు. 1856 లో వీరందరిని వెంటవేసుకుని బెల్జియంవెళ్లి అక్కడి పరిశ్రమలన్నింటిని పరిశీలించి వచ్చాడు. తీరిక లభించినప్పుడల్లా పరిశోధనలు సాగిస్తూనే ఉండేవాడు. పళ్లరసంలోనుంచి సారాయం ఎలావస్తోంది? పాలు ఎందుకు పులుస్తున్నాయి? వెన్న ఎందుకు చెడిపోతోంది? అని ఆలోచించేవాడు. ఆ సందర్భంలో ఆయన పాలు పులియడంపై ప్రచురించిన వ్యాసంపై వైజ్ఞానిక లోకంలో పెద్ద సంచలనం బయలు దేరింది. ఈ రోజున పాశ్చాత్య వాదాన్ని ప్రతివారూ ఆమోదించినప్పటికీ ఆరోజులలో ఎవ్వరూ ఒక పట్టాన ఆమోదించ లేదు. పులిసిన పాలలోనుంచి బూడిద రంగులో ఉన్న ద్రవాన్ని విడదీసి దానిని తియ్యటిపాలలో చేర్చడంవల్ల అవికూడా పులిసిపోతున్నాయని పాశ్చాత్య ప్రయోగాత్మకంగా ఋజువు చేశాడు. ఈ ద్రవ్యం సజీవమైనదని దీనిని లేకుండా చేసినట్లయితే పాలు ఎప్పటికీ పులియకుండా తియ్యగానే ఉంటాయని పాశ్చాత్య వాదించాడు. ఈ విధంగా కిణ్వీకరణం జరిగేటప్పుడు కనిపించే మార్పులను అణు భౌతిక విజ్ఞాన పరిభాషలోనే కాని వివరించడానికి వీలులేదని ఆనాటి రసాయన విజ్ఞానులు భావిస్తూ ఉండేవారు. కాని ఈ మార్పు సూక్ష్మ జీవుల మూలాగా జరుగుతున్నదని పాశ్చాత్య ప్రతిపాదించాడు. సజీవద్రవ్యం లేనినాడు కిణ్వీకరణం అసలే జరుగదనీ, ఇదంతా జీవవిలాసమేననీ కూడా వాదించాడు. సూక్ష్మజీవు లేమీ లేకుండా ఉన్న పరిశుభ్రమైన ద్రవాన్ని సూక్ష్మజీవు లేమీ లేని పరిశుభ్ర వాయువులో ఎంతకాలం ఉంచినప్పటికీ చెడిపోకుండా పరిశుద్ధంగానే ఉంటుందనీ, సూక్ష్మజీవులు తమంత

తాము అనుకూల పరిస్థితులలో అసంఖ్యాకంగా వృద్ధి అవుతాయనీ, ఆయన సిద్ధాంతీకరించాడు.

అయితే దేశంలో ప్రముఖవిజ్ఞానులు ఎవ్వరూ దీనిని ఒకపట్టాన అంగీకరించలేదు. కొంతమంది దాదాపు ఇరవై ఏళ్ల పాటు పాశ్చర్ వాదాన్ని ప్రతిఘటించారు. కాని చివరకు వారంతా పాశ్చర్ వాదాన్ని అంగీకరించక తప్పలేదు. పాశ్చర్ చెప్పినవన్నీ ప్రతీసారీ ప్రయోగాత్మకంగా ఋజువయ్యాయి.

ఇది పాశ్చర్ కు ఘనవిజయం. దాంతో వైజ్ఞానిక లోకంలో అపూర్వమైన గౌరవం లభించింది. ఎకోల్ నార్మల్ కళాశాలలో శాస్త్రవిభాగానికి ఇతనిని అధిపతిగా నియమించారు. ఇందులో అనేక చిక్కు-సమస్యలు ఇమిడి ఉండడంచేత బియాట్ ఈ నియమకాన్ని తిరిగి ప్రతిఘటించాడు. వైజ్ఞానిక పరిశోధనలను ఇంతచక్కగా, సార్థకంగా, సఫలంగా సాగించగలిగిన ప్రతిభాశాలి శక్తిసామర్థ్యాలను ఇలాంటి పనికిమాలిన ఉద్యోగాలలో వృథాచేయడం అన్యాయమని ఆయన కోపగించుకున్నాడు. ప్రభుత్వం పాశ్చర్ కు ఉపకార వేతనం ఇచ్చి తన ఇష్టంవచ్చిన పరిశోధనలను సాగించ వలసిందిగా ప్రోత్సహించాలని ఆయన పట్టు బట్టాడు. కాని ప్రభుత్వం వింటేగా?

అయితే పాశ్చర్ మాత్రం ఏమీ చలించలేదు. నూక్కుజీవులకు సంబంధించిన పరిశోధనలను విరమించలేదు. ఇవిలేకపోతే బ్రతుకు భారమైపోతుందనీ, మృత్యువు అసమగ్ర మవుతుందనీ ఆయన భావించాడు. అయితే రసాయనశాస్త్ర విజ్ఞానంలో ఈ విభాగాన్ని గురించి కానీ, చీముపట్టకుండాచేసే

శస్త్ర చికిత్సావిధానం గురించిగాని, ఆయనకేమీ పట్టలేదు. సూక్ష్మజీవులు అనుకూలపరిస్థితులలో అసంఖ్యాకంగా వృద్ధి చెందుతాయన్న పాశ్చర్ వాదాన్ని విశ్వసించి క్రిమిహార కౌషధాలను తయారుచేసి శస్త్రచికిత్సా విధానంలో కొత్త కొత్త పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టిన ఖ్యాతి లిస్టర్ ది. ఇందువల్ల ఆస్పత్రికిపోయి శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవడమంటే మృత్యువును చేజేతులారా ఆహ్వానించుకోవడమే నన్నభయం పోయింది. అనేక లక్షలమంది ఈ నాడు ప్రపంచమంతటా నిర్భయంగా శస్త్ర చికిత్సలు చేయించుకుని హాయిగా ఉంటున్నారంటే అది లిస్టర్ పుణ్యమే. ప్రతిరోగమూ కూడా ఏదో ఒక సూక్ష్మజీవివల్లనే కలుగుతున్నదని పాశ్చర్ విశ్వాసం. ఈయన బిడ్డలలో ఇద్దరు టైఫాయిడ్ వల్ల మరణించారు. ఇంకొక చిన్నపిల్ల విశూచివల్ల మరణించింది. ఈ ముగ్గురి మరణంవల్లకూడా ఈ నూతన సిద్ధాంతంలో పాశ్చర్ కు గల విశ్వాసం బలపడింది.

పాశ్చర్ సిదాంతానికి ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం పట్టు పురుగులకు పట్టిన రెండురకాల వ్యాధులకు సంబంధించిన పరిశోధనలలో లభించింది. అయితేనేమి తన పరిశోధనలవల్ల విశేషలాభం పొందిన ప్రజలే ఆయనవాదాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటించారు. ఒకసారి ఆయన విద్యావ్యాసంగంలో ఉండగా పక్షవాతం వచ్చింది. దాంతో ఆయన వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు ముగిశాయని అందరూ భయపడ్డారు కాని మూడు మాసాలలో తేరుకున్నాడు. తన ఆరోగ్యాన్ని కోలుకున్న తరువాత మళ్ళీ తన పరిశోధనలు ప్రారంభించాడు. ఈ సారి పరిశోధనల ఫలితంగా పట్టుపురుగులను పట్టి

పీడిస్తున్నవ్యాధి సూక్ష్మక్రిమివలన వచ్చినదే కాకుండా వంశ పారంపర్యంగా వచ్చేదికూడానని తేలింది. నోగనిదానానికీ, చికిత్సకూ, నివారణకూ, ఆయన సులభోపాయాలెన్నింటినో సూచించాడు. అయినప్పటికీ పట్టు పరిశ్రమదారులలో చాలామంది పాశ్చర్య వాదంతో ఏకీభవించ లేకపోయారు. ఆ పరిస్థితులలో వారికి నమ్మకం కలగడంకోసం నాలుగు పెట్టెల పట్టుగుడ్లను పంపి, అందులో మొదటి పెట్టెలోవి ఆరోగ్యవంతమైనవనీ రెండోపెట్టెలోవి, ఒకరకం జబ్బు, మూడో పెట్టెలోవి, మరొకరకం జబ్బు తగిలినవనీ, నాలుగో పెట్టెలోవి వాటికికూడా ఏదో ఒకరకంజబ్బు సోకగలదని జోస్యం చెప్పాడు. అలాగే జరిగేసరికి అందరికీ నమ్మకం తప్పలేదు. ఈ విధంగా పాశ్చర్య కృషి ఫలితంగా పట్టుపరిశ్రమ సర్వనాశనం కాకుండా రక్షింప బడింది.

1870 లో ఫ్రాన్సు-ప్రమోల మధ్య తీవ్ర సంగ్రామం చెలరేగినప్పుడు పాశ్చర్య హృదయం బాధతో కుమిలి పోయింది. అసలే వృద్ధుడు. అందులో పక్షవాత పీడితుడు. కనక ఆయుధంలో తన దేశం ఓడిపోతుంటే నిస్సహాయుడుగా చూస్తూ ఉండిపోవలసివచ్చింది. రాబోయే ముట్టడిలో పాశ్చర్యకు ప్రమాదం కలుగవచ్చుననే మిషతో కొందరు మిత్రులు ఆయనను పారిస్ నగరం నుంచి సురక్షిత ప్రాంతానికి తరలించుకు పోయారుకూడా. ఆరోజులలోనే లిస్టర్, పాశ్చర్య సూచనల ప్రకారం గాయాలను కడిగి శుభ్రంచేయడం ఎలాగో వివరిస్తూ ఒక పుస్తకాన్ని ప్రకటించాడు. పాశ్చర్య ప్రతిపాదించిన క్రిమిసిద్ధాంతంవల్ల మానవజాతికి మహాప్రకారం జరుగగలదని మరొకసారి ఋజువైంది.

ఇంతలో పేజీ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యపదవిని ఇస్తామని పాశ్టర్ను ఆహ్వానించారు. కాని తన మాతృ దేశం విపత్సరంపరలలో చిక్కుకొని ఉండగా, దేశాన్ని విడచిరావడం తన అభిమతంకాదనీ, తన రసాయనికశాస్త్ర పరిశోధనలద్వారా దేశానికి సేవచేయడం తన కోరిక అనీ తెలియచేశాడు. శ్రేంచి ప్రభుత్వం పనుపున ద్రాక్షతోటల యజమానులకు తన పరిశోధనలలో అమూల్య సహాయం చేశాడు. సూక్ష్మదర్శిని సహాయంతో పులియబెట్టడానికి కలిపేమందును పరిశీలించడంవల్ల మద్యంలో పులుపును అదుపు చేయవచ్చునని కనుగొన్నాడు. కీర్ణీకరణంపై ఆయన లోగడ సాగించిన పరిశోధనలుకూడా ఇందుకు ఎంతో ఉపకరించాయి. పెక్కు సూక్ష్మజీవులు మానవులకు అపకారు లని ఆయన నిరూపించాడు. పాత్రలకు, వస్తువులకు అంటి ఉండే అపకారులైన సూక్ష్మజీవులను నాశనం చేయడానికి వాటిని ఆవిరిలో మరగబెట్టడం మంచిదని కనిపెట్టి ఆప్రకారం చేయమని కోరాడు.

ఆ తరువాత కొంతకాలంపాటు పాశ్టర్ పశువులకు గొర్రెలకు తగిలే దొమ్మ అంటువ్యాధిని గురించి పరిశోధనలు సాగించాడు. ఇతరులు కొందరు ఈ వ్యాధి కారకమైన క్రిమిని విడదీసి, దానిని ఆరోగ్యవంతమైన జంతువులకు ఎక్కించి వాటికి జబ్బు తెప్పించగలిగారు. ఆయన ఒక సందర్భంలో కోళ్లలో పారాడు వ్యాధిని కలిగించే క్రిమితో పరిశోధనలు సాగిస్తూ ఉండగా ఒక చిన్న పొరపాటు జరిగింది. అసలు వ్యాధికారకములైన క్రిమిని బయటకుతీసి అలాగే ఉంచినందువల్ల అవి బలహీనమై పోయాయి. ఈ

బలహీనమైపోయిన క్రిమి ద్రావణాన్ని ఆరోగ్యవంతమైన కోడికి ఎక్కించిచూడగా దానికి కొంచెంగా వ్యాధిసోకి మళ్ళీ ఆరోగ్యవంతమై పోయింది. ఆ తరువాత బలమైన వ్యాధి క్రిములన్నీ కలిసిన ద్రావణం ఎక్కించినప్పటికీ ఏమీ ధోకా లేకపోయింది. దానినిబట్టి ముందుగా 'వాక్సీన్' తీసి టీకాలు వేయడంవల్ల వ్యాధి రాకపోవచ్చునని తెలుసుకున్నాడు. ఇందుకోసమని టీకాలువేసి చూడవలసిందని ఒక విధానాన్ని ప్రకటించాడు. ఆ ప్రకారం దేశంలో ఉన్న ప్రసిద్ధ విజ్ఞానులను, పశువైద్యులను, రైతులను ఒకచోటికి ఆహ్వానించి వీధి గొర్రెలను తీసుకువచ్చి వాటిలో ఇరవై అయిదింటికి ముందుగా టీకాలువేశాడు. పన్నెండురోజుల అనంతరం అందరినీ మళ్ళీ పిలిపించి వారందరి సమక్షంలో ఈ వీధి గొర్రెలకు తీవ్రశక్తిమంతములైన వ్యాధిక్రిములను ఎక్కించాడు. ఫలితం! టీకాలువేసిన పాతికా చానలేదు. వేయనివన్నీ జబ్బువచ్చి చచ్చిపోయాయి. ఈ ప్రయోగం చేసేటప్పుడు ప్రతిపక్షులు అనేక అడ్డుసవాళ్లు వేశారు. అనేకమైన షరతులు పెట్టారు. పాశ్చర్ ఓపికతో అన్నీవిని ప్రతిపక్షులు చెప్పినట్లే గొట్టెలన్నింటికీ శక్తిమంతమైన క్రిమి ద్రావణాన్ని పెద్ద మోతాదులలో ఎక్కించాడు. చివరకు జూన్ రెండో తేదీని ప్రతిపక్షులువచ్చి చూచేసరికి టీకాలు వేసినవి మామూలుగా నెమరువేస్తూ ఉండగా, వేయనివన్నీ చచ్చి పడి ఉన్నాయి. ఆఖరున అక్కడికి పాశ్చర్ వచ్చి నప్పుడు అందరూ హర్షధ్వనాలతో స్వాగతమిచ్చారు. చివరకు ఆయనమాటే నెగ్గిందికదా మరి. ఆతరువాత పండులకు వచ్చే కలరాకు మందు కనిపెట్టడంకోసం పరిశోధనలు

సాగించాడు. ఈ సందర్భంలో జబ్బుతో మరణించినవాటి శవాలన్నింటిని తగులబెట్ట వలసిందనీ, పాతిపెట్టితే వాన పాములవల్ల వ్యాధిక్రిములన్నీ మళ్ళి పైకివచ్చి దేశమంతా వ్యాపించవచ్చుననీ సలహా ఇచ్చాడు.

మరికొంత కాలంపాటు పాశ్చర్ పిచ్చికుక్క కాటుకు మందు కనిపెట్టడంకోసం పరిశోధనలు సాగించాడు. పిచ్చికుక్క నోటిచొంగలో ఈ వ్యాధిని కలిగించే సూక్ష్మ క్రిములు ఉండవచ్చునని చాలామంది విశ్వసించేవారు. కాని ఇది ముఖ్యంగా చిన్న మెదడులోను, వెనుబాములోను వర్ధిల్లుతుందని పాశ్చర్ అభిప్రాయపడ్డాడు. ఆ ప్రకారమే ఒక పిచ్చికుక్క మెదడును తీసుకువచ్చి ఎండబెట్టి ద్రావణం తీసి మంచికుక్క మెదడులోకి ఎక్కించేసరికి దానికీ పిచ్చి ఎక్కింది. కాని కుక్కలకంటే కుందేళ్ళతో పరిశోధించడంవల్ల స్వల్పకాలంలోనే ఫలితాలను కనిపెట్టవచ్చునని భావించి ఆ ప్రకారమే చేశాడు. ఈ పరిశోధన సందర్భంలో పిచ్చి కుక్క కరచినమెటనే క్రిమిద్రావణాన్ని ఎక్కించడంవల్ల గుణం కనబడుతుందని తేలింది. ఇందుకోసం రెండు కుక్కలను తీసుకువచ్చి రెండింటినీకూడా పిచ్చికుక్కతో కరిపించాడు. ఒకదానికి టీకాలు వేశాడు. రెండోదానికి మందువేయకుండా వదిలివేశాడు. టీకాలునేసినదేమో మామూలుగా బ్రతికింది. వేయనిది పిచ్చితో చచ్చిపోయింది. మనుష్యులకు ఇదెంత వరకు పనికివస్తుందో అని అనుమానించాడు.

కాని ఒక ఏడాది గడిచే సరికి పద్నాలుగుచోట్ల పిచ్చికుక్క కాట్లు తిన్న ఒక చిన్నపిల్లవాడిని అవసానదశలో తీసుకువచ్చి పాశ్చర్ కాళ్ళమీద పడవేశారు. వైద్యుణ్ణి

తీసుకువచ్చి ఆయన పరీక్షచేసి చెప్పిన తరువాతనే పాశ్చర్ తన మందును రోగిపై ప్రయోగించడానికి పూనుకున్నాడు. పాశ్చర్ చికిత్సవల్ల ఏమి ప్రమాదం కలుగుతుందో అని ఆ కుర్రవాడు భయపడిపోయాడు కాని తరువాత ధైర్యం తెచ్చుకుని పాశ్చర్ తో సహకరించాడు. మందుపట్టిచ్చిన కొలనీ, రోగం తిరుగుమొగం పట్టింది. రోజులు గడిచినకొలది పుంజు కొని పాశ్చర్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లోని కోళ్లు, కుందేళ్లు, కుక్కలు తెల్ల ఎలుకలతో ఆడుకునేవాడు. ఈ విధంగా పిచ్చికుక్క కరచినప్పటికీ పాశ్చర్ పుణ్యనూ అంటూ బ్రతికి బట్టకట్టాడు. రెండోసారి ఇలాగే పిచ్చికుక్క కాటుకు గురిలయిన గొల్లపిల్ల వాడిని టీకాలువేసి బ్రతికించాడు. ఈ సంగతి దేశదేశాలకు వ్యాపించిపోయింది. ఆ తరువాత ఆరుమాసాలలో 350 మందికి పిచ్చికుక్క కరచినవారికి చికిత్సచేశారు. మొదటి సంవత్సరంలో పాశ్చర్ పద్ధతిని చికిత్సచేసి వేయిమంది పిచ్చికుక్క కాటుతిన్నరోగులకు ప్రాణదానం చేయగలిగారు. అంతట ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం ఈ విధానంయొక్క ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి విశేషంగా ధనాన్ని సేకరించి పారిస్ నగరంలో పాశ్చర్ ఇన్ స్టిట్యూట్ భవనాన్ని కట్టించింది. దానికి 1888 లో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. దానినిబట్టి తరువాతి కాలంలో అనేక సంస్థలు బయలుదేరాయి.

పాశ్చర్ ఇన్ స్టిట్యూట్ కట్టడానికి కొన్ని సంవత్సరాలకు ముందు ప్రభుత్వం పాశ్చర్ కు ఏడాదికి పన్నెండువేల ప్రాంకులను ఉపకారవేతనం మంజూరు చేసింది. విజ్ఞానం ఏ ఒక్క దేశానిదీ కాదనీ, మానవాళి అంతకూ చెందినదనీ ప్రకటించిన, పాశ్చర్ విశేషమైన దేశభక్తుడుకూడా. ఫ్రాన్సు

దేశం తరపున ఆయన చేసిన సేవలను ఉగ్గడిస్తూ హాక్లేస్ ఇలా అన్నాడు: “1871 లో జర్మనీకి చెల్లించవలసివచ్చిన 50 లక్షల సొమ్మును ఆర్జించడానికి ఆనాడు పాశ్చర్ కనుగొన్న అపూర్వ వైజ్ఞానిక విశేషాలేచాలు. పాశ్చర్ బాగా ముసలివాడైపోయాడు. సూక్ష్మ క్రిములను గురించి యువకులైనవారు విశేష పరిశోధన సాగించవలసి ఉన్నదని చెప్పుతూ ఉండేవాడు. చివరకు తన 73-వ ఏట 1895 సెప్టెంబర్ 28-వ తేదీని మానవజాతికి మహాపాపకారం చేసిన ఈ మహనీయుడు మరణించాడు. ఆయన కనుక మొదట పక్షవాతం వచ్చి నప్పుడే కనుక కళ్లు మూసి ఉంటే ఆయన జీవితాశయం అర్థభాగమైనా నెరవేరి ఉండేది కాదు. కాని ఆయన జీవితచరిత్ర నుంచి మనమంతా నేర్చుకోవలసింది చాలా ఉంది. ఆయన అచంచల విశ్వాసమే ఆయనను ఆశదలలో గట్టెక్కించగలిగింది. అమోఘమైన ఫలితాలను సాధించిపెట్టింది. ఆయన లక్ష్య సిద్ధికి దోహదమిచ్చింది.

సర్ అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్

1928-వ సంవత్సరం సెప్టెంబర్ నెలలో ఒకరోజున నడికారు స్కాట్ దేశీయుడొకడు లండన్ లో సెయింట్ మేరీ ఆస్పత్రికి అనుబంధంగా ఉన్న తన పరిశోధన శాలలోకి వెళ్ళి అక్కడ చిన్న చిన్న గాజుకుప్పెలను తీవ్రంగా పరిశీలించడం మొదలు పెట్టాడు. అది పేరుకు ప్రయోగశాలే కాని చూడడానికి మందుల కొట్టులో చిన్న గదిలా ఉంది. దానినిండా శోధన నాళికలు, సూక్ష్మదర్శినులు, ముక్కాలి పీటలు, బున్నెన్ దీపాలు, వేలు పెట్టడానికి ఎడం లేకుండా ఉన్నాయి. గోడల

నిండా బీరువాలూ కూరువాలూచాలా ఉన్నాయి. వాటినిండా పుస్తకాలు నైజ్జానిక పరికరాలు చాలా ఉన్నాయి.

సర్ అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ పొట్టివాడే. అయినప్పటికీ ధృఢగాత్రుడు. పట్టినపట్టు వీడకుండా కష్టపడి పనిచేసే స్వభావం ఆయనది. ఆరోజునకూడా యధాపూర్వంగానే, మామూలుగానే పనిచేయడానికి వచ్చాడు. ప్రయోగశాల కూడా మామూలుగానే ఉంది. మార్పు ఏమీ లేదు కూడాను. ఇంతకీ ఆయనతప్ప ఆగదిలోకి వచ్చేవారూ, అక్కడి సామానును కదిపేవారూ ఇంకెవ్వరున్నారు కనుక? అందుచేత ఏమీ మార్పులేదు. ఎక్కడి సామాను అక్కడే ఉంది. నిన్నటిరోజున వాటిని ఆయన ఏస్థితిలో వదలిపెట్టాడో ఈరోజునా అదే స్థితిలో ఉన్నాయి. గదిలో కిటికీకి ఎదురుగా ఉన్న బల్లమీద పెట్టిన గాజు కుప్పెలను కూడా ఎవ్వరూ కదపలేదు. ఆ గాజు కుప్పెలలో శీతజ్వరాన్ని గురించి పరిశోధనలు సాగించడంకోసం సూక్ష్మక్రిములను తెచ్చి పెంచుతున్నాడు.

అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ ఆరోజునకూడా మామూలు ధోరణిలో అవి ఎలా పెరుగుతున్నాయో చూడడానికి వెళ్లాడు. ఒకటి తీసిచూచాడు. దానిని యధాస్థానంలో ఉంచాడు. మళ్ళీ ఇంకొకటి తీసిచూచాడు. దానిని విసుగుతో క్రింద పెట్టేశాడు. ఏదో చిరాకుపడుతూనే ఆయన అక్కడున్న గాజుకుప్పెలన్నింటిని ఒక్కొక్కటిగా పరీక్షిస్తూనే వచ్చాడు. ఇంతకీ ఆచిరాకుకి కారణం అవి అన్నీ చెడిపోయి ఉండడం. తాను ఎంతో ప్రయాసపడి పెంచుతున్న సూక్ష్మక్రిములన్నీ చెడిపోయాయి. పాటిమీద పచ్చనిబూజు ఏదో క్రమ్ముకుని ఉంది.

సర్ ఆలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్

డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్ కు పుట్టేడు దుఃఖము ముంచుకు వచ్చింది. అయితే ఆ విసుగులో ఆ కుప్పెలన్నింటిని ఆవలకు పారవేయకుండా వాటి సంగతి తరువాత చూడవచ్చునని అట్టే పెట్టాడు. ఇలా చెడిపోవడానికి కారణం ఏమిటా? అని పరిశీలన కుతూహలంతో వాటిలో ఒకదానినుంచి కొంచెం బూజు తీసుకువచ్చి సూక్ష్మదర్శిని క్రిందపెట్టి పరిశీలించాడు. ఆ పరిశీలన సందర్భంగా పచ్చని బూజుచుట్టూ సూక్ష్మక్రిము లేమీలేని వలయం ఒకటి ఏర్పడి ఉన్నట్టు లీలగా కనబడింది. దానితో సూక్ష్మజీవులను సంహరించగలదేదో తయారవు తున్నదని, అది ఈ నాడు తన అదృష్టవశాత్తు తన సూక్ష్మ దర్శినిలో కనబడిందని భావించాడు. అంతే అనేకమైన పరిశోధనలు సాగించి సూక్ష్మజీవులను సంహరించగల మందును ఒకదానిని ఆయన కనిపెట్టాడు. అయితే ఆనాడు దీనికి ఆయన పెన్నిలిన్ అనిపేరు పెట్టనూలేదు. ఇరవయ్యో శతాబ్దపు వైద్యచరిత్రలో అమోఘమైన అత్యద్భుత ఔషధంగా అవి మానవాళికి మహోపకారం కాగలదనీ భావించనూలేదు.

సూక్ష్మక్రిములవల్ల ఏర్పడే రోగాలను కుదర్చడంలో అమోఘమైనదిగా వాసికెక్కిన పెన్నిలిన్ ను కనిపెట్టిన అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ 1881 లో స్కాట్లండ్ దేశంలో డార్వెల్ సమీపాన ఉన్న లాక్ ఫీల్డ్ లో జన్మించాడు. ఈయన తల్లి తండ్రులకు ఏడవ బిడ్డ. తండ్రిపేరు హ్యూ ఫ్లెమింగ్. అయిర్ షైర్ మండలంలో ఉన్న మారుమూల పల్లెలో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ ఉండేవాడు.

అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ బాల్యాన్ని గురించి మనకేమీ తెలియదు. పైగా స్కాట్లండు దేశీయులందరికీ ఒక విచిత్రమైన

అలవాటుంది. అదేమిటంటే స్వంత విషయాలనుగురించి ఎదుటివారికి ఏమాత్రం తెలియనీయరు. మనుష్యులకు వస్తుతః గుట్టెక్కువ. అందరిలాగే అలెగ్జాండర్ కున్నా. గుచ్చి గుచ్చి ప్రశ్నించగా చివరకు ఒక్క చిన్నముక్క సమాధానం చెప్పాడు. అదైనా తన చిన్నతనమంతా వీధిచివర పొలంలో గడచిపోయిందని మాత్రమే. డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్ వస్తుతః మితభాషి. వినయసంపన్నుడు. అందుచేత ఎవ్వరు అడిగినా 'దానికేమి లెండి' అంటూ సవినయంగా మాట మార్చేసేవాడు. అయినప్పటికీ ఆయన చిన్ననాటి ముచ్చట్లు కొన్ని ఎలాగో బయటపడ్డాయి. పద్నాలుగో ఏట ఆయన లండన్ లో వైద్యవృత్తిలో ఉన్న తన అన్నగారింటికి వెళ్లాడు. అక్కడ ఆయన కిల్మార్నక్ అకాడమీలోచేరి చదువు కున్నాడు. అఖండ ప్రతిభాశాలికమక త్వరలోనే అక్కడి చదువు పూర్తిచేసుకున్నాడు. పైగా ఆ సంస్థలో ఆ ఈడు వారికోసమని ఉద్దేశించిన బహుమతులూ, విద్యార్థివేతనాలూ అన్నీకూడా తానే గెలుచుకున్నాడు. అక్కడేకాదు. మరెక్కడ చదివినా ఇదేవరస! ఈ విధంగా ప్రథమశ్రేణి బహుమతులనూ, విద్యార్థి వేతనాలనూ గెలుచుకోవడం ఈయనకు పరిపాటి అయిపోయింది! ఆ తరువాత సెయింట్ మేరీ ఆస్పత్రి వైద్యపాఠశాలలో చేరి విద్యాభ్యాసం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అక్కడికే ఎందుకు వెళ్లారని ఎవరో ప్రశ్నించగా తనకు ఈత అంటే ఇష్టమనీ, ఈ పాఠశాలలో గజఈతగాళ్ల జట్టు ఉన్నట్టు తనకు తెలిసిందనీ జవాబు చెప్పాడు. ఇక్కడి తన విద్యాభ్యాస విశేషాలనుగురించి ముచ్చటించడానికి ఫ్లెమింగ్ ఇష్టపడనప్పటికీ మనకు తెలిసినదిది.

కిల్బార్నాక్ లో వలెనే ఇక్కడకూడా ఆయన చదువు ప్రతిభా పూర్వకంగా కొనసాగింది. అచిరకాలంలోనే ఈయన ప్రతిభ విశేషాలను ఉపాధ్యాయులూ, సహాధ్యాయులూ కనుగొన గలిగారు. ప్రథమ శ్రేణిలో ప్రప్రథముడుగా ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. ప్రతితరగతిలోను అన్ని బహుమానాలూ ఆయనవే. విద్యార్థి వేతనంకూడా లభించింది. లండన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి శరీరశాస్త్రం, ఔషధ విజ్ఞానం, వైద్యం, పారిశుధ్యం, రోగనిదాన శాస్త్రాలలో ఆదర్శ పట్టభద్రుడయ్యాడు.

1906 లో వైద్యపట్టం లభించడంతో అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్ అయ్యాడు. ఈయన సూక్ష్మక్రిమి శాస్త్రజ్ఞుడుగా పట్టం పుచ్చుకున్నాడు. ఆ ఏడాదే రాయల్ వైద్యసంఘం సభ్యత్వాన్ని రాయల్ శస్త్ర వైద్య సంఘం సభ్యత్వాన్ని పొందడమే కాకుండా లండన్ విశ్వవిద్యాలయంలో క్రిమిశాస్త్ర విజ్ఞానాధ్యపక పదవినికూడా సంపాదించు కున్నాడు!

తాను క్రిమిశాస్త్రజ్ఞుడు కావడం ఏదో యాదృచ్ఛికంగా జరిగిందని, తాను సెయింట్ మేరీ వైద్యపాఠశాల పట్టాన్ని పొందిన సమయంలో క్రిమిశాస్త్ర విభాగంలో ఖాళీ ఉండడం తటస్థించినదని డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్ ఒక సందర్భంలో వివరించాడు. తన తరగతిలో ప్రతిబహుమానాన్ని సంపాదించ గలిగిన ప్రజ్ఞాశాలి చెప్పిన మాట ఇది. ఎంతటి వినయ సంపన్నుడు డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్!

ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తలో కొన్ని సంవత్సరాల పాటు డాక్టర్ ఫ్లెమింగ్, డాక్టర్ అమోల్ రైట్

నాయకత్వాన వైద్య పరిశోధనలపై తన దృష్టిని కేంద్రీకరించి కృషిచేశాడు. టీకాలు వేయడం ద్వారా రోగ నివారణకు కృషిచేసిన ప్రాథమికులలో డాక్టర్ రైట్ ఒకడు. ఇంతలో మొసటి ప్రపంచ మహాయుద్ధం వచ్చింది. అందుచేత సెయింట్ మేరీ ఆస్పత్రిలో తన ఉద్యోగాన్ని వదిలిపెట్టి ఫ్రాన్సుకు పయనమై వెళ్లవలసి వచ్చింది. అక్కడ ఫ్లెమింగ్ రాయల్ సైనిక వైద్యదళంలో 'కేప్టెన్' హోదాలో నియమించబడ్డాడు. ఈ కొత్త హోదాలో ఆయన యుద్ధంలో శుతగాత్రుల వ్రణాలకు చికిత్స చేయవలసివచ్చింది. ఫ్రాన్సులో ఈయనకు తన ప్రతిభను ప్రదర్శించడానికి అపూర్వములైన అవకాశాలు వచ్చాయి. రణరంగ మధ్యంలో తగిలిన దాడుల వ్రణాలకు చికిత్సగా తాను ఉపయోగించవలసి వచ్చిన క్రిమిహారకౌషధాలవల్ల సాంక్రామిక క్రిములు నశించడానికి బదులు అసంఖ్యాకంగా వృద్ధి అవుతున్న సంగతిని అనుభవంలో తెలుసుకున్నాడు. ఈ క్రిమిహారకౌషధాలన్నీ సూక్ష్మ క్రిములను చంపడానికి బదులు శరీరానికి ప్రధాన రక్తక భటులవంటివైన తెల్లకణాలను చంపివేస్తున్నట్లు ఆయన కనుగొన్నాడు. అందుచేత జంతుపేళీలకు ప్రమాదం లేకుండా సూక్ష్మజీవులను సంహరించగలిగే క్రిమి హారకమైన ఔషధాన్ని తాను ఏదో ఒకనాడు కనిపెట్టితీరాలని కృత నిశ్చయపడయాడు.

నాటినుంచి ఫ్లెమింగ్ తదేకదీక్షతో డేనికోసమైతే అన్వేషిస్తున్నాడో అది 1928 లో లభించింది. తన ప్రయోగ శాలలోని గాజుపెల్లలో తాను పెంచుతున్న శీతజ్వర సూక్ష్మక్రిములను నాశనంచేసిన పచ్చనిబూజు అది. అసలు

దానిని చూడగానే ఎందుకో పారవేయరాదని, దానిని అలక్ష్యం చేయరాదని అనిపించిందని స్లేమింగ్ ఆ తరువాత ఒక సందర్భంలో చెప్పాడు.

అంతే. ఆయన ఏమాత్రం అశ్రద్ధ వహించకుండా ఆ పచ్చని బూజునుగురించి పరిశోధనలు సాగించాడు. శోధన నాళికలలోకి ఎక్కించి ఆ బూజును మరింతగా పెంచాడు. అది ముఖ్యంగా మాంసపు పులుసులోను, రొట్టెలోను, జున్నులోనూ వృద్ధి అవుతున్నదన్న సంగతిని కూడా గమనించాడు. ఈ పచ్చని బూజు సూక్ష్మ క్రిములను నాశనం చేసివేసినట్లు కూడా ఆయన కనుగొన్నాడు. అన్నింటిని మించిన మరొక విశేషమేమంటే గాయపడ్డ ఎలుకలకు దీనిని ఎక్కించి చూచాడు. ఇందువల్ల సూక్ష్మక్రిములు నశించి పోవడమే కాకుండా తెల్లకణాలకు ఎలాంటి అపాయమూ కలుగలేదని ఋజువైంది.

ఈ పచ్చనిబూజు లక్షణాలనుగురించి సాధ్యమైనంత హెచ్చుగా తెలుసుకోవాలనే కుతూహలంతో ఆయన ఇంకా అనేక ప్రయోగాలు కొనసాగించాడు. అయితే ఈ బూజులో క్రిమిహారకమైన ఔషధాన్ని మొదట్లో చాలాకాలంవరకు ఆయన విడదీయలేకపోయాడు. తాను కాకపోతే మరొక రెవ్వరైనా ఇందులో కృత కృత్యులు కావచ్చుననే ఆశతో డాక్టర్ స్లేమింగ్ తన పరిశోధనల ఫలితాలను ప్రకటించాడు. తనకు తెలిసినదానిని అందరికీ తెలియపరచి మానవాళికి మేలు చేయాలనే సత్సంకల్పం విజ్ఞానులందరిదీని. స్లేమింగ్ కూడా ఆకోపకు చెందినవాడే కదా!

కాని చాలాకాలంవరకూ ఫ్లేమింగ్ ప్రకటించిన పచ్చని బూజునుగురించి ఎవ్వరూ అంతగా పట్టించుకోలేదు. అప్పుడే 'సల్ఫా' మందులసంగతి చాలామందికి తెలిసింది. అందుచేత వైజ్ఞానిక పరిశోధకులందరూ వాటిమీదే తమ దృష్టిని కేంద్రీకరించారు. ఫలితంగా సల్ఫా మందులు సర్వరోగ నివారణలు కావని తేలిపోయింది. పైగా సూక్ష్మక్రిములు సోకినప్పుడు ఇవేమీ పటిష్ఠంగా పనిచేయవనికూడా ఋజువైంది. అంతేకాదు. వీటిని వాడడంవల్ల త్వరగా తగ్గకపోగా ఆలస్యం అయ్యేది. మరోమందులేవీ పట్టిచ్చేవికాదు. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో ప్రాణంకూడా పోయేది. అందుచేత అచిరకాలం లోనే సల్ఫా మందులకు సంబంధించిన పరిశోధనలపై మోజు అందరికీ తగ్గిపోయింది. కొత్త కొత్త సంగతులను గురించి ప్రయోగాలూ పరిశోధనలూ జరపాలని పరిశోధకులు ఉవ్విళ్ళూరడం ప్రారంభించారు. ఈ పరిస్థితిలో డాక్టర్ ఫ్లేమింగ్ తనకు ఇచ్చిన పచ్చని బూజును గురించి పరిశోధనలు జరపాలని ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో రోగనిదాన నిపుణుడైన డాక్టర్ హోవర్డ్ వాల్టర్ ఫ్లోరీ నిశ్చయించాడు. ఆయనతోపాటు డాక్టర్ ఎర్నెస్ట్ బోరిస్ ఛెయిన్, శ్రీమతి ఫ్లోరీ కూడా దీనినిగురించి పరిశోధనలు ప్రారంభించారు.

డాక్టర్ ఫ్లోరీకి దీని రాసాయినిక లక్షణాలేమీ తెలియవు. అందువల్ల అసలే చిక్కుగా ఉన్న ఈ సమస్య మరింత క్లిష్టమైంది. కాని “పెన్ సిలీయమ్ క్రైసోజెనమ్ నోటేటమ్” అన్న రాసాయినిక నామంకల బూజు మచ్చును కొంతతీసుకుని పంచదార పానకంలో కలిపి పెంచడానికి పూనుకున్నాడు.

ప్లోరీ ప్రయోగశాలలోని శోధన నాళికలలో ఈ బూజు బాగా పెరిగింది. ఏంజరిగిందో ఏమోకాని ఒక రోజున ఇది ఎలా ఉందో చూడడానికి వెళ్లేసరికి దానిమీద బంగారు రంగులో మిలమిలా మెరిసే చుక్కలుకొన్ని కనబడ్డాయి! దాన్ని చూడగానే తన ప్రయోగాలు సరియైన పద్ధతిలోనే జరుగుతున్నాయని ప్లోరీకి తట్టింది. అంతట ఆయన ఈ బంగారు రంగు ద్రవపు చుక్కలను తీసుకుని ఎడబెట్టేసరికి గోధుమ పసుపురంగు పొడివచ్చింది. ఈ పొడే ఇంతకాలంగా వారంతా ఎదురుచూస్తున్న మందు. సహజ సిద్ధమైన పెన్నిలిన్.

ఈ పచ్చని పొడి పరిశోధనలకు చాలినంత మెటనే లభ్యంకాలేదు. ఇందుకోసం వారంతా కొంతకాలం వేచి ఉండవలసి వచ్చింది. కాని దొరికిన ఆ కాస్తపొడితోను వారు సాగించిన పరిశోధనల ఫలితాలుమాత్రం అత్యాశ్చర్య కరంగా కనుపించాయి. ఈ పచ్చపొడిని పదహారుకోట్లలో ఒకవంతు వేస్తే సూక్ష్మక్రిముల పెంపు చాలా మందగించింది. ఇది సల్ఫా మందులకంటే అనేక వందలరెట్లు —కాదు— వేల రెట్లు శక్తి మంతమైనదని తేలింది!

చాలినంత పెన్నిలిన్ తమకు లభించగానే దానిని జంతువులమీద ప్రయోగించి చూడాలని డాక్టర్ ప్లోరీ, ఆయనతోడి పరిశోధకులూ నిర్ణయించుకున్నారు. ఇందుకోసం ఎనిమిది ఎలుకలను తీసుకువచ్చి వాటికి ప్రమాదకరములైన సూక్ష్మక్రిములను ముందుగా ఎక్కించి ఆ తరువాత వాటిమీద పెన్నిలిన్ వాడారు. ఈ మొదటి ప్రయోగాన్ని గురించి డాక్టర్ ప్లోరీ ఇలా అన్నాడు: “ఆరోజు రాత్రి ప్రతి మూడేసి గంటలకు మేము జబ్బుతో ఉన్న ఎనిమిది

ఎలుకలలో నాలుగింటికి పెన్సిలిన్‌ను ఎక్కిస్తూనే వచ్చాము. ఫలితం మమ్మల్ని ఎంతో ఉత్తేజపరిచింది. పెన్సిలిన్ వాడిన నాలుగు ఎలుకలూ ఉద్భృతంగా ప్రాణోపద్రవకరమైన వ్యాధికి తట్టుకొని బ్రతికాయి. మిగతా నాలుగూ అప్పుడే ప్రాణాలు విడిచాయి.”

అలెగ్జాండర్ ఫ్లేమింగ్ అంతకుపూర్వం అనేక సంవత్సరాలనుంచి కంటున్న కల డాక్టర్ ఫ్లోరీ ప్రయోగాల ఫలితంగా ఆరాత్రి నిజమైంది!

నిజమే. జంతువులమీద ప్రయోగించిన అన్ని సందర్భాలలోను పెన్సిలిన్‌వల్ల అమోఘమైన సత్ఫలితాలు కనబడ్డాయి. అయితేనేమి! అంతమాత్రాన పెన్సిలిన్ ప్రయోగంవల్ల మానవులకు సైతం మేలుకలుగుతుందని భావించడం ఎలాగ? పైగా ఈ కొత్తమందును వాడడంవల్ల ప్రమాదకర ఫలితాలువస్తే అందుకు బాధ్యులు ఎవ్వరు? అందుచేత డాక్టర్ ఫ్లోరీ ఈ కొత్తమందును అంతకుపూర్వమే మరణశయ్య మీదనున్నవారిపై మాత్రమే ప్రయోగించి చూడవలసి వచ్చింది.

ఇంతలో ఒక పోలీసు ఉద్యోగికి నెత్తురు చెడిపోయింది. సూక్ష్మక్రిములు సోకడంవల్ల ప్రాణంమీదకు వచ్చింది. రేపో మాపో అన్నట్లున్నాడు. అలాంటి వాడికి ఏమైతే అయిందని ఆత్మ విశ్వాసంతో పెన్సిలిన్ ఇచ్చాడు. అయిదు రోజులపాటు ఇలా పెన్సిలిన్ ప్రతి మూడేసి గంటలకీ ఇస్తూనే వచ్చారు. అయిదురోజులు అయ్యేసరికి రోగి కొంత శేరుకున్నాడు. ఇంతలో ఇదివరకే తయారైన పెన్సిలిన్ కాస్తా అయిపోయింది. రోగం మల్లీతిరగబెట్టింది. సూక్ష్మ

క్రిములు అసంఖ్యాకంగా వృద్ధి చెందిపోవడంతో పాపం ఆ అభాగ్యుడు ఆస్పత్రిలోనే కన్నుమూశాడు. ప్లోగీ చేసిన రెండో ప్రయోగంకూడా ఇలాగే విఫలమై పోయింది. కాని మిగతా అందరూ అదృష్టవంతులే.

ఒక ఏడేళ్ల పిల్లకు వశ్యంతా కుల్లిపోయి చానడానికి సిద్ధమైంది. అప్పటికప్పుడే ఆమెకు ఎడమచేతిని భుజంవరకు కుల్లిపోతే తీసివేశారు. అలాంటి గోగి పెన్నిలిన్ వాడడంవల్ల బ్రతికి బట్టకట్టింది.

ఇలాగే ఇంకొక మనిషికి ఎముకలు కుల్లిపోవడం ప్రారంభించింది. వైద్యులంతా నిరాశ చేసుకున్నారు. ఆ పరిస్థితిలో పెన్నిలిన్ ఇచ్చి పోయేవాడికి మళ్ళీ ప్రాణంపోశారు.

ఆతరువాత అనేక సందర్భాలలో పెన్నిలిన్ వాడడం వల్ల అనేకమందికి పోయేప్రాణం నిలబడింది. 1940 నాటికి ప్రాణదాతగా పెన్నిలిన్ అమోఘ లక్షణాలను గురించి ప్రపంచంలో అందరికీ తెలిసింది. పెన్నిలిన్ వాడడంవల్ల కలిగిన సత్ఫలితాలు ఎంతో ఆశ్చర్యకరంగా ఉన్నాయని తేలింది. అనేకరకాల సూక్షక్రిమి వ్యాధులతో బాధపడే రోగులు పెన్నిలిన్ పుణ్యమా అంటూ త్వరితగతిని కోలుకోగలిగారు. దుష్టఫలితాలు, విషఫలితాలు అతి అరుదుగా గాని కనపడలేదు. పైగా ఈ మందుకూడా అంత తీవ్రమైనది కాక పోవడంతో తిన్నగా గాయాలలోనే పోసి కట్టు కట్టేసేవారు.

డాక్టర్ క్లెమింగ్ వంటి అతిశయోక్తులను అసహ్యించుకునే మనిషి, వస్తుతః మితభాషి అయిన వాడునైతే పెన్నిలిన్ ను ఉగ్రడిస్తూ మాట్లాడక తప్పలేదు ఇంతకీ ఆయన అన్నది! “పెన్నిలిన్ అమోఘమైన ఔషధమని, ఇది

అత్యంత అద్భుతమైనదని అందరూ అంటున్నారు. ఈ నూట నిజమేనని ఒప్పుకోక తప్పడంలేదు. నిజమే ఇది అద్భుతమైనదే. ఇది వేలకొలది ప్రజల ప్రాణాలను కాపాడగలిగినది. గలదు కూడాను.”

అయితే పెన్సిలిన్ ప్రపంచంలో లక్షలాది ప్రజితలు లందరికీ, సాంక్రామిక రోగపీడితులందరికీ కావలసినంతా దొరకడంలేదు. దానిని ఉత్పత్తి చేయడం బహు దుస్సరమై పోయింది. దొరికింది కొంచెమూ ద్వితీయ ప్రపంచసంగ్రామంలో మిత్రరాజ్యాల సైనికులలో ఊతగాత్రుల అవసరాలకే చాలేదికాదు. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో ఫ్లెమింగ్ పట్టిన ప్రతిజ్ఞ ఫలితంగా ప్రభవించిన పెన్సిలిన్ ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామకాలంలో ప్రయోజనకారిగా పరిణమించింది. మొట్ట మొదట ఇది టునీసియాలో, సిసిలీలో ఊతగాత్రులైన లక్షలకొలది సైనికులకు ప్రాణభిక్ష పెట్టింది.

1945 నాటికి పెన్సిలిన్ ను భారీ ప్రమాణంలో ఉత్పత్తి చేయడం ప్రారంభించారు. అప్పటికీ దీనిని ఉత్పత్తి చేయడం బహు వ్యయ ప్రయత్నం కసాధ్యమైన పనిగా పరిణమించింది. 160 క్వార్ట్ల బూజును పెంచితే 100 మోతాదుల మందు అయినా లభించేదికాదు. పైగా దీనిని ఉత్పత్తి చేయడానికి పానుకు 20 వేల రూపాయలు ఖర్చు అయ్యేది. అయితేనేమి ఆర్తులైనవారందరికీ పెన్సిలిన్ ఇప్పుడు పుష్కలంగా లభిస్తున్నది కదా.

1944-లో బ్రిటిష్ చక్రవర్తి డాక్టర్ అలెగ్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ కూ, డాక్టర్ హోవర్డ్ వాల్టర్ ఫ్లోరికి సర్ బిరుదా లిచ్చి గౌరవించారు. ఒకరికి పెన్సిలిన్ కనిపెట్టినందుకూ,

ఇంకొక్కరికి దీనిని అమోఘమైన ఔషధంగా రూపొందించి 'సంధ్యకా' ఈ ఘనకారవం లభించింది. ఆ తరువాతనే దేశదేశాల వైద్యపరిషత్తులూ, వైజ్ఞానికపరిషత్తులూ విశ్వవిద్యాలయాలూ వీరిని బిరుదప్రదానంతో అనేకవిధాల సత్కరించి సన్మానించాయి. సర్ అలెగ్జాండర్ కు రాయల్ వైద్యపరిషత్తు మోక్సన్ పతకాన్ని బహూకరించింది. ఈయనకు ఇరవై నిమిషాలు సందర్శనమిచ్చి కైస్తవ జగద్గురువు 'మానవజాతికి మహాపాపకారి' అని ప్రశసించాడు.

1945-లో సర్ అలెగ్జాండర్ కూ, డాక్టర్ ఛెయినాకూ, సర్ హావార్డ్ ఫ్లూరీకి వైజ్ఞానికలోకంలో అగ్రగణ్యతకు ముద్దర అయిన నోబెల్ బహుమానం లభించింది. శరీరశాస్త్రానికి వైద్యాభివృద్ధికి నిర్ణయించిన నోబెల్ బహుమానం మొత్తం 150,000 రూపాయలు ఈ ముగ్గురికీ సమానంగా లభించింది.

స్వీడన్ రాజు గస్తావ్ చేతిమీదుగా జరిగే ఈ నోబెల్ బహుమాన ప్రదానాన్ని స్వీకరించడంకోసం సర్ అలెగ్జాండర్ స్వయంగా స్టాక్ హోమ్ పట్టణానికి వెళ్లాడు. ఆ బహుమానసభలో కూర్చున్న సమయంలో సర్ అలెగ్జాండర్ చీటికీ మాటికీ చేతిరుమాలులోకి చీమకోవటంచూచి ఒక మిత్రుడు ప్రశ్నించాడట. ఏమిటి విశేషమని. పడిశంపట్టిందని స్లేమింగ్ జవాబు చెప్పేసరికి 'పెన్నిలిన్ పడిశంమీద పని చేసినట్టులేదని', ప్రక్కనున్న వారొకరు వేళాకోళంగా వ్యాఖ్యానించారట.

సర్ బిరుదం కాని, నోబెల్ బహుమానం గాని అలెగ్జాండర్ సరళస్వభావంలో ఎలాంటి మార్పులనూ తీసుకు

రాలేకపోయాయి. ఎన్ని గౌరవాలు వచ్చినా ఆయన ~~చింత~~ నూరలేదు. మితభాషిగా, మానిగానే ఉండిపోయాడు కాని వాచాలుడు కాలేదు. మృదువుగా ఎదో సిగ్గుపడుతున్నట్టు గానే సంభాషించేవాడు. స్వంత విషయాలను గురించి ఎవ్వరికీ తెలియనిచ్చేవాడు కాదు. 1945-లో ఈ 'నిశ్శబ్ద వైజ్ఞానికుడు' అమెరికావచ్చి ఏడువారాలపాటు దేశమంతటా పర్యటించి దేశంలో ఉన్న ఆస్పత్రులను, ప్రయోగశాలలను, పరిశోధనాగారాలను సందర్శించాడు. 'మీరంతా పెన్సిలిన్ ను ఎలా ఉపయోగిస్తున్నారో చూచి, దానినిగురించి మీ అనుభవంలో కొత్తసూచన లేమైనాచేస్తే తెలుసుకుపోదామనీ, నాకు తెలిసిన కొంచెం మీకుచెబుతామనీ వచ్చాను' అని ఆయన ఆ సందర్భంలో ప్రకటించాడు.

ఆయనను పత్రికా విలేఖరులు అడుగడుగునా చుట్టు ముట్టేవారు కాని ఫ్లెమింగ్ ను గురించి వారేమీ తెలుసుకోలేక పోయారు. ఆయన మంచివాడేనని చెప్పి నఖశిఖ పర్యంతరం వర్ణించారేకాని ఆయననుగురించి ఆత్మ చెప్పలేకపోయారు. 'ఆయన అరవై ఏళ్లు పైబడినవాడు. పొట్టివాడు. నీలికళ్లు ఎర్రని ముఖం. కళ్ళజోడుంది. "అయిర్ పైర్" లో రోడ్డుచివర పొలాన్ని విడిచిపెట్టి దాదాపు 50 సంవత్సరాలు అయినప్పటికీ ఆయన యాస, భాష అంతా స్కాట్లండ్ దేశీయులది వలెనే ఉన్నద'ని మాత్రమే వర్ణించగలిగారు. ఆయన పత్రికా విలేఖరులతో సాధారణంగా మాట్లాడేవాడేకాదు. మాట్లాడినప్పుడైనా ముక్తసరిగా మూడు ముక్కలలో ఆకుకు అందకుండా పోకను పొందకుండా చలోక్తులతో ముగించేవాడు. ఫిప్పుడో ఒక సారిమాత్రం ఆయన ఒక విలేఖరికి చిత్రంగా

దొరికి పోయాడు. ఆవిలేఖరి వచ్చాడు. మామూలు పరిచయాదికాలు ముగిసిన తరువాత వారిద్దరి మధ్య సంభాషణ ఇలా జరిగింది.

ఫ్లేమింగ్: 'ఏమి ఇలా వచ్చారు?'

విలేఖరి: 'మిమ్మలిని ఒకప్రశ్న అడుగుదామని. ఇంతకీ పెన్నిలిన్ కనిపెట్టడంనల్ల మీ జీవితం దెబ్బతిన్నదంటారా? లేదా?' ఈ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పడానికి సర్ అలెగ్జాండర్ కు చాలాకాలం పట్టింది. ఆయన బుర్రలో ఆ సమయంలో అనేకమైన ఆలోచనలు మెరిశాయి. చివరకు ఎంతో బరువుగా గొణిగాడు.

'అలాగే నేమో.'

ఇంకొక సందర్భంలో కొంతమంది విలేఖరులు సారా మెక్ ఎల్ రాన్ అనే ఐరిష్ వనితతో ఫ్లేమింగ్ వివాహాన్ని గురించి కొంత భోగట్టా ఎలాగో లాగ గలిగాడు. ఇది ఉపయోగించి ఫ్లేమింగ్ ను ముగ్గులోకి లాగి మాట్లాడించ వచ్చునని ఎంతో ఆశతో ఆయన భార్యనుగురించి ప్రస్తావించారు. ఒక్క నిమిషంసేపు ఆలోచించి ఫ్లేమింగ్ చెప్పిన జవాబు ఇది: 'తనను ఆ పేరుతో పిలవడం ఆవిడకు ఇష్టంలేదు. ఆవిడ పని ఆవిడది. ఇల్లు కనిపెట్టుకుని ఉంటుంది. పాపం ఒక్కరోజైనా సెలవు తీసుకుని ఎరగదు.' అక్కడితో ఆ ప్రస్తావన సరి.

అమెరికాలో పర్యటిస్తున్నప్పుడు సర్ అలెగ్జాండర్ ఫ్లేమింగ్ ను అనేక అమెరికన్ సంస్థలు సన్మానించాయి. ప్రిన్స్టన్ విశ్వవిద్యాలయమూ, పెన్నిల్వేనియా విశ్వవిద్యాలయమూకూడా ఆయనకు గౌరవ డాక్టరేట్ బిరుదాన్ని

ఇచ్చాయి. ప్రపంచం ఈయనకు ఎంతగా ఋణపడి ఉన్నదో చెప్పడం ఎవ్వరితరమూ కాదని ప్రెసిడెంట్ ట్రూమన్ ప్రస్తుతించాడు.

యుద్ధకాలంలో పెన్సిలిన్ ను విశేషంగా ఉత్పత్తిచేసి పదిహేనుమంది అమెరికన్ ఔషధ నిర్మాతలు ఆయన గౌరవార్థం ఒక విందుచేసి 84,000 డాలర్ల పెట్టుబడితో అలెక్జాండర్ ఫ్లెమింగ్ నిధిని ఏర్పాటుచేసినట్లు ప్రకటించారు. ఈ డబ్బుమీద వచ్చే వడ్డీతో లండన్ లోని సెయింట్ మేరీ ఆస్పత్రిలో ఫ్లెమింగ్ ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో వైద్యవైజ్ఞానిక పరిశోధనలు సాగించడానికి ఏర్పాట్లు చేశారు. ఇంతకంటే ఆయనకు ప్రీతిపాత్రమైన గౌరవం మరొక తేముంది? ఏముంటుంది కనుక? సెయింట్ మేరీ ఆస్పత్రి ఆయనకు ప్రాణతుల్యమైనది. ఆయన జీవితంలో అధిక భాగం అక్కడే గడచింది. ఆయన మొదటనుంచీ కష్టజీవి. విజ్ఞాన పరిశోధనలే ఉచ్చాస్య నిశ్వాసాలుగా ఆయన బ్రతికాడు. ఆయనకు సరదాలు చాలాతక్కువ. ఆయనకు చిత్రలేఖనమంటే చాలా ఇష్టం. అందుకేనా ఆయన మామూలు నీటి రంగులకు బదులుగా తన ప్రయోగశాలలో శోధన నాళికలలో తాను పెంచే సూక్ష్మజీవులు సృష్టించే రంగులనే వాడేవాడు. వీటితో ఆయన గీసిన కొన్ని బొమ్మలకు బహుమానాలు కూడావచ్చాయి. అయితేనేమి? అన్నిటి కన్నా మిన్న ఆయనకు ప్రీతి పాత్రమైనది ప్రయోగశాలేకాని అన్యంకాదు.

ఆయన కనిపెట్టిన ఔషధం సర్వరోగ నివారిణి కాదు. కాని అనేక సాంక్రామిక రోగాలకు కారణమైన అనేక

రకాల సూక్ష్మజీవులను సమూలంగా తుడిచిపెట్టడంలో అమోఘమైనది. అనేక లక్షలమందికి అది ప్రాణి పెట్టగలదని చెప్పడానికి సందేహం ఆక్కరలేదు.

ఈరోజున పెన్నిలిన్ ఉత్పత్తి ప్రపంచ వ్యాప్త పెద్ద వ్యాపారాలలో ఒకటి. కాని దీనివల్ల వచ్చే లాభాలు ఫ్లేమింగ్ కు దమ్మిశీకూడారాదు. ఇన్నులిన్ కనిపెట్టిన బాంటి లాగనే పెన్నిలిన్ ను కనిపెట్టిన ఫ్లేమింగ్ కుండా పేజు హక్కులను సురక్షితం చేసుకోలేదు. కనుక డబ్బు ఏక రాలేదు. అయితే ఈయన జీవిత పరమార్థం సాజ కూడ బెట్టడం కాదుగా. ఈయన ఈ యంత్రము నిపుణుడుకాదు. స్వార్థపరుడుకాదు. మానవ శ్రేయః కోసమే తాను పరిశోధనలు కొనసాగిస్తున్నట్టు మనస్ఫూర్తి విశ్వసించినవాడు, తన పరిశోధనల ఫలితంగా దుఃఖపీడితుల ఆర్తి నాశనం కలిగితే అదే పదివేలు అని సంతోషించి స్వావర్థ ప్రజాశ్రేయోభిలాషి.

గొప్పవారందరివలెనే ఫ్లేమింగ్ నిస్తుల నిరాడంబరు అతులితవినయసంపన్నుడు. అమెరికాలో తాను చూసే ఆధునిక ప్రయోగశాలలవంటి అద్భుత మందిరాల తానున్నట్టేలే పెన్నిలిన్ ను ఎన్నటికీ కనిపెట్టి ఉండజాలాదని కాదని ఒకసారి సవినయంగా ప్రకటించా. పెన్నిలిన్ ను కేవలం యాదృచ్ఛికంగానే ఆయన కనిపెట్టడంవచ్చుగాక. అయితే మహనీయ విజ్ఞానులందరివలె ఆయన ఇతరులు చూడకుండా పారవేసి ఉండే బూజును దానిని సృష్టించి మానవజాతికి మహోపకారం చేశాడు.